

ידיעות אחרונות הכפר הירוק

יום רביעי, כ'
בכסלו תשפ"ב
24.11.2021

יוצא לאור
בשיתוף ידיעות
אחרונות

עורכת
אחראית:
ענתי גילעד

עורכות משנה:
רונה ניסן,
לורן יודיסקי

עורכות:
אריאל מאיק,
ערן כהן, מיקה רוטברט

עורך
משנה:
יוסי משען

עורכת ראשית
ומורה מלווה:
ורדה קרין

מנהלת
בית הספר:
נעמי אלישיב

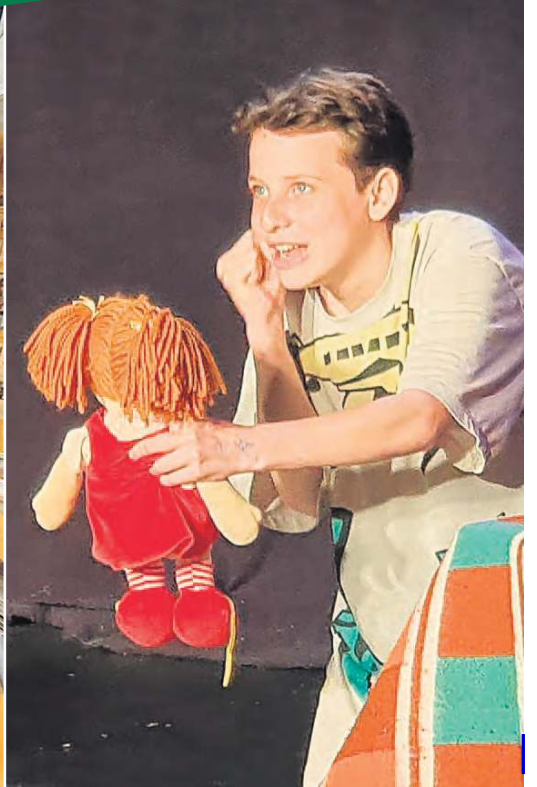
מנכ"ל:
ד"ר קובי נווה
(סיסקו)

עיתון
הכפר הירוק

השיבה הביתה

עבור רבים כל כך הכפר הירוק הוא בית - מאנשי צוות שנמצאים כאן עשרות בשנים ועד מורים צעירים שרק מגלים את המקום, מכיתת העולים התוססת ועד ילדי הפנימייה שכמיטב המסורת, עובדים בענפי המשק השונים, וכמובן, מתלמידי החוץ ועד משתתפי הקולג' הבינלאומי אמס - כל אלה ועוד רבים יוצרים את המותג המשגשג שלנו • לרגל החזרה לשגרה המוכרת והאהובה, מוזמנים לגיליון סיכום מחצית א' תוססת וגדושה

גידן ענינים

16 | מוכנים לכל אתגר
היזמים הצעירים עושים חיל
בתחרויות מקומיות ובינלאומיות

18 | צעירים לדוגמה
מסקי ועד שחמט, מחקר כדור
הארץ ועד שירה: ההישגים שלנו

20 | דיירי קבע
בין הלימודים לעבודה: הפנימיסטים
מספרים על החיים בכפר

22 | שאריות מתשפ"א
מחגיגות שנדחו בגלל הקורונה
ועד בית הספר של הקיץ

24 | לעולם לא מאוחר
לא ויתרנו על חגיגות פורים וחגגנו
כמיטב המסורת מיד כשהתאפשר

25 | זו בגרותם
תלמידי שכבה ז' מסכמים מסע
מעצים "מילדות לבגרות"

26 | עפנו על זה
תלמידי הכפר ומוריו ממליצים
על סרטים וספרים משובחים

29 | חשיפה ראשונה
תלמידי נעל"ה מסתגלים לארץ
ומתגברים על מחסום השפה

30 | המסלול הירוק
תמיד כיף לטייל בארץ ישראל,
במיוחד אחרי תקופת הקורונה

35 | המשימה של אמיס
תלמידי הקולג' הבינלאומי עוסקים
במנהיגות ובשינוי, בשלום ובקיימות

4 | שרת החינוך מבקרת ומתרשמת
ד"ר יפעת שאשא-ביטון התארכה
בכפר ושמעה על מגוון העשייה

5 | שלום, חברה
נפרדים בכאב מאיקה יהב, מורה ותיקה
ואהובה בכפר הירוק

6 | מוכנים לחיים
או: מדוע חשוב כל כך מסלול
מנהיגות חברתית-כלכלית?

8 | מציגים נגד אלימות
תלמידי תיאטרון חקרו אירועי אלימות
והעלו מופע עדויות מטלטל

9 | מהי אהבה?
פרויקט שירי אהבה בשיעורי
ספרות סייע להבין את הסוגיה

10 | זה/זאת אני
תלמידים כותבים על עצמם במסגרת
שיעורי השפה הערבית

11 | נציגינו בעולם
המסלול הדיפלומטי מדווח מכנסים
באיחוד האמירויות ובסינגפור

12 | דילמה היסטורית
דיבייט כיתתי של תלמידים בעקבות
לימוד חוזה ורסאי

13 | בולגרים ונהנים
הרצאה מרחיבת אופקים על יהדות
בולגריה בשיעור היסטוריה

14 | לבנה וקסומה
סיור מרתק בעקבות הקמתה של
תל-אביב וצמיחת תרבותה

44 | תבנית נוף מולדתם

ראיונות אישיים עם שבע דמויות מפתח בכפר הירוק

עיתון הכפר הירוק

עורכת ראשית ומורה מלווה: ורדה קרין | **עורך משנה:** יוסי משען | **עורכות:** אריאל מאיק, עדן כהן, מיקה רוטברט | **עורכות משנה רונה ניסן,**
לורן יודיצקי

כתבים: אריאל מאיק, עדן כהן, מיקה רוטברט, לורן יודיצקי, רונה ניסן, שחר סנדרס, נגה מץ, ליה רגב, עירית קלע אגוזי, רומי שריד, שירה כהנא,
אורי גפן, חני שגיא, אריאל טל, חגית זילברשמידט, אילון שמעוני, יונתן מרלי, איתמר דורון, תמר שני, מלודיה אלפרן, שירה חייט, מאור שחורי,
אריאל ט' מסינג | **צלמים:** עדן סומך, ורדה קרין, מיקה רוטברט, יוסי משען, יוסי עובד, דייב אלג'ים, תמר אברהם, עדינה ברגר-אידו, שירז פולקמן, עדי
טלמון, שרי פלאי, נורית שלם, עדן כהן, אנת גרוס, אורנית שוק, תמי רובסון, הדס גרדי, שלי בהרי, אורלי מורן, אריאל מאיק, אסף גולדפרב, עידו קפלן,
רואי אביב, דניאל אשק, מאיה קוגן, יהודה אור | **יועצים טכנולוגים:** אבי תירוש, יוסי משען, רודי רודיטי
עורכת אחראית: ענתי גילעד

מערכת "ידיעות אחרונות - מוספים מיוחדים": 03-6082508 | **דוא"ל:** yt@yediouth.co.il | **כתובת:** רח' נח מוזס 1, ראשון-לציון

העורכים

"חזרנו הביתה"

האם זה קרה? האם סוף־סוף מתפתחת לה שגרה? כבר חודשים לא היה לא סגר ופתאום גם אין מלחמה, גם לא בחירות מעבר לפינה. לרגע העולם לא קורס, ויש קצת שלווה. איך נגמרה הדרמה, על מה נכתוב? לאחר כמעט שנתיים שבהן סיקרנו כאן משבר אחר משבר מכל כיוון וזווית, החלו החיים להסתדר בחזרה. נשמע מדהים, לרגעים אפילו בלתי נתפס, ואיזה תענוג ומרגש זה עבורנו, הכותבים והעורכים? ההרגשה היא ש"חזרנו הביתה", חזרנו לכתוב על הכפר, על הטילים, האירועים השונים ועל הילדים ששבו לשגרה לאחר תקופה ארוכה, על היומיום שלהם, ההישגים והחלומות. חזרנו לכתוב באופטימיות על חגיגת הפורים, היסטוריה והופעות תיאטרון, על חיים וחוויות של מתבגרים, כפי שהם צריכים להיראות בגיל הזה. החיים לא חזרו להיות מה שהיו לפני המגפה, זה בלתי אפשרי, אך אפשר להגיד שעלינו על הדרך הנכונה, דרך עם סימנים של חיוך ותקווה.

ברצוננו להזכיר לתלמידים, למורים ולכל צוות הכפר הירוק, שאפשר גם אחרת, ואחרי חודשים ארוכים שהימים היו מייאשים ומעט פסימיים, הנה מגיעים ימים כמו אלה, ימים שקטים, ימים של שגרה מבורכת. שגרה קצת שונה ומיוחדת, אולי קצת לא מוכרת, אבל שגרה. הגלגל לא יחדור לאחור, וחיינו לא ישובו לחלוטין לקדמותם, אך בהחלט רואים את האור בקצה המנהרה, הרגע שבו נוכל להתחיל לחיות מחדש את החיים גם דרך שגרה משונה זו. נצלו את הזמן הזה, תלמדו, תחוו, תתפתחו ותזכרו שהחיים דינמיים, ואם אחרי יום טוב מגיע יום פחות טוב, זה בסדר, כי אחרי יבוא יום נוסף וטוב.

מאחלות לכל התלמידים, החדשים והוותיקים כאחד, וכמובן לצוות הכפר שנה טובה, פורייה בעשייה ובהצלחות. זכרו – השמיים הם הגבול, וזאת השנה שלנו לכבוש פסגות ולהגיע רחוק.

אוהבות ומעריכות את התמיכה,

אריאל מאיה, עדן כהן
מיקה רוטברט, לורן יודיצקי
ורונה ניסן

המנכ"ל

פני האושר

ולשבילי הכפר הירוק השוקקים חיים. לו יהי – שתהא שנה זו, האחרונה עבורי, המשלימה 51 שנים בגן העדן של הכפר הירוק, פורייה וזוהרת כקודמותיה. שלכם באהבה,

סיסקו

משפחת הכפר הירוק שלי, אני מאושר לחזור לשגרה, להמולת הנעורים, לפנים הנוהרות ולמפגש היומיומי עם קהילת הכפר הירוק, המונה למעלה מ־3,000 תלמידים ואנשי צוות. עם שוך הקורונה, כולי גם נרגש לשוב לחיק האדיאה של הכפר הירוק כמשפחה יוצרת ופעלתנית, למדשאות

מנהל בית הספר

שותפים לסביבה

קהילת הכפר הירוק היקרה, השנה נתמקד במשבר הסביבתי – השטחים הירוקים שבכפר הירוק. כקהילה חשוב שנירתם כולנו למאבק לשימור שטחים אלו למען כולנו. בואו להיות שותפים! שהשנה תמשיך בבריאות מלאה ובשגרה מבורכת, **נעמי אלישיב**

העורכים

מעצבים מציאות

קוראים יקרים, הגיליון שלפניכם כולל ראיונות עם בעלי תפקידים ותיקים בכפר הירוק. מראיונות אלה תוכלו ללמוד על השינויים שהתחוללו כאן במרוצת השנים ועל אנשי הצוות שתורמו מאוד לעיצובו של המקום כפי שהוא היום. שנת הלימודים החדשה נפתחה ועימה פעילויות חברתיות וחינוכיות רבות, שהתקיימו – ויתקיימו – למרות הקורונה ובכפוף להנחיות הממשלה. לגיליון הנוכחי הצטרפו כתבים חדשים ונוספו בו מדורים חדשים לצד המדורים הקבועים. תודה רבה לכל מי שידו במלאכת הגיליון הזה – לכתבים, לצלמים ולמחנכים. שנה של בריאות והצלחה!

ורדה קרין ויוסי משען

ברוכה הבאה, שרת החינוך

שנת מבחן חני שגיא

שיר לכבוד שנת הלימודים תשפ"ב

בואו נמנה על פלח העם
של מקבלי החבוקים,
של המאמצים קרוב אל לבם,
את האמיצים ברוחם!

נפרש ברעך זרועות פתוחות
להתמסר ברוצים מאי פעם אל הבאות,
דוקא בעתות השבר הכי קשות,
קול המון זועק נדרש מפלי לחשות.

צו השעה הביא שנת מבחן מתאחרת,
ושנת שמטה חברה לשנה מעברת -
כדי לשמט אט אט תבניות קבעון שליטות
עתיקות,
כדי לעבר בקרבנו מתוך ערעור על הקים
את הספקות.

להיות פתוחים וחשופים עד סכנת-מיתה,
לרוח פרצים מנשבת שאין נתן לצפות
את עצמתה,
לשמש המלהטת בקרניה הננצצות בחדות
אכזרית בכשר האדמה,
מבלי יכלת לחוות יותר כפער את מדת חמה.

אולם פשתדר האהבה והאמת מנצחים
בענות גבורה
את תדר הפחד השפל המשתת על שקר
ההדרה,
נופה להטהר מלטיפי רוח רפים במקום להעקר
משלטותיה,
נוכל להתעטף באור שמש שזוף, מבלי להחרה
על ידיה.

בעינים של פגנות טובות, עם מודעות של
תודעת האחד
יבראו חולאינו טלאים טלאים, כמו קלקולי
הפדור שהשחת,
נוכל לנשם אור נה שאינו משתק על פיות
ממסכים,
נדרה אל חפש הויה טבעי פשוט שהתחסן
בחבוקים!

תשפ"ב - תהא שנת פתיחות בריאה!
ממני באהבה,
חני שגיא, מורה ללשון והבעה.

ד"ר יפעת שאשא-ביטון ביקרה בכפר ושוחחה עם תלמידי המסלולים
השונים, ילדי הפנימייה ותלמידי אמיס • היה מוצלח ביותר

בבית רינה. סיסקו הציג לה את המקום,
והתמורת הקלאסית אשר ניגנה יצירה
מאת היידן ואת "חוף שקט" אשר השרה
אהבה מאוד.

הסיוור המשיך במפגש עם ילדי הפי
נימייה במועדון הפנימייה. השרה דיברה
עם ילדי הפנימייה, אשר הציגו את עצי
מם והסבירו מדוע בחרו ללמוד בכפר.
הסיוור הסתיים בביקור ב-EMIS, שם
פגשה ד"ר שאשא-ביטון את התלמידים
שהגיעו מרחבי העולם. השרה התעניינה
בסדר היום שלהם ובסיבת בחירתם בכפר,
ביקרה בחדרי המגורים שלהם והתפעלה
מהסדר והניקיון.

הביקור היה מוצלח ביותר. שרת החינוך
אהבה מאוד את הכפר, את תלמידיו, את
הצוות ואת האווירה.

אורי גפן, ח' 4/

חרויות וההישגים ועל הדרך שבה זה עזר
להם בחיים, בין היתר פתח בפניהם מגוון
אפשרויות לעבודות אחרות.
בתום ההסברים השרה החלה את סיורה
בכפר, תחילה במרכז משאבים ולאחר מכן

שרת החינוך ד"ר יפעת שא-
שא-ביטון הגיעה לביקור בכפר
הירוק ב-8 באוקטובר 2021.
הביקור, שהתקיים בשעות הצהריים,
החל בהתכנסות ברחבת התיכון. השרה
התיישבה בבקתה המעגלית שברחבה, שם
חיכו לה ילדים מתוכניות ומסטארטאפים
שונים.

סיסקו בירך את השרה וסיפר לה את
ההיסטוריה של הכפר והישגיו, והשי-
רה התרשמה מאוד. לאחר מכן מספר
תלמידים משכבה ח' הציגו בפני השרה
את התוכניות השונות, כגון: מחוננים,
כלכלה, רפואה וחלל. התלמידים הציגו
את היתרונות של כל מסלול וסיפרו מדוע
בחרו ללמוד בכפר הירוק.

בהמשך קבוצת הכטב"מ הציגה בפ-
ני השרה את המסלול המדעי-טכנולוגי,
"שהוקם על ידי תלמידים עבור תלמי-
דים", הסביר עידו קפלן.

קבוצה נוספת שהציגה בפני השרה
הייתה היוזמים הצעירים עם המוצר שפי-
תחו: מכשיר המקשר בין הבעלים לכ-
לב. בעקבות הקורונה הם היו צריכים
לגייס כסף ולכן הקימו מיזם חברתי,
"ילדים מלמדים ילדים". המיזם מאפשר
לילדים לבחור בין מבחר של מקצועות,
כגון מתמטיקה, לשון, מדעים ואנגלית,
כשהרעיון הוא ללמוד בתחומים אלה
מתלמידים אחרים.

כמו כן קבוצת ילדים מ-GSA -
green start academy, אחת משלוש
נבחרות הרובוטקה בכפר, סיפרה על
נבחרת הרובוטקה. התלמידים הציגו את
הנבחרת, סיפרו מה עושים בה, על הת-

תשפ"ב הגיעה

מימין: קונצרט פתיחה חגיגי, נאומי פתיחה בחצר ודברי ברכה של מפקח בית הספר רוני ויינברג

פרידה

נגעה וכולם

מבכים את מותה של איקה יהב ז"ל

ב־16.05.21 משהו השתנה בנוף הבית ספרי - איקה שלנו הלכה לעולמה לאחר מאבק קצר מאוד במחלה הארורה. איקוש היקרה הותירה את כולנו המומים וכואבים, אולם לצד הכאב הקשה מנשוא היא גם הותירה את כולנו מלאי הכרת תודה על כך שניתנה לנו הזכות לה־כירה. אין אחר בכפר הקטן שלנו שהיא לא נגעה בו, אם על ידי חיבוק מילה טובה ואפילו על ידי סתם מבט מחמם, אוהב ותומך.

איקה הייתה אישה שטמנה בחובה כל כך הרבה דברים טובים, ואין די מילים שיוכלו לתאר מי היא הייתה באמת. אין ספק שאת חותמה היא הטביעה בכל אחד ואחת מאיתנו, וכל אחד לקח ממנה, לפחות, משהו אחד לחיים. איקה תחסר לנו מאוד.

אתי וקנין

איקה - מתייחדים עם זכר איקה בסוף השנה

ידע לחיים

כסף, שיווק, תקציב, מיתוג, שוק ההון, אחריות תאגידית ועוד: האם מסלול המנהיגות הכלכלית-חברתית מיטיב להכין את בוגריו לחיים? מיקה רוטברט בטוחה שכן

אלו הם הפרקים החשובים ביותר, שאותם אנו לומדים. פרקים אלו, חלקם שימושיים עבורנו כבר כיום וחלקם יוכלו לעזור לנו ממש בעוד כמה שנים. זו שנה שמכינה אותך לחיים באמת, ואם אתם שואלים אותי לא אמור להיות תלמיד שמסיים 12 שנות לימוד, שאמור לצאת לעולם התעסוקה ללא המידע הזה, או לפחות הבסיס שלו.

הפרויקט של כיתה ט' הוא גדול ומקיף יותר ומשלב נושאים משלוש השנים. הרעיון הוא בעצם לערוך תחרות מסוג האקתון (תחרות רעיונות אשר נועדה לפתור בעיה מסוימת המגודרת מבעוד מועד), בכל שנה נבחרת בעיה שונה; זו יכולה להיות בעיה שקשורה בנושא עכשווי או בעיה עתיקה שנים בעולם הכלכלה. על התלמידים להכין תוכנית עסקית מסודרת, הכוללת היקף נרחב של העלויות, תוכנית הפעולה וכיצד הפתרון אמור להיבצע. בסופו של דבר המטרה היא להעביר פרזנטציה באורך כמה דקות, שאותה שופטים מומחים שמובאים במיוחד למטרה זאת, ובסוף גם מכריזים על הקבוצה המנצחת. בפרויקט הזה יש יותר חופש מאשר בפרויקטים אחרים, משום שאמנם התלמידים מקבלים תכנית עבודה שמנחה אותם במהלך הדרך, אך בסופו של דבר הם מחליטים על שלבי העבודה, אופן בניית הפרזנטציה שלהם, חלוקת הזמן בהצגתה, למה להקדיש יותר או פחות זמן והאם ישנם דברים שירצו להוסיף או בכלל לא לדבר עליהם, זה נתון לשיקול דעתם. אני אישית אוהבת מאוד את הפרויקט, משום שהוא אינו תיאורטי ופותר בעיה אמיתית שקיימת בעולם הכלכלי-חברתי.

התלמיד כאדם בוגר

כבוגרת המסלול, אני רוצה לציין שגם אם הייתה לי האפשרות לבחור מחדש, לא הייתי משנה דבר. הרגשתי שבשיעורי הכסף לכלה מתייחסים אליי כאדם בוגר, ולא פעם גם מצאתי את עצמי נעזרת בדברים שלמדתי בשיעורים ויישמתי אותם גם בחיי האישיים. אולי כרגע זה בעיקר בדברים הקטנים כמו הקניות בסופר, שבהן מופעלות עלינו כל כך הרבה מניפולציות שלא הבחנתי בהן לפני כן, אך ככל שעובר הזמן, אני נוטה להשתמש בכלים נוספים שרכשתי כדוגמת ניהול תקציב אישי או כתיבת קורות חיים ואני בטוחה שזו רק ההתחלה.

הייתי רוצה להודות למנהלת המסלול שעבורי, היא כבר מזמן הרבה מעבר לזה: עדי טלמון, אשר הייתה שם לאורך שלוש השנים האחרונות, לימדה, השקיעה ולא ויתרה – גם לא לרגע, לימדה אותנו מהי התמדה, מקצוץ עיות, הסתכלות רחבה, וכמה חשוב לשאוף רחוק ולרוץ קדימה עם החלומות שלנו. עדי היא הרבה מעבר למורה עבורי, ואני בטוחה שתלמידים רבים מרגישים אותו הדבר.

מיקה רוטברט, י/12

נו, מניפולציות שצריך להכיר. המטרה היא לפקוח את העיניים בכל הנוגע לתרבות המותגית שאנחנו חיים בה, ומשפיעה עלינו ברמות שאנו אפילו לא מבינים או מודעים אליהן. פרויקט הסיום היה לחקור מותג גדול ולהצליח להצביע על כמה שיותר כוונות ומסרים מאחורי תוכנית השיווק שלו בפועל. בשנים הראשונות היו נוטות הקבוצות לבחור מותגים שברור לכולנו שהם "מותגים", כגון חברות הלבשה, מזון, צעצועים ועוד. אך בשנים האחרונות החלה תופעה שבה קבוצות רבות בוחרות דבר, אשר "מותג" הוא לא ההגדרה הראשונה שהיינו מתייגים אותו, ביניהם אישים מפורסמים כדוגמת מייקל ג'ורדן וניקי מינאז', ערים שונות בעולם לדוגמת ניו יורק, משפחת המלוכה האנגלית ואפילו הדת הנוצרית. זה מרתק לראות, איך בכל שנה שעוברת מצליחים התלמידים למתוח עוד את הגדרת המותג ולמצוא נושאים חדשים להציג עליהם. אין ספק שזה ממחיש עד כמה אנחנו כתלמידים מבינים שכל העולם היום מתנהל במסגרת מותגית, כאשר אנו רואים יותר ויותר שכמעט כל רעיון, יוזמה, אדם, תנועה חברתית/פוליטית או קבוצה/סקטור חברתי, הם בעצם מותג בעל סט ערכים, אג'נדה, יחסי ציבור ושפה מותגית. ואין ספק שכיוזמים בעולם העסקים זה מחייב אותנו לייצר "חבילה" שלמה של 360 מעלות בעודנו באים לשווק רעיון.

ט': מיישמים את הידע

כיתה ט' היא שנה שבה מתמקדים יותר בכלכלה ישימה, ניהול תקציב, אמצעי תשלום, מסים, שוק ההון, מיקוח, שוק העבודה וכו'. אנחנו מתבגרים ויחד איתנו גם תוכנית הלימודים, שעולה מדרגה בשנה זאת. יש אנשים שאולי יטעו לחשוב שזה משעמם יותר, התעסקות בגרפים ובמספרים, אך בעצם

שאים שונים מתחום הכלכלה ועולם העסקים. בסוף כל שנה ישנו גם פרויקט סיום, שבמסגרתו התלמידים לומדים להדגים את מה שלמדו באותה השנה ולתרגם אותו לעולם האמיתי. זה מתחיל בכיתה ז'. בשנה זו, מכיוון שזו השנה הראשונה, יש צורך בהבנת ולמידת המושגים הבסיסיים, ביניהם היצע וביקוש, שוק, מונופול, דילמת האסיר ועוד. רכישת כלים ניהוליים, דוגמת ניהול צוותים, חוזקות, בניית חזון ותרגומו לתוכנית עבודה וכו'. נוסף על כך למדנו כיצד להקים חברה וכל הנובע מכך, ובה עסק גם פרויקט הסיום של אותה השנה. הפרויקט נעשה בקבוצות, כאשר כל קבוצה מדמה חברה על כל המשתמע מזה. ישנן בחירות למנכ"ל וחלוקה למחלקות, כשהמטרה הסופית היא בחירת רעיון למוצר ומשם כל מחלקה עושה עבודה, תיאורית או מעשית, במטרה להגיע למוצר מוגמר. לדוגמה, על מחלקת השיווק להכין סקר שוק, לעצב מודעות ולהפיק פרסומת, ועל מחלקת הפיתוח לבנות אבטיפוס או סקיצות בהתאם למורכבות המוצר, ומחלקת אסטרטגיה שתפקידה לפתח תוכנית עתידית לחברה, הכוללת שיתופי פעולה בעלי ערך מוסף, שיסייעו לקחת את החברה לשלבים הבאים, לצד חשיבה על פיתוח מוצרים עתידיים. פרויקט כיתה ז' בדרך כלל הוא אחד החביבים ביותר על התלמידים, ואני לא יוצאת דופן בכך שגם עליי הוא היה אהוב ביותר. מה שבמיוחד אהבתי בו הוא שתמיד מצאנו בעיה חברתית של אוכלוסייה או קבוצה מסוימת, ומשם ראינו איך מייצרים ממנה עסק בעל רווחיות, משמע עסק שכולל בתוכו היבטים של אחריות חברתית וסביבתית – וזה היה הקו המנחה לאורך כל הדרך.

ח': מותגים וצרכנות נבונה

כיתה ח' עוסקת בעיקרה בנושא צרכנות נבונה. אסטרטגיות שיווק שפועלות עלי-

מנהיגות חברתית-כלכלית – ויש סיבה שכך קוראים לנו... ראשית אנחנו כיתת מנהיגות, עלינו לדעת לקבל החלטות מושכלות, להתנסה כראוי בדיונים, להראות את הדרך, להוביל ולנהל – לפחות את עצמנו, ומשם גם את התהליכים והתוכניות שאנו בונים כמו ירינו ומוציאים לפועל מדי יום. עכשיו מגיעה השאלה, מה אנחנו יותר? חברתיים או כלכליים. מנהלת החטיבה הסבירה לנו עוד בשנתנו הראשונה, כי ראשית עלינו ללמוד להיות בני אדם ערכיים, שאכפת להם מהחברה הסובבת אותם וממצבה, ורק אז עלינו לדרוף אחר החלומות והבחירות האישיות שלנו, או במקרה הזה את המסלול שבחרנו, "המסלול הכלכלי". המשמעות של זה בעיניי ובעיני הכפר הירוק היא שבסופו של דבר נשלב בצורה מושכלת בין השניים ונשאף להיות שותפים לעסקים שאחריות תאגידית היא חלק בלתי נפרד מהמהות ומהאני מאמין שלהם.

מכירים את המשפט: "מתי באמת בפעם האחרונה יצא לך לחפוף משולשים או לנתח את שירת ימי הביניים בחיי היומיום?". לא פעם שמעתי מבוגרים מתבטאים בצורה כזו, אולי מחליפים ניסוח, אבל תמיד זו אותה הכוונה. כוונתם, שבעיניי היא מצערת מאוד, היא שבבית הספר הם למדו דברים שהם לא בהכרח עושים בהם שימוש בחייהם הבוגרים. על כך איני מסכימה, אני דבקה באמירה של אבי, ולפיה אם לא תדע את אותם פרקים בהיסטוריה או לא תכיר את רומנים מהז'אנר הספרותי, אתה זה שתפסיד בסופו של יום. בין שזה בשיחה עם החבר'ה מהצבא, מפגש סטודנטים או אפילו דייט, ישנם דברים שמצופים מאדם מלומד לדרגה, ואם תמצא את הדרך ללמוד אותם לאורך השנים, לא תרגיש לעיתים בור. ולגבי חפיפת משולשים, אולי ביומיום זה אינו הדבר שבו אני עוסקת, אך הגיאומטריה מפתחת את החשיבה, מרחיבה את הראייה שלנו ומעניקה לנו תכונות נוספות שחשוב שנרכוש כבר בגיל צעיר. על דבר אחד אני מסכימה עם אותם מבוגרים, לא היה מוזק אם נוסף על גיאוגרפיה וספרות היו מלמדים אותנו איך בונים תקציב, מהי הדרך הנכונה ביותר לנהל את הכסף שלנו וכיצד לכתוב קורות חיים. דברים שבבוא הזמן נעסוק בהם, וטוב שיהיו לנו הכלים והידע הנדרשים על מנת לבצעם בצורה הטובה ביותר.

לכן כשהגיע זמני לעלות לחטיבה ולבחור בפעם הראשונה את סוג החינוך שאקבל, בחרתי ללכת לכיתה הכלכלית בכפר, כיתה שבמובנים מסוימים מכינה אותך לחיים האמיתיים יותר מכל שיעור אחר, ויכולה לחסוך לך לא מעט טעויות וקושי בעתיד הקרוב והרחוק כאחד.

ז': הבסיס לכל דבר

המסלול הכלכלי נפרס על שלוש שנות הלימודה בחטיבת הביניים, ובכל שנה מרחיב בנו-

י/קו לזיהוי כירוק

שישי נקי על החוף

באחד מימי שישי החל פרויקט ניקוי החופים גרינביץ' של קבוצת הרובוטקה גרינבליץ' הכפר הירוק. אספנו המון בדלי סגירות והמון לכלוך, ונהנינו מאוד לעשות משהו כל כך נכון עבור הכדור שלנו // חברי קבוצת גרינבליץ'

נאבקים למען האקלים

אכפת להם: תלמידי הכפר והקולג' הבינלאומי הכינו כרזות ססגוניות ויצאו להשתתף במחאת האקלים, שהתקיימה ב' 29.10.21 בתל אביב

דעה

שומר החומות הרעועות

רק אם נהיה חזקים ומאוחדים מבפנים, נמצא את בתוכנו את הכוחות להיות חזקים מול אויבינו בחוץ • מיקה רוטברט עם תוכנות בעקבות מבצע שומר החומות

תמוך זה בזה, התרחקנו, לא פירגנו, לא תמכנו ועל הדרך גם פגענו. האירועים יצאו מכלל שליטה והפכו למדינה בוערת, שהאלימות הכתה בה, ורחובותיה עולים באש. חברים, שכנים, עמיתים לעבודה, אחים בלב – כולם שכחו שאנחנו מדינה אחת, שרבים חלקיה, אך היא אחת והיא שלמה. מה קרה לנו? לאן מועדות פנינו? לא הפסקתי לחשוב. בינתיים הרוחות נרגעו, ובדרך שילמנו מחיר צורב. אנשים נהרגו, נפצעו, הנפש של אלו שעברו לינץ' לעולם לא תשתקם. אסור לנו לריב בתוכנו, בתוך עמנו. שכחנו את שלמדנו, את מה שרק לפני שנייה הערכנו. לקום בבוקר זו זכות, להיות בריא, להיות מוקף באנשים שאתה אוהב ואוהבים אותך זה גם זכות. עשו מאמץ להיות טובים זה לזה, להעריך את קיומנו. רק אם נהיה חזקים ומאוחדים מבפנים, נמצא את הכוחות להיות חזקים מול אויבינו בחוץ. הלב של כולנו רוצה שקט ושלווה. רוצה את השגרה הבטוחה והאהובה. בואו ניתן לו את זה. מגיע לו.

מיקה רוטברט, י/12

ממשבר למשבר. כבר לא היה על מי להוציא, זה נאגר בתוכנו, שרף בנשמה, הרגשנו כאילו אנו מאבדים שוב את יכולת הנשימה. וכך התחלנו להתווכח בתוך עצמנו, הוצאנו כעסים על חברינו ובעיקר שכנינו. שכחנו מי היה כאן לצידנו לאורך כל השנים, מי הפכו לחברים, לשותפים, לבני ברית אמיתיים. ראינו רק כעס ומהומה, כאב והמולה. אז הגיע חמום המוח הראשון שאת עצמו לא עצר ופצח בצעקות, אליו הצטרפו עוד עשרות ומאות אחרים, יחד עומדים זה מול זה צועקים ומכים – בלי הבדל גזע, דת ומין. זה התפשט מעיר לעיר כמו המגפה שרק הרגע הייתה מנת חלקנו, פגע במשפחות רבות ואיתם חזרו גם כוחות המשטרה. אנשים ננעלו בבתיהם, לא יצאו אל אור היום ובטח שלא בליל, פחדו להיפגש מעור חמום מוח אשר כבר הפך לעיוות הבית שלך כבר לא הרגיש בטוח, כבר לא הרגיש כמו בית. איך הפכו מאחים לאויבים?

כך התנהלו ימי הלחימה. ימים של פחד ובלבול. נלחמו בשתי חזיתות, האחת חיצונית והשנייה הייתה הפנימית. במקום להתלכד ול-

שלווה. ובצד השני צפו בנו ללא הפסקה, ביום ובליל ללא החרגה. חמאס לא ייתן שנשכח מקיומו, הוא ירים את חרבו, ידאג שלא יהיה אחד שלא יידע את עמדתו וירגיש את הטיל נושף בעורפו.

ואז זה קרה? הכל פה שוב התפרק. אך איך לא נתפרק? איך לא נאבד שליטה? לא נוכל להיות מדינה יציבה ללא ממשלה. כבר שני תיים, שאותם האנשים שמהם ציפינו להנהיג, לשאת באחריות, לעמוד יציבים בזמן משבר, עד אשר הוא יחלוף, ולנווט את הספינה, נעדרים מתפקידם ולא נוטלים אחריות. כבר שנתיים הם רבים בינם לבין עצמם, משחקים את משחק הכיסאות, ואין איש שמשחק משחק ישר. האחד דוחף והשני מפיל, ממש נשמע כמו גן ילדים. אך כמה עצוב שזהו לא "גן ברכה", אלא הממשלה שלנו, ההנהגה.

התפשט כמו מגפה

וכך מבצע שומר חומות מצא אותנו חלשים ושבריריים, נותרנו ובתוכנו כעס עצום, נשארנו מתוסכלים, מחפשים אחר תשובה. חיים

כאב לי הלב שאחרי שנה שלמה של התמודדות עם קורונה שוב מצאנו את עצמנו שבורים והפעם גם מפולגים. אחרי שנה שלמה שבמהלכה נשללו מאיתנו החופש, היכולת לנשום בצורה סדירה וליהנות מהשמש שבחוץ, לספוג את היופי של העולם ולאפשר לעצמנו, כל אחד בדרך, לממש את הפוטנציאל שלו, לפתע שוב חווינו כאב, אובדן ושבר גדול.

מבצע שומר החומות נועד להגן עלינו מפני חמאס, שבמשך שנים מתחמש ומתחזק, והכל במטרה לנסות לשלול מאיתנו את החופש שלנו ואת עוצמתנו ולשבור את כוחה ורוחה של מדינת ישראל. מהיום שבו נגמר מבצע צוק איתן, חמאס מחכה כבר שנים, מתכונן ואוגר נשק ומגדיל את צבא חיילים שלו, חופר תעלות ומחביא משגרים. כבר שנים הם מחכים ליום שבו נתפרק, ליום שבו נפנה זה נגד זה, היום שבו לא נהיה מוכנים, הרגע שבו נהיה חלשים. ואנחנו? היינו שאננים, כי כבר כמעט תם משבר הקורונה, והחיים חזרו לשגרה, ואנחנו האמנו שסוף־סוף נוכה למעט

מסירים את המסכות במלחמה נגד האלימות

תלמידי קדם-תיאטרון נחשפו לנושא האלימות במשפחה ויצרו מופע סוף שנה, המורכב מעדויות אמיתיות של נשים, גברים וילדים

אותך לרגשות נוספים. נורא נוח לדבר רק על נשים, כי בצד השני עומדת לה גאווה גברית, שנפגעת מאישה אשר ידה על העליונה, וחשש להיחשף. נוסף על כך ששיחקתי גבר מוכה, שיחקתי גבר דתי, דבר שהפך את המקרה למורכב אף יותר. שנטל כהן, המורה המלווה של תלמידי הקדם: "החינוך מעלה את הנושא

מנקודות מבט שונות, מבט הילדים, מבט האישה ואף מבטו של הג' ב'ר המכה. אך משהו הרגיש לא שלם, והנה לקראת סוף המופע עלה אריאל עוז לבמה ובמונר לוג שלו הציג סיפור של גבר מוכה. אריאל מספר: "להציג את הצד של גבר המוכה זה סוג של שליחות, יש גם גברים נפגעי אלימות וחשוב לדבר על זה, זה פותח

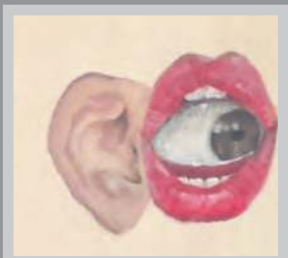
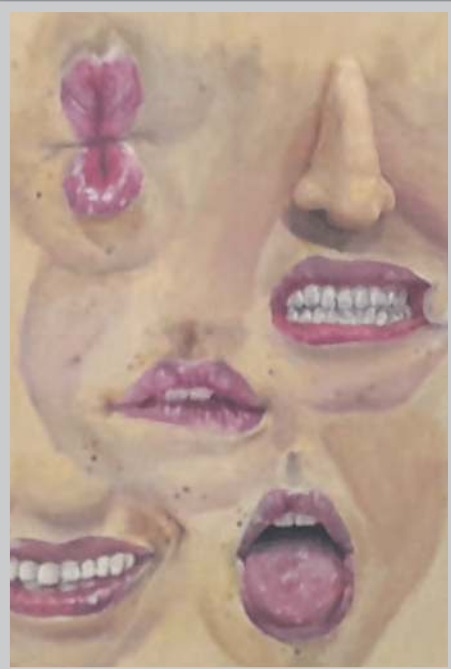
מדי שנה נפתח מחזור חדש של קדם-מגמת תיאטרון, ותלמידי המגמה מציינים את סיום השנה במופע קומי המוצג לתלמידים וההורים. אך השנה, כמו כל דבר, גם המופע הזה היה קצת אחרת. בחודש נובמבר חל השבוע למאבק באלימות, והשיעור השבועי במגמה הוקדש לנושא זה. תלמידי הקדם התחברו מאוד לנושא, עד שאחת התלמידות, גלי אבני, הציעה לפתח אותו להצגה. דבר שלבסוף הוביל להחלטה של התלמידים לשנות את נושא מופע סוף השנה ממופע קומי למופע שאלי הרגישו חיבור עמוק ומצאו בו משמעות רבה. התלמידים החלו במחקר אישי ועצמאי בתחום דרך הזום. יש תלמידים שבחרו עדויות קיימות וערכו אותן לטקסטים, ואחרים בחרו לכתוב את המונולוגים בעצמם. יובל קנולה, תלמיד הקדם, מספר: "ערכתי מחקר אישי על סימפטומים פסיכולוגיים של ילדים העדים לאלימות משפחתית, למשל, סימפטומים שמציגים הצדקת המעשים על ידי הוריהם. אני אוהב לכתוב והיה לי טבעי מאוד, ובעיקר הרגיש נכון מאוד, מכיוון שקשה למצוא עדות של ילד שמנקודת מבטו כתבתי את המונולוג שלי". יעל צמרת בחרה לקחת עדות ו"לעבוד איתה": "בחרתי במקרה של עדות לא אנונימית של שחקנית, ואני מקווה להציג את קולה של האישה שלא תמיד נשמע. מקווה להגיע לקהל מזדהה, שיידע שגם אותו רואים ושומעים". המופע היה מלא עדויות וסיפורים מרגשים

אמנות

על הקיר

תלמידי י"ב במגמת אמנות הציגו תערוכת תוצרים של פרויקט הגמרה. היה צבעוני, מרהיב ומרתק

משפט מהספרים

תלמידי כיתה ט' ערכו משפט לגיבורי הספר "בעל זכוב" מאת ויליאם גולדינג

השופטת ועוזר השופטת קבעו את זמני המשפט, שארך שעה וחצי, ובסוף קבעו יחד עם חבר המושבעים, כי ג'ייק אחראי על שתי מיתות מתוך השלוש שהואשם בהן, ושגור דינו הוא 15 שנים בכלא. המשפט היה מלא ברגשות. היה ניתן לראות כמה התלמידים נהנו לחקור על הדמויות ולהעמיק לתוך הספר, וכאשר הם באו לבית הספר הם לקחו תפקיד של מבוגר, זה שיש לו דעה ויכול להשפיע במשפט, ועשו זאת בצורה מעולה.

נגה מץ, ליה רגב, רומי שריד, ט'10

במסגרת לימודי ספרות, כיתה ט' קראה את הרומן "בעל זכוב" מאת ויליאם גולדינג, וערכה בעקבותיו משפט. הרומן מתאר את סיפורה של חבורת ילדים בריטים, הנתקעים על אי לאחר התרסקות מטוס. עיקר העלילה בספר היא הצגה של החברה המעוותת שאותם הילדים מפתחים באי. במהלך שהותם שם קרו שלוש מיתות, ולכן מטרת המשפט שנערך בכיתה הייתה למצוא את האשם בהן.

התביעה כללה את ראלף, שנבחר כמנהיג בתחילת הספר, וכל תומכיו. ההגנה כללה את ג'ק, הרמות שניסתה לגנוב מראלף את המנהיגות ולאחר שלא הצליח ייסד את חבורת הפראיים כדי שיוכל לעשות מה שירצה, ותומכיו. לכל צד במשפט היו כחמישה או שישה עדים שתמכו בטענותיו ועורך או עורכת דין לכל צד. הכיתה סודרה כמו בית משפט, ולדמויות היו תלבושות בזכות מעצב אולם המשפט ומעצבת התלבושות. המשפט צולם על ידי מחלקת מדיה, שגם ראינה חלק מן הדמויות, ממש כמו משפט אמיתי שמצולם לטלוויזיה.

להמחיש את האהבה

מהי האהבה? פרויקט שירי אהבה בשיעור ספרות סייע להבין

בשאלות כגון מהי אהבה, מהם סוגיה השונים, כיצד היא באה לידי ביטוי ואיך ניתן להעביר רגשות דרך מילים. הקבוצה שלי קיבלה את השיר "כאשר היית פה" מאת זלדה. בשיר מוצגת אישה, ששותפה לחיים נפטרה. היא נאלצת לחיות לבד בבית שהיה פעם של שניהם, והקירות שפעם הגנו עליה, קורסים. לעבודה היצירתית בחרנו לבנות דגם של בית לבן ולהעלותו באש בעת ההצגה. מובן שהסביבה לנו שהצגת דגם באש ברחבי הכפר לא אפשרית, אז לאחר התסכול הראשוני החלטנו להעלות אותו באש בחניון ציבורי ולצלם את המאורע. שריפת הדגם נועדה להרגיש את הקירות הקורסים, את המצוקה הנפשית ותחושת השריפה והחנק שלפעמים מלווה את האהבה. זכיתי להשתתף בפרויקט, שבשבילי, היה הרבה יותר מרק פרויקט לבגרות. זה היה פרויקט לחיים.

רונה ניסן, י"א/5

כחלק מציון הבגרות בספרות, תלמידי כיתה י' מתבקשים לעבוד על "פרויקט שירי אהבה". קונספט זה כשלעצמו הוא יוצא דופן בעיניי, בתוך כל המערכת הקפדנית וחדורת המטרה (הלוא היא תעודת הבגרות), שכן אנחנו לא עוצרים לרגע לחשוב על דברים יותר חשובים, כגון מהי אהבה, והפרויקט מאפשר לנו לעשות בדיוק את זה. הפרויקט הוא עבודה קבוצתית, וכשר מדובר בעבודה שנכנסת ישירות לציון הבגרות – זה לא מובן מאליו. אך גם ההיבט הזה בעבודה רק מחזק את עמדותי לגביה – היא נועדה לחיים עצמם ולא לתעודת הבגרות. במהלך הפרויקט עלינו לנתח שיר אהבה שבחרו עבורנו המורים לספרות, ולבנות עליו עבודה יצירתית – שוב, לא מובן מאליו בכלל. הפרויקט הזה איפשר לנו לעצור לרגע ולחשוב על מה שחשוב באמת, עסקנו

ההומור בצד, לראות מה יש מעבר, לחפש ולמצוא משמעות. זוהי לא השנה הראשונה שבה אני רואה את מופע הסיום של קדם מגמת תיאטרון, אך ללא ספק זו השנה המרגשת ביותר. המונולוגים אולי יישארו אנונימיים, אך זה הזמן לחשוף את תלמידי הקדם המוכשרים עד מאוד, שהעלו את המופע. יובל קנולה, יעל צמרת, נועה עזרא, עמית ארבל, לירי חופשי, אמילי לפיד, איה גל, רועי שחם, גלי אבני, אריאל עוז, דנה הורביץ והילה פרנק. אני ממליצה לכם לזכור את השמות האלו, כי אני בטוחה שעוד נשמע עליהם ויום יבוא ונתגאה שאנו הכרנו אותם, כבר אז, כשהיו בתחילת דרכם.

מיקה רוטברט, י'12

למודעות, לצד המהפכה במעמד האישה ואימתן לגיטימציה לאלמות. צריך לתת מקום למקרים כאלו, לעזור לאנשים לא להתבייש ולהעלות מודעות.

התפקיד של האמנות בחברה זה לא רק בידור. הבידור תופס המון מקום בשנה כזו, אך צריך לתת משמעות גם מעבר לו. אנשים בורדים שחווים מקרים כאלו, מגיעים לצפות במופע ויכולים להרגיש קצת הזדהות, או לפחות שאינם לבד – זה עבורנו שווה הכל. אני גאה מאוד בתלמידי דים ושמחה שראו גם את הצד האחר, הצד הבוגר שמעבר להומור. זהו צד חשוב מאוד בשנה שבה היינו המון לבד. בטוחה שיש גם תלמידים שחוו מקרים כאלה, וחשוב לנו לעזור בתור מסגרת חינוכית. במהלך השנה לא התבטלו שיעורים גם ביום, הרצינות של התלמידים הייתה גבוהה וכך גם המחויבות, הם נאחזו זה בזה. 'האי של השפיות' במפגשים נתן הרגשה של דבר אחר, שלא משנה מה, לא מוותרים עליו. חיכיתי לראות תלמידים שבאמת רוצים ומחכים לשיעורים בציפייה, זה נתן 'בוסט' של אנרגיה בתקופה קשה ועזר גם לי להמשיך לחייך.

כמי שצפתה במופע לא פעם וגם לא פעמיים, אני יכולה להעיד שהעין שלי לא הייתה היחידה שהזילה דמעות תוך צפייה בקטעים העמוקים, הנוגעים ללב והמרגשים הללו. מדובר בקבוצת ילדים שכבר בכיתה ט' הצליחה לשים לרגע את

על עצמי... בערבית

אני, המשפחה שלי, הבית שלי, החדר שלי: פרגוגיה אקספלורטיבית בשיעורי ערבית

ברוח הפרגוגיה האקספלורטיבית הנהוגה בכפר הירוק, התבקשו חלק מכיתות ט' בסוף שנת הלימודים אשתקד (תשפ"א) להגיש הערכה חלופית בערבית בנושא: "על עצמי" - عَنْ نَفْسِي (ען נפסי). במסגרת עבודה זו הכינו התלמידים מצגות power point ובהן שיתפו פרטי תעודת הזהות שלהם, בני משפחתם, חיות המחמד, תחביביהם, תיארו את חדרם, הוסיפו תמונות והקליטו עצמם בערבית.

עבודה זו עודדה את התלמידים לפתח כישורי למידה עצמית, תוך התבססות על כל הנלמד בשיעורי הערבית בכיתות ח"ט. אוצר מילים רלוונטי נלמד באופן חווייתי על ידי מצגת אינטראקטיבית, שהוכנה עבורם ככלי עזר לכתיבת החיבורים. תוצרי התלמידים היו מעוררי השראה וניכרו המאמץ והיצירתיות שהושקעו בהם. לפניכם מספר חיבורים לדוגמה. תמונות אישיות ופרטים מסוימים הוסרו לבקשת התלמידות. רוב התמונות המצורפות להמחשה בלבד.

לימוד רובר

عائليتي - نحن ٥ نفوس في العائلة. إسم أبي عمري وأسم أمي رותم. إسم أخي الثاني آدم وهو تلميذ في روضة الأطفال "كيبوت". عمره ٥ سنوات.
إسم أخي الصغير نوعم. هو تلميذ في الصف الخامس في مدرسة الابتدائية "بفلي يروشليمي". عمره ١٠ سنوات.
عزفتي - سريري كبير وأبيض. بجانب الطاولة كرسي. ألوان الكرسي أحمر وأسود.
على سريري وسادة بيضاء وبطانية ملونة. على طاولة الكتابة مضباح أبيض. سريري وطاولتي تحت الشباك. سجاتي وردية وناعمة. في خزائتي كتب وثياب. حاسوب على طاولة الكتابة. المكتبة الصغيرة أمام الفراش. حيوان أليف - لي كلب كبير وأسمها أوما. عمرها ٥ سنوات. هي حيوان أليف وأحبها كثيرا.

الشباك. على طاولة الكتابة حاسوب ودي. على الحائط مرآة. على الرفوف كتب ملونة. في شططي ملف، دفتر وقلم رصاص. في عزفتي كرسي أسود. أفرش تحت البطانية.
عن حيوانات أليفتي - لي كلب كبير وأسمها جاك. هي حيوان أليفي وأحبها كثيرا. لي ٥ قطاط وأسمائها: جرب، جنجيش، باكي، بافي وجول. هي حيوانات أليفتي وأحبها كثيرا.

عن نفسي / رומי בן אשה ט/2

إسمي الشخص رومي وأسم عائليتي بن أشير. أنا تلميذة يهودية في المدرسة الإعدادية "هكفار هياروك". أنا ساكنة في دولة إسرائيل. بيتي في مدينة تل أبيب شارع نمرة...

عمري ١٥ سنة. ولدت في مستشفى "تل هشومير" في مدينة "رامات جان" في ٢٤ من شهر كانون الثاني سنة ٢٠٠٦. برجي دلو.
عن عائليتي - نحن ٦ نفوس في العائلة. إسم أبي أمير وأسم أمي هילה.

إسم أخي الصغير ألون. عمره ١٣ سنة. هو طالب في مدرسة "أليانس" الثانوية. إسم أخي الثاني أريئيل. عمره ١٢ سنة. هو تلميذ في الصف السادس في مدرسة

"رمات أبيب جيميل" الابتدائية. إسم أخي الثالث أوري. عمره ١٠ سنوات. هو تلميذ في الصف الرابع في نفس المدرسة الابتدائية.

عن هوياتي - أحب العزف على القيثارة والبيانو. أحب قراءة الكتب وأحب أن أتنزه في أنحاء البلاد.

عن عزفتي - سريري تحت الشباك. خزائتي طويلة وبضياء. خزائتي أمام سريري. في خزائتي ملابس. خزائتي الملابس أمام

عن نفسي / שירה קרן, ט/3

إسمي الشخص شيرا وأسم عائليتي قيرين. أنا تلميذة يهودية في المدرسة الإعدادية "هكفار هياروك". أنا ساكنة في دولة إسرائيل. بيتي في مدينة رمات هاشرون شارع... نمرة... عمري ١٤ سنة. ولدت في مستشفى بيلينسون في مدينة بتاح تكفا في يوم الخميس من شهر آب في سنة ٢٠٠٦. برجي أسد.

عائليتي - نحن ٥ نفوس في العائلة. إسم أبي أليق. عمره ٥٠ سنة وأسم أمي زيهبا وهي محامية. إسم أخي الكبير يوؤاف، وهو جندي. إسم أخي الصغير أوري. وهو تلميذ في الصف الخامس في مدرسة "أورانيم" الابتدائية.

لي هويات كثيرة - أحب قراءة الكتب وأحب أن أتنزه في أنحاء البلاد والخارج. أحب الرقص، في الغالب رقص ألباليه وأحب أن أفضي مع أصدقائي وصديقاتي. غرفة النوم - في عزفتي طاولة كتابة. على الطاولة مضباح. خزائتي بجانب طاولة الكتابة.

عن نفسي / צור מרז, ט/3

إسمي الشخص تسوف وأسم عائليتي ميروز. أنا تلميذة يهودية في المدرسة الإعدادية "هكفار هياروك". أنا ساكنة في دولة إسرائيل.

بيتتي في مدينة تل أبيب شارع... نمرة... عمري ١٤ سنة. ولدت في مستشفى "ليس" في مدينة تل أبيب في ١٤ من شهر ١٢ (كانون الأول)، سنة ٢٠٠٦. برجي قوس.

هوياتي - أحب قراءة الكتب وأن أتنزه في أنحاء البلاد أو في الخارج. أحب الرقص كثيرا وأنا أرقص ألباليه وألجاز.

מנהלים את משברי העולם

חוויות משמעותיות מכנס דיפלומטי בינלאומי בסינגפור

במהלך חודש יולי היה לנו הכבוד, ארבעה תלמידי דים מהכיתה הדיפלומטית העולים לשכבה י"א, להשתתף בכנס בינלאומי עם בתי ספר מכל העולם ולהיחשף לתרבויות שונות ומגוונות.

הכנס נערך ונוהל על ידי בית ספר מסינגפור ונערך כולו בזום.

תחילה חששנו מכך שהכנס יתקיים דרך המסך, מכיוון שלא ידענו איך זה יהיה והאם הוא יהיה משמעותי ומעניין כמו כנס פיזי. אבל בפועל בית הספר מסינגפור ערך כנס יוצא דופן ששילב את כולם ויצר שיח מגוון מכל העולם.

מטרת הכנס הייתה לחבר בין התרבויות השונות בעולם ולעבור יחד בקבוצה מאוחדת להשגת יעדים דיפלומטיים שונים. במידה מסוימת העובדה שהכנס לא היה יכול להתקיים באופן פיזי, נתנה לו יתרונות אחרים. הכנס היה אינטראקטיבי ושילב פעילויות בינלאומיות, חולקנו לארבע קבוצות, וכל קבוצה קיבלה מדינה וירטואלית לנהל. ניהול המדינה היה בזמן משבר דומה לזה של הקורונה, והיינו צריכים לקבל החלטות קבוצתיות לשיפור מצב המדינה. במהלך המפגשים כל מדינה התמודדה עם משברים שונים, שהיא הייתה צריכה לפתור. לכל תלמיד בקבוצה היה תפקיד

דיפלומטיה

(אנחנו היינו ראש ה-GMO וראש מערכת הבריאות) ולכל תפקיד היה כרטיס מתאים, שבו יכולנו להשתמש בכל זמן במהלך המפגש כדי לפתור את המשברים שאיתם התמודדנו. לבסוף הגענו לרעיונות רבים ופתרנו את בעיות המדינה תוך שיתוף פעולה מרבי של כל חברי הקבוצה מכל העולם. תודה לך סינגפור!

איתמר דורון
ותמר שני י"א/8

תרבויות העולם נפגשות באיחוד האמירויות

גם לדבר באנגלית מה שלדעתך, שיפר את האנגלית שלי, כי כתבתי באנגלית ודיברתי אנגלית כל יום. זה היה בונוס.

היינו במחנה בסביבות 30-40 ילדים וחילקו אותנו לקבוצות, שבהן עבדנו כל הזמן. הקבוצה שלנו בקשר עד היום. למזלי, הייתי עם עוד שלושה ילדים מהכיתה ודיברנו בינינו לפעמים על מה שקורה בקבוצות שלנו. נהניתי מאוד במחנה, היה לי כיף לשמוע חוויות של ילדים ממדינות אחרות בעולם ועל אורח החיים שלהם, ואני חושב שיצאתי מהמחנה רק עם זיכרונות חיוביים.

תומר רוכברג, 8/ז

כששמעתי על מחנה הקיץ הבינלאומי באיחוד האמירויות, חשבתי שזה רעיון מעולה. אבל כשהבנתי שזה נעשה בזום, אני חייב לומר שנהייתי קצת סקפטי. עם זאת יש בכך דברים חיוביים, למשל שאני לא חייב לצאת מהבית ושהכל יותר נוח, כי פשוט אפשר להתחבר מהמחשב הביתי שלי. קיבלנו גם חבילה די גדולה של דברים שהשתמשנו בהם במהלך המחנה. בחבילה היו בין היתר סלפי סטיק, שהשתמשנו בו לשיעורי צילום ועריכה של סרטונים, וגם מזון לשיעור יוגה שהיה לנו ודברים רבים נוספים.

מכיוון שזה היה מחנה קיץ בינלאומי, היינו חייבים

אֶלְחֶזְרָאָה גְּבִירָה וְלֹוְנָהּ אִבְיָצ. סְרִירִי
תַּחַת אֶלְשֶׁבֶק וְאִמָּם אֶתְלִיזִיוֹן אֶלְאֶסוּד.
תַּחַת אֶתְלִיזִיוֹן - רֶף גְּדִיד. וְרֵא
אֶלְסֶרִיר חֶאֱט וְלֹוְנֵה אֶזְרָק. חֵיוָן אֶלִּיף
- לִי גֶלֶב סַעִיר וְאִסְמֵה "מִיבִיל", לֹוְנֵה
אִבְיָצ. מִיבִיל מֶאֱלִיטִי. עֶמְרֵה 3 סְנוֹת.
תָּאֲרִיחַ מִילָדֵה 19 / 6 / 2018

עַן נַפְסִי / מִיקָה בִּרְגָה, ט'4

אִסְמִי אֶלְשֶׁחֲסִי מִיָּגָה וְאִסְמִי עֶאֱלִיטִי
בִּירְגִיר. אֲנִי תִלְמִידָה יְהוּדִיָּה בִּי
אֶלְמֶדְרָסָה אֶלְעִדָּדִיָּה "הֶקָּפָר הֵיָרֹוֹק"
אֲנִי סֹאכֶתָה בִּי דֹוֹלָה אִסְרָאֵלִי. בֵּיטִי בִּי
מִדִּינָה "תֵּל אִיבִיב" שָׂרַע .. עֶמְרִי 10
סְנֵה.

וְלִדְתִּי בִּי מִסְתִּשְׁפִּי "אִיֶּחֱלוּף"
בִּי מִדִּינָה תֵּל אִיבִיב בִּי 21 מִן
שָׁהַר אֶדָּר סְנֵה 2006. בִּרְגִי חֶמֶל.
פֹּוֹמִיטִי אִסְרָאֵלִיָּה וְדִינִי יְהוּדִיָּה.
לֹוֹן שַׁעֲרִי וְעֵיוֹנִי בִּנְיָ.

הוֹאִיָּתִי - אֶחֱבִי אֶלְעֶזֶף עֲלִי
אֶלְטִבּוֹל וְאֶלְבִּיָּאֹו וְאֶחֱבִי אֶרְקֻס
וְאֶרְיָצָה
(תִּסֵּס).

נַחֲן 3 נַפּוּס בִּי אֶלְעֶאֱלָה. אִסְמִ
אִבִּי שָׂאִי וְאִסְמִ אִמִּי אִסְתִּיר (אִיטִי)

לִיָּס לִדִּי אֶחָוָה אוֹ אֶחָוָת.
בִּי עֶרְפִּתִּי - חֶזָּרָה בְּנִיָּה טוֹוִילָה וְפִיָּהּ מֶלֶאִיס כְּתִירָה.
בִּיגָנִב אֶלְחֶזְרָאָה, סְרִיר אִבְיָצ. סְרִירִי אִמָּם שֶׁבֶק אִבְיָצ.
עֲלִי חֶאֱט עֶרְפִּתִּי רֶףוֹף. עֲלִי אֶרְקוּף, גֶּתִב כְּתִירָה.
טָוֹלָה אֶלְכִּתָּבָה בֵּינִי אֶלְחֶזְרָאָה וְאֶלְסֶרִיר. עֲלִי טָוֹלָה אֶלְכִּתָּבָה
חֶאֱסוּב גְּדִיד וְמִצְבָּח אֶסוּד.
לֹוֹן חֶאֱט אֶלְעֶרְפָּה אֶזְרָק. עֲלִי אֶלְרִצִּיָּה
בִּסָּט גְּבִיר.
לֹוֹן אֶלְבִּסָּט אֶסוּד. לִיָּס לִדִּי חֵיוָן
אֶלִּיף וְלֹא אֶרִיד חֵיוָן אֶלִּיף!
בִּי שְׁנָטִי - דֶּפֶאֶר וְקִטִּב וְמֶלֶף
וְמֶמְלָמָה. בִּי אֶמְמֶלָמָה, פֶּלֶם וְפֶלֶם
אֶלְרִצָּס וְמֶמְחָה וְמֶמְצָס וְמֶסְטָרָה. בִּי שְׁנָטִי אֶלָּה
חֶאֱסִבָּה וְסֻנְדוּק אֶלְעֶדָּה.

ויכוח היסטורי

דיבייט בנושא חוזה ורסאי ותום מלחמת העולם הראשונה הכניס את תלמידי כיתה ט' לעובי הקורה של אירועי אותה התקופה

התכסיסים והמזימות, הטעויות וההצלחות. עשינו הכול לפי הספר, השפלנו את גרמניה, נשענו על כריסטינה, הצדקנו את מדינות ההסכמה וביטלנו את מעצמות המרכז. כל קבוצה תקפה את השנייה, התגוננה וצעה סיסמאות. היינו מוכנים, ידענו מה קורה בכל רגע נתון, ענינו תשובות משכילות והעלינו טענות מעניינות. תוך כרי הדיבייט עצרה ורדה, המורה להיסטוריה, את הדיון והוסיפה שאלות למחשבה, העלתה טענות ותרמה רבות לאווירה.

זה היה ממש שחזור של ההיסטוריה, כאילו חזרנו אחרונה בזמן, ולו לכמה דקות. החוויה הוציאה מאיתנו אמוציות ורגשות שלא ידענו שיש בנו. הרגשנו גאווה לאומית לעם שמעולם לא היינו חלק ממנו ונראה שרבים מאיתנו גם לעולם לא יהיו. זו הייתה חוויה מדהימה, מרגשת ומעצימה, חוויה שאוחדה לעוד שנים רבות. זו דרך כל כך יצירתית ושונה להעביר בה את החומר הלימודי, ואני שמחה לדעת שיש עוד מורים משקיענים במערכת החינוך, מרגישה בת מול ללמוד בבית ספר שבו המורים עוזרים לנו לכוון גבוה, להיות יצירתיים ולחשוב מחוץ לקופסה.

זו הייתה קפיצה לעתיד, שהתחברה עם ההווה והעבר, חוויה רבי-חושית, שבה הרגתי שתי הכי בוגרת בעולם אך גם אותה ילדה קטנה בתחושת עם שפם צרפתי.

מיקה רוטברט, ט'6

שהתרחש בסיומה. כשהתחלנו ללמוד על חוזה ורסאי, התחלקנו לקבוצות, כל אחד בחר מדינה מהמנצחות או מהמפסידות, גם היו מיעוטים והיה גם חבר העמים, שניהל ופיקד על מהלך האירועים. למדנו והתכוננו, הכנו טענות ותפסנו עמדות. חשבנו כמה יוכלו להאשים אותנו וכמה נוכל להאשים אותם, סגרנו בריתות בין מדינה אחת לשנייה והיינו מוכנים לכל שאלה. ביום הדיבייט התחפשנו והרמנו דגלים, ישבנו מחולקים למדינות, גאים, דרוכים וניסינו להגן על כבודנו. הקבוצה שלי בחרה בצרפת, המדינה המארחת. חקרנו על פעולותיה במלחמה,

אחד מן הנושאים המרתקים של מדים בשיעורי ההיסטוריה בכיתה ט' הוא מלחמת העולם הראשונה. לא פעם, אם תשאלו אנשים נגד מי נלחמו במלחמת העולם הראשונה, הרוב אינם יודעים את התשובה. האמת היא שלא בדיוק נלחמו נגד אדם או מדינה ספציפית, אלא אירופה נלחמה בעצמה, המתח גבר והפחד היה גדול. כולם חששו ממלחמה שעדיין לא החלה, אגרו נשק, חתמו על בריתות והסכמים, אימנו חיילים – והנה עומדת לה אירופה כשלוש שנים לפני תחילת המלחמה ערוכה ומוכנה. הספיק הטריגר הקטן ביותר, יריית אקדח אחת, כדי שהכול יתפוצץ. הגיעה שנת 1914 ואיתה הירייה הראשונית, אשר הרעידה את כל אירופה. בתוך ימים נכנסה היבשת למלחמה, שבה לא ידעה במי היא נלחמת ובשביל מה.

לאחר המלחמה נותר עולם פצוע, שבור ופגוע. זה היה הזמן לבנות עולם חדש, התכנסו יחדיו כל המדינות שלחמו, מנצחים ומפסידים כאחד. דנו במשך שעות וימים, זרקו האשמות ושברי מילים, התכנסו כי-בשת והתפרקו למדינות, דנו, התגוששו, ולבסוף גם נאלצו לקבל החלטות. זו הייתה ועידת פסגה של כל מנהיגי המלחמה, כולם התכנסו בצרפת, כדי לחתום על החוזה שלפיו ינוהלו מדינות העולם. בכיתתי למדנו, חקרנו ונבחנו על תולדות האירוע – טרום המלחמה, מהלכה וגם מה

יש תשובות לחששות

במהלך הקיץ האחרון החלו לחסן נגד נגיף קורונה את בני הנוער, ובר בכר הגיעו החששות. לפי סקר שערכתי, 25% מהנערים בגילים אלה לא מתכוונים להתחסן בזמן הקרוב או אפילו בכלל. בין הסיבות שהם מנו לסירובם להתחסן: "עושים אותנו עכברי מעבדה, ואני לא מעוניין לתרום את הגוף שלי למען המדע", "החיסון לא בטוח", "לא יודעים ממה הוא מורכב".

מובן שהפחד הזה הגיוני, אך קיימות תשובות לכל הבעיות והחששות שעולים בקרב המתנגדים.

ראשית אין סיבה לחשוב שאנחנו עדיין הראשונים ו"עכברי מעבדה" לכאורה. נעשו עשרות בדיקות ונקבעו מגבלות חמורות לאישור החיסון לבני 12-16, וזו גם הסיבה לכך שנאלצנו לחכות עוד יותר זמן לאישור.

שנית לאחר מאות ואלפי אנשים שנבדקו וחוסנו, גם אם קיימות תופעות לווי, החיסון עוזר יותר מאשר פוגע, והוריד את התחלואה בישראל משמעותית. כך, אם כולם יתחסנו, הקורונה תיעלם מהר מאוד.

ובאשר לשאלה ממה החיסון מורכב, הנה הסבר מופשט שמצוטט מתוך אתר קופת חולים כללית: ספייקס הם הוויזים שמאפיינים את נגיף הקורונה ושמקנים לו צורה של כתר (ומכאן השם שניתן לנגיף). משמעות המילה "קורונה" בלטינית היא כתר, ויש לספייקס תפקיד חשוב בהדירה של נגיפי הקורונה לתאים האנושיים.

מטרת החיסון היא להציג לגוף רק את חלבון הספייקס הנמצא על פני נגיף הקורונה, בלי לחשוף את המתחם לנגיף השלם. הכוונה היא שהגוף ייצר נוגדנים נגד החלבון הספציפי הזה. ברגע שמערכת החיסון תוקפת את הספייקס, היא למעשה מנטרלת את הנגיף.

המיוחד בטכנולוגיית החיסון שפיתחו חברות פיזר ומורנה הוא שאת חלבון הספייקס מייצר המתחם עצמו. החיסון מכיל את "הוראות ההפעלה" לגוף ליצור את החלבון הזה של הנגיף, ורק אותו. את הוראות ההפעלה האלה נושא ה-mRNA. לאחר שה-mRNA משלים את משימתו, הוא נהרס ולא נשאר בגוף. לפיכך אין סיבה לחשש ממרכיבי החיסון לנגיף קורונה.

ובצד השני של המטבע, נכון להיום כבר 5,186,443 איש קיבלו את שתי מנות החיסון, ובנימה חיובית זאת, אני מקווה שנוכל לחזור לשגרה כבר בקרוב.

יונתן מרלי, 4/ז'

בולגרייה גאה

מנחם לדעת, שבתוך התקופה הנאצית האפלה, האנושיות של העם הבולגרי לא נמחקה והביאה להצלתם של יהודים רבים

הכול – כשלבסוף נשלחו רכבות לקחת את היהודים אל מחנה ההשמדה, הכמרים נשכבו על מסילות הרכבת וסירבו לתת להן לעבור עם היהודים. לבסוף היהודים חזרו לבתיהם, והרכבות חזרו למחנות ההשמדה ריקות. טוב הלב והחמלה של אותם האנשים שהתגייסו – ושהיום נראים לנו כל כך מורכבים מאליהם – היו נדירים כיהלום. כל כך מנחם לראות שבתוך התקופה האפלה הזאת האנושיות לא נמחקה מעל כדור הארץ, ועדיין ניתן לראות קצת אור בתוך החשיכה. "ובמקום שאין אנשים השתרל להיות איש", קבעו במסכת אבות. הבולגרים היו אנשים, וראו את היהודים כאנשים, ואני גאה מתמיד לקרוא לעצמי בולגרייה.

רונה ניסן, 5/י'

גזענות ואפליה בבולגריה – אך לא מוות. הן העם והן השלטון הבולגרי התגייסו למען הצלת היהודים. איגודים שונים הביאו נימוקים לכך שהשמדת היהודים היא מעשה לא מוסרי ואסור. איגוד הסופרים קבע כי השמדתם לא תפגע רק בחייהם שלהם, אלא גם בכבוד העם הבולגרי. איגוד הרופאים התנגד בתוקף לתורת הגזע וטען שהיא פגומה מהיסוד, איגוד עורכי הדין טען שמעשים אלו נוגדים את החוקה של בולגריה שמבוססת על שוויון, צדק, מוסר וסובלנות. הגוף אשר הפתיע אותי באופן אישי בתרומתו הבלתי רגילה למהלך היה הכנסייה הפרבולסבית הבולגרית. הכמרים הטבילו יהודים על מנת להצילם, הפעילו לחץ בכך על המלך לעזור ולסייע להם, ומעל

באחד מימי הלימודים שמענו הרצאה על יהדות בולגריה ועל התנהלות הבולגרים מול הנאצים במהלך מלחמת העולם השנייה.

מלבד אופייה המרתק באופן טבעי של ההרצאה, היא נגעה לליבי באופן מיוחד. שלושה מתוך הסבים והסבתות שלי נולדו שם, והתרבות הבולגרית תמיד הייתה חלק גדול מהזהות שלי. עכשיו, לאחר הידע שרכשתי על טוב ליבם של הבולגרים ועל התנהלותם אל מול הנאצים, אני גאה מתמיד לקרוא לעצמי בולגרייה.

לא אלאה אתכם במילים ובפרטים, אך אני גאה בהכרה הייתה מבין המדינות הבודדות אשר פעלו כנגד הנאצים והגנו על תושביהן היהודים. לצערי, עדיין הייתה

עיר בהפתעה

תל אביב היא עיר צעירה ותוססת, הטומנת בחובה מקומות וסיפורים מרתקים ופחות ידועים • תלמידי שכבה ט' הכירו אותם והעלו מופע מחווה מרגש

לחצות את האוקיינוס בשביל סיפורים מעניינים על ימים עברו.

ועכשיו: המופע

מובן שלא הסתפקו רק בלראות ולשמוע את אותם סיפורים מרתקים, הרגשו צורך לקחת את זה לשלב הבא. לכן הוחלט להעלות מופע לקהל התלמידים וההורים בשם "תל אביב בשנות ה-20 וה-30" (ראו צילומים בעמוד השמאלי).

למדנו את שירי התקופה, חיברנו קטעים והרמנו הפקה של ממש. בין הקטעים שהועלו, היה קטע ראפ על מאורעות אותה תקופה, שחיברו וביצעו בני הכיתה בשילוב מוזיקה עכשווית וקריצות אל העבר. התלמידים כתבו גם קטע מחווה לקפה כסית, שבו נהגו לשבת כל המי ומי, כל השמות הגדולים מרובינא ועד גוטמן, אותם סמלי מדינה שלרגע נוסף החיינו על הבמה.

המופע נהפך למין ערב שירה בציבור משותף של התלמידים וההורים. בזמן שהילדים ממחזים על הבמה שירים, כמו "גן השקמים" ו"שירת הנוער", הוריהם יושבים ממול ושרים יחד איתם ומזילים דמעה לזכר אותם ימים שחלפו.

זו הזדמנות להודות לאנשי החינוך שתרמו הרימו ידיים, שלא ויתרו על הדור שלי והכריזו עלינו בתור "ילדים שטחיים", שמאמינים בדבר נוסף מעבר לספר ומבחן – תורה שאתם פה בשבילנו, עוזרים לנו להפוך את השנים האלו לבלתי נשכחות, כמו שאנו מקווים שהפכנו אותן לבלתי נשכחות עבורכם.

מיקה רוטברט, ט'6

מצד אחד זה הרי ברור מאליו – נגן על מדינתנו לעה, אך מצד שני לא ברור כלל המחיר הכבד שיש לשלם בדרך. אולי אני נשמעת מעט דרמטית, מערערת על מערכת של עשרות שנים, שחשיבותה ברורה לכולם, אך הביקור במוזיאון ההגנה לא הרפה ממני וליבי יצא אל אותם אנשים שאיבדנו.

בנימה קצת יותר אופטימית, לחלקנו זו הייתה הפעם הראשונה במקומות אלו וישנם בינינו מי שגרים בתל אביב כבר שנים רבות ובכל זאת לא הכירו את ההיסטוריה של העיר. מי האמין שיש כל כך הרבה מה לראות ולשמוע על עיר במרכז הארץ. היסטוריה יש בכל מקום, רק צריך לבדוק, ולא תמיד צריך

יש הקוראים לה העיר הגדולה, עיר ללא הפסקה, עיר של בילויים וחדשנות, העיר שבה אתה מרגיש שוב צעיר. תל אביב מתאפיינת בהיותה עיר תוססת, מגניבה, עיר של ריגושים ושמחה. מאחורי אותה תרמית עומדת היסטוריה לא כל כך עתיקה. הרי רק לפני מאה שנה, כשרק הוקמה, גם אז נחשבה פורצת דרך ומובילה, המקום שבו הסתובבו כל המי ומי. רק שאז היא נראתה קצת שונה, ואותם המי ומי נחשבים היום לסמלי המדינה. תל אביב של שנות ה-20 וה-30 נראתה אחרת – עיר חדשה, קטנה ועדיין בבנייה, כשאחוזות בית עוד היה שמה.

בסוף חודש מאי, רגע לפני סיום החגיגה, יצאנו, שתי כיתות ט', לסיוור בעיר בהובלת המורה שלנו להיסטוריה ולאזרחות ורדה קרין. יש אשר ירימו גבה ויחשבו כי בסיוור בתל אביב מבקרים במגדלי עזראלי, במתחם שרונה ובמקרה הטוב מרחיקים עד פלורנטינו, אבל אנחנו הלכנו לבקר בתחנות ההיסטוריות החשובות של העיר וללמוד על עברה.

את היום התחלנו בכיכר רבין, או בש"מ המקורי, אז לפני 26 שנה, כיכר מלכי ישראל. סיפרנו על יצחק רבין, שחזרנו את אירועי הערב שבו נרצח שלב אחר שלב, כאבנו את מותו של המנהיג שגופו כבר אינו, אך נפשו ואישיותו ייזכרו לעולם. משם המשכנו למקומות נוספים, כמו בית ביאליק, בית העיר, מוזיאון ההגנה, בית הקברות טרומפלדור, הקיסק הראשון, נווה צדק ועוד. אני בוחרת לספר על החוויה שלי דווקא במוזיאון ההגנה, שממש יצאתי מלאה בתחושות ומחשבות. לראות רשימות על גבי רשימות של אותם האנשים שהיו והיום כבר אינם, לרדת שמאחורי הסיפורים של גיבורים שהגנו על המדינה יש גם ניצולי שואה ומשפחות מפורקות שאיבדו את יקיריהם. אולי עברו להן מאה שנים, אך עדיין מפחידה אותי עד שיתוק המחשבה לאבד אדם קרוב בנסיבות כאלו. הרי גם אני וחבריי בעוד שלוש שנים נתגייס לצבא, נמלא את תפקידנו במסירות מלאה ותוך מחויבות, כמו כל אלו שמילאו אז. אין ספק שזה מפחיד ומדאיג לשלוח את היקרים שלנו להגן על גבולותינו.

ההצגות, המחזות והשירים: תל אביב בימי המנדט הבריטי

רגעים במופע "תל אביב בשנות ה-20 וה-30" –
חגיגה נוסטלגית ומשעשעת, שהעלו התלמידים
בפני קהל, בעקבות לימוד הנושא

עם עתיד, עם יוזמה, עם חלום

עם שורת פרסים והישגים בינלאומיים ומקומיים, היזמים הצעירים של הכפר הירוק מוכנים לכל אתגר • סיכום שנה מופלאה

תוכנית, אך תלמידי הכפר כתמיד לא נותנים לשום דבר לעצור אותם, וכמובן, הגענו עם מוצר עובד בהחלט ועוד כזה שהוא ברמה הגבוהה ביותר. כמו שנאמר – ואף על פי כן! תודה רבה לרבה למורים ולתלמידים האלופים ממסלול הכטב"מ שבלעדיהם זה לא היה קורה: רועי גולן, עידו קפלן, רועי ספרן. תודה רבה להנהלת הכפר, שללא התמיכה והרוח הגבית העזה, לא היינו מצליחים. והכי תודה רבה לתלמידי הקבוצה – שיהיה בהצ' לחה בייצוג ישראל בתחרות העולמית. לאחר הניצחון בתחרות הארצית התחלנו את הכ' נותנינו ל"יציא" המשלחת לתחרות העולמית בליטא (לצערנו, בשונה משנים רגילות, התחרות נערכה בוום). את ההכנות עשינו בשיתוף ובתמיכה מלאה מצד הארגון "יזמים צעירים ישראל", בראשות יעל חן ורחלי הראל ובשיתוף עם מנהלת אזור דן והשרון תום בנימין, שבלעדיהן שום דבר מזה לא היה קורה. במהלך החודש הראשון של חופשת הקיץ עבדה הקבוצה ללא הפסקה יחד עם המורה עדי טלמון והמנטור ארנון אפשטיין. לא מדובר רק ביום הת' חרות, אלא בשבועות שקדמו לה. אלה היו רצופים באירועים רשמיים, לא פחות, בהם נפגשנו עם המתחרים הצגנו את הפרויקט לקהל הרחב, עברנו פגישות עם נציגי החברות הגדולות ועוד. זו הייתה התחייבות טוטאלית, כשבמספר שבועות היה עלינו להיות מוכנים לקריאה בכל רגע של היום, בין שזה לעלייה ליום בשל חזרות ליום התחרות או לפגישה חברתית עם שאר המשלחות. לכל אירוע הגענו ועשינו את מאמצינו הרבים ביותר לייצג את מדינת

אני גאה ומאושרת לספר, שב-14 ביוני 2021 זכתה קבוצת היזמים הצעירים של נו במקום הראשון בתחרות הארצית של ארגון יזמים צעירים ישראל. כמו כן זכתה הקבוצה בפרס AT&T על מצוינות בטכנולוגיה, ומנכ"לית הקבוצה, הילה פוגל מכיתה ט'6, זכתה להיכלל ברשימת 10 הצעירים המשפיעים של ארגון יזמים צעירים ישראל! קבוצתנו גברה על למעלה מ-200 קבוצות בארץ, בשלב ראשון בתחרות האזורית ולאחר מכן בתחרות כלל-ארצית. בחודש הבא תייצג קבוצתנו את ישראל בתחרות הבינלאומית בליטא. הייתה לנו שנה עמוסה בהישגים אדירים. מלבד שלוש הזכיות לעיל, הנה רשימת ההישגים של קבוצתנו השנה: **מקום ראשון בהאקתון בנושא שוויון מגדרי בעולם העסקי של חברת מנפאוור.** **מקום שני בהאקתון בינלאומי בנושא קיימות של חברת ג'ונסון אנד ג'ונסון.** **מצטייני פרויקט "סבוש סבתוש" – מיום התג' דבות לחיזוק הקשר הבין-דורי, במסגרת העשייה של כל קבוצה בתחום האחריות החברתית.** המוצר שפיתחנו השנה, יודע לזהות התחממות של מכשיר חשמלי לפני שתפרוץ שריפה, יודע לנתק אותו מהחשמל, להתריע ועוד. המוצר תוכנן והורכב בשיתוף עם חברים מהכטב"מ בכפר, תלמידים נפ' לאים שעזרו לנו לממש את החזון שלנו. השנה בשל הקורונה משתתפי היזמים בכל הארץ לא נדרשו להגיע עם מוצר פיזי עובד לתחרות (אלא רק עם

למה לנו להיות מעורבים חברתית?

בעוד כמה שנים נצטרך להתמודד עם הצרות שהשאייר כאן הדור הקודם. לכן חובה עלינו לעשות מעשה למען ההווה ולמען העתיד ומה שנשאייר אחרינו • רשמים מהרצאה מאלפת

או מתייפייפת וגם שילב שירים, תמונות וסימאאות. בהשוואה קלה לשיעורי הכלכלה ניתן לראות, כי שגיא עשה את שיעורי הבית שלו והכיר היטב את קהל היעד שמולו הוא עומד, אילו דברים תופסים את העין עבור ילדים בגילנו ואילו סוגי מסרים מדברים אלינו – מהתוכן ועד לאפקטים הוויזואליים במצגת. שגיא גם שם לנו מראה מול הפ' נים, הראה לנו את הקיצון והשלילי שיש כאן במדינת ישראל ובעולם כולו. הוא הראה לנו בדיוק את המ' קומות שאלהם אנו רגילים לברוח, דרכים שבהן אנו בוחרים כדי להש' תמט מאחריות בתור חבר בקהילה כלשהי, בין שבכיתה הספר או אפילו סביבה החברתית שבה אנו חיים. הוא הזכיר לנו שבועות כמה שנים אנחנו נצטרך להתמודד עם הצ' רות שהשאייר כאן הדור הקודם, דור עם פחות מודעות, בעצם כמו כל דור שקדם, ולכן חז' בה שהדור שלנו ייקח אחריות – למען ההווה ולמען

מעבר למקצועות הליבה ומקצועות ההרחבה ישנם תנאים נוספים להוצאת תעודת הבגרות, ביניהם מעורבות חברתית. המעורבות החברתית, שב' לעדיה לא ניתן לקבל את התעודה, מחייבת כל תלמיד בחטיבה העליונה במספר שעות של התנדבות אישית וקבוצתית למען הקהילה בכל שנה. בכיתה י' על התלמיד למלא 60 שעות אישיות ו-30 קבוצתיות. בכי' תה י"א על התלמיד למלא 30 שעות אישיות ו-30 קבוצתיות ובכיתה י"ב רק 30 שעות קבוצתיות. עכשיו אתם בטח שואלים את עצמכם, למה הייתה כל ההקדמה החופרת הזו, אז ככה... איני יודעת אם עבורכם מצבור השעות הללו נחשב מעט או הרבה, אך בדרך כלל תלמיד צעיר בכיתה י' אינו מבין איך הוא אמור למלא 60 שעות אישיות, מאיפה להת' חיל ואיך יצליח לש' לכן עם שאר משימות בית הספר. תחושות של עומס והצפה ממלאות אותנו עוד לפני שתרמנו דקה מז' מנגנו למען הקהילה, וכאן נרתם הכפר לעשות לנו קצת סדר בדברים ולעזור לעודד בכולנו מוטיבציה. בחודש אוקטובר שמעו תלמידי שכבה י' הרצאה בת 90 דקות מפי שגיא יניב, שכותרתה: "מתי בפ' עם האחרונה עשית משהו בשביל משהו?". ההרצאה נועדה לשכנע אותנו לרצות להתנדב ולבצע את משימת המעורבות החברתית שלנו. משימה לא פשוטה בכלל, אם אתם שואלים אותי, בעיקר אם מדובר בחבורת מתבגרים שיושבים בחום ולא רק צריכים להקשיב, אלא גם לשאוב מההרצאה מוטיבציה לתרום ולהירתם למען משהו אחר, ולא רק לעשות למען עצמם. המרצה היה יכול לפזר לנו הבט' חות על תחושת סיפוק אמיתית, או מצד שני לאיים שאם לא נתנדב לא נקבל תעודת בגרות, הוא היה יכול לעשות כל כך הרבה דברים, אך הוא בחר בשיטה, שממנה רוב המבוגרים נמנעים.

שגיא לא רק דיבר אלינו בגובה העיניים, אלא הוא גם דיבר איתנו בשפה שלנו. הוא השתמש בסלנג, שבלעדיו אוצר המילים שלנו כמעט ריק, הביא דוגמאות מעולמות התו' כן שלנו, אשר אף רלוונטיים לכאן ועכשיו. הוא לא דיבר בשפה גבוהה

מיקה רוטברט, י"2

שריפה? לא בית ספרנו

היזמים הצעירים בכפר הירוק קטפו את המקום הראשון בתחרות האזורית בזכות מוצר ייחודי מבוסס טכנולוגיה שפיתחו, המונע התלקחות של מכשירי חשמל

עשרות אלפי אנשים מתים בשנה כתוצאה מהתלקחות של מכשירי חשמל. ישנם סוגים רבים של אסונות טבע, אך ישנו אחד שגובה יותר חיי אדם בשנה מאירועים רבים אחרים – שריפות. ישנם כל כך הרבה גורמים שיכולים לגרום להתפרצות של שריפות ולא יבדוק שליטה עליהן.

לאחרונה עלו לכותרות לא מעט מקרים שבהם נגרמו שריפות עקב התחממות של מכשירי חשמל בזמן הטענתם, בפרט סוללות של אופניים חשמליים, ולא פעם מקרים אלו עולים בחיי אדם ובנזקי רכוש רבים. הפתרון הקל שאלי פונים רבים הוא שימוש בגלאי עשן. אך תגידו לי, האם גלאי עשן מספיק אם חדר שלם כבר עולה באש, או חס וחלילה האירוע עולה בחיי אדם? מה שאנו מחפשים זה מוצר שיידע להתריע טרם התלקחות המכשיר החשמלי וגם יידע לנתק את המעגל החשמלי שלו.

תכירו את Beyond, החברה שהוקמה במסגרת פרויקט "יוזמים צעירים" על ידי 40 תלמידים משכבה ט' בכפר הירוק, אשר חיפשו אחר טכנו-

לוגיה פורצת דרך שתשפיע על איכות חייהם של אנשים בישראל ובעולם. כך נולדה Fibi, הטכנולוגיה שתציל לכם את החיים. Fibi יודעת לעקוב אחרי הטמפרטורה של המכשירים השונים בביתכם ובמצב של התחממות יתרה, גם לנתק להם את המעגל החשמלי. לאחר ההתקדמות הטבעית של המכשיר, ימשיך החשמל לזרום ופעולת הטעינה תושלם. כך העדות היחידה למקרה היא התראה באפליקציה ותו לא. נוסף על כך, תוכלו לעקוב על ידי האפליקציה אחר מכשיריכם בסביבתכם אשר מתחממים לעיתים קרובות, מה שמעיד על בעיה או התיישנות. Fibi נועדה להציל חיים, לחסוך נזקים רבים ברכוש ולמנוע שריפות המזיקות לאקלים. Fibi זה העתיד ששומר על החיים של כולנו.

"יוזמים צעירים ישראל" הוא חלק מארגון בינלאומי המאפשר הזדמנות וחוויה חרפתית להשתתף במגוון תוכניות לימודיות מכיתה ז' ועד י"ב. זוהי כבר השנה השמינית שבה בית הספר הכפר הירוק משתתף בה.

הילה פוגל, תלמידת כיתה ט' ומנכ"לית קבוצת Beyond, מספרת: "התלמידים עוברים תהליך התבגרות מזורז בעולם העסקים ומונגשים להם כלים רבים כבר בגיל צעיר. כחלק מהתוכנית יצרנו קשרים ועבדנו עם מספר שמות גדולים בתחום הפיתוח, החדשנות והאלקטרוניקה, זאת בשילוב עבודה יחד עם מסלול הכתב"מ (כלי טיס בלתי מאויש) הפועל בבית הספר. בזכות בית הספר התווקם, המנטורים שלנו, ארגון "יוזמים צעירים", ובזכות המון עבודה קשה לאורך חודשים, קטפנו השבוע את המקום הראשון בתחרות של אזור דן והשרון. התנהלנו כחברה לכל דבר, עם חלוקת תפקידים, תקציב ויעדים ברורים. זוהי רק ההתחלה של מסע מופלא, מתרגשים ומתכוונים לקראת התחרות הארצית שתתקיים בחודש הבא."

מיקה רוטברט, י"ב/12

ישראל בכבוד.

יום התחרות, למרות הלחץ שבו היינו נתונים, עבר טוב למדי. באמת הרגשתי שעשינו את הכי טוב שביכולתנו בפרונטציה שהעברנו לשופטים, שיש לציין שהייתה כולה באנגלית וכללה גם סדרת שא-לות לא פשוטות בכלל. ליום ההכרעה הגענו כולנו מתוחים עד הקצה, לא היה אחר שהיה נינוח, ובטקס שמחנו לגלות שקטפנו לא אחת, אלא שני פרסים עבור מדינת ישראל.

הראשון – פרס נבחרי הקהל, שכלל הצבעות של מאות אלפי אנשים מכל רחבי אירופה! אז אולי אלו לא השופטים הרשמיים, אך אלו הצרכנים, והם אלו שמשפיעים בעולם האמיתי.

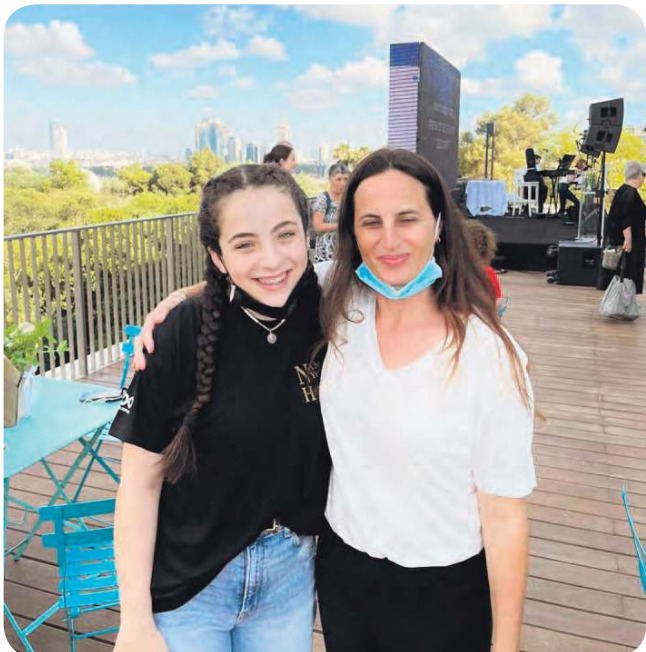
השני – הזכייה של המורה המלווה שלנו, עדי טלמון, להיכלל ברשימת עשרת המורים המצטיינים של ארגון יוזמים צעירים העולמי, ואין גאה ממני להיות תלמידה שלה.

כאן היה אמור להגיע סיכום, אבל האמת שלא בא לי כל כך לכתוב אחד, כי בכך אודה שהפרויקט הגיע לסיומו, ואני עוד לא בטוחה שאני מוכנה לכך. אז במקום סיכום, אקח את החוק שאותו לימדה אותי המורה ללשון ולפיו, אסור לסכם סיכום. ולכן אאחל לכולכם להשתתף בפרויקט משמעותי, שתרגישו שהוא מאפשר לכם לצמוח, לשפר יכולות ולכוון גבוה, שתזכו לחוות את מה שעברתי בשנה הזו. אמנם היא הייתה אינטנסיבית מאוד ולא פשוטה, אבל שווה את ההרגשה שבה אתה קם בבוקר ורואה את המטרה לנגד עיניך, ושום דבר לא עומד מנגד חוץ מלצאת ולהגשים אותה.

תנו לדמיון שלכם להתעופף, כי מי יודע לאן תגיעו. תודה לכם, יוזמים צעירים והכפר הירוק, ששוב לימדתם אותנו שאפשר לחלום ולהגשים חלומות.

מיקה רוטברט, י"ב/12

עניין וחיבור עמוק. שירה כהנא, הזוכה בפרס דוד דוד

המנווטים המצטיינים בתחרות

כתיבה

הגיבורה האקטיביסטית שלי

בסוף חודש אפריל 2021 נודע לי כי החיבור ששלחתי לתחרות הכתיבה הארצית Name Your Hero במסגרת פרס דן דוה, ניצח במקום השלישי לשנת 2021. כחודשיים לאחר מכן התקיים טקס הזכייה.

בכל שנה קרן דן דוה בוחרת, בשיתוף עם אוניברסיטת תל-אביב, זוכה – איש שתרים לאנושות באמנות, במדעי הטבע, במדעי הרוח ובעסקים, ומוענקים לו כמיליון דולר-רים. בתחרות הנוער Name Your Hero ביקשו מאיתנו, תלמידים מכיתה ט' ועד י"ב, לדמיין שעלינו להציע לקרן דן דוה מועמד שלדעתנו, ראוי לקבלת הפרס המכובד. לשם כך התבקשנו לבחור את הגיבור/ה שלנו – מי שמעוררים בנו השראה, שנוטעים בנו אמונה ותשוקה להמשיך ולהתקדם. עליהם כתבנו חיבור באורך כעמוד, ובו פירטנו, הצגנו דוגמאות וטיועונים והסברנו באופן תיאורטי מדוע גיבורינו ראויים לקבלת הפרס. מי שעבר את השלב הראשון הוזמנו לסדרת כתיבה מטעם אוניברסיטת תל-אביב, שבה למדנו, שיפרנו את הכתיבה והכנו את עצמנו לשלב השלישי – שבו כתבנו חיבור באותו הנושא, אך ארוך, מפורט ומדויק יותר.

כאשר כתבתי את שני החיבורים שלי על עדי לוסטיג – אקטיביסטית חברתית, שכאשר הייתה בת 18 בלבד הובילה מחאות והפגנות שגרמו לביטול בניית כפר נופש במקום חוף פלמחים, הרגשתי עניין וחיבור עמוק לסיפור. מלבד שיפור יכולות כתיבתי, התחרות העשירה את הידע שלי וחשפה אותי לסיפור מדהים ומעורר השראה. לאחר שנודע לי כי זכיתי, הוזמנתי לטקס הזכייה שבו מספר אנשים נשאו דברים, בהם אלמנטו של דן דוה, מנהלי ומייסדי התחרות, שתיים מהתלמידות

מחקר

הכדור נידיים שלה

עינת גרליץ, בוגרת הכפר הירוק, זכתה במדליית זהב במדליית זהב באולימפיאדה הבינלאומית למדעי כדור הארץ. באולימפיאדה זו הציגה עינת את הגיאוסופ שלה בפני חבר השופטים והרשימה אותם מאוד.

עינת זכתה במדליית זהב בקטגוריית החקר בשדה. עינת למדה בכפר הירוק במגמת כימיה ובמגמת היסטוריה, ומחוז לכפר הירוק למדה במגמת מדעי כדור הארץ.

ספורט

אירופה לנוער בסקי מים ככבלים. התחרות נערכה בסוף ספטמבר בגרמניה, ואלה הישגיה: מקום שישי במקצה טריקס, מקום שביעי במקצה קפיצות ומקום שביעי במקצה סלאום.

הישג מרשים בהתעמלות מכשירים

פאבל גולירוב, מתעמל מכשירים ובוגר הכפר הירוק (בן 22), זכה במדליית הזהב בתרגיל הקפיצות ובמדליית הארד בתרגיל הטבעות בתחרות הגראנד-פרי באיטליה. תחרות זו היא האחרונה לפני אליפות העולם. המתעמל אייל אינדיג, אף הוא בוגר הכפר הירוק, העפיל לגמר בתחרות זו ודורג במקום החמישי.

עלה לזירה הבינלאומית. יואב קילשטיין

מנווטים לניצחון

ב-7 ביוני 2021 התקיים המחזור השני והאחרון של אליפות הניווט בפארק ענבה במודיעין. תלמידי ותלמידות הכפר הירוק המשתתפים במחזור הבית ספרי זכו בהישגים מצוינים!

- ז-ח' בנים: מקומות ראשון ושלישי
 - ז-ח' בנות: מקומות שני, שלישי, רביעי
 - ט' בנים: מקומות ראשון, שני, רביעי
 - ט' בנות: מקומות ראשון, שני, שלישי
- המשתתפים: יהונתן לוין, ח'10, דניאל אציל, ח'9, יואב שגיא, ח'10, סהר וקס, ח'9, עומר נבון, ז'4, נועם אלנבוגן, ז'9, יהונתן מני, ז'9, עילאי רטנה, ח'9, ברק זית, ז'4, אורי גפן, ז'4, עדי סטולה, ח'9, אביה נחום, ח'2, יהלי שחר, ח'9, אדווה ברימה, ז'9, יעל משיח, ז'3, שי שפר, ט'3, עומר שלי-טא, ט'3, יונתן בן אדיבה, ט'4, שני וינטרס, ט'1, עמית לכיא, ט'1, שלהבת בנדל, ט'4.

מקום 3 בעולם ב-MMA הוא משלנו

הישג אדיר נוסף לישראל בספורט העולמי: יואב קילשטיין, תלמיד כיתה י"ח בכפר הירוק, זכה במדליית ארד באליפות העולם לנוער ב-MMA – אמנויות לחימה משולות. זוהי הפעם הראשונה שבה זוכה ישראלי במדליה באליפות העולם בתחום זה.

MMA (ראשי תיבות של Mixed Martial Arts) הוא ענף ספורט המדמה קרב פנים אל פנים, שבו מותר השימוש במגוון רחב של שיטות לחימה גופנית ללא נשק. החוקים מאפשרים למשתתפים להשתמש בכל אמנויות הלחימה שהם יודעים, תוך כדי לחימת עמידה (סטרייקינג) או לחימת קרקע (גראפלינג).

מלכת הסקי

ליזה דובגביץ', תלמידת כיתה י"ב/11 (נעלה), הגיעה להישגים נכבדים באליפות

העתיד שלהם בסייבר. תלמידי אקדמיית G.S.A זוכי אליפות הארץ בסייבר התקפי

מוזיקה

גה מטעם קרן שרת בתחרות קרן תרבות אמריקה-ישראל, הנחשבת לתחרות החשובה ביותר למוזיקה הקלאסית בישראל.

שירה מנצחת

התלמידה דניאל זל רביד זכתה במקום הראשון בפסטיבל שירה בינלאומי בקוסובו.

רסים כספיים, חלקן גם במלגות דיקן ללימודי הנדסה בבינתחומי למשך שנתיים במימון מלא.

המוגינה של לאה

לאה פרידמן, תלמידת כיתה ח' ונגינית כינור מהכפר הירוק, זכתה בחודש יוני 2021 בשתי תחרויות חשובות: מדליית כסף בתחרות הבינלאומית 'מפתח הזהב', ובמלגה

(בהשתתפות 12 קבוצות) יתקיים פנים אל פנים בדובאי, איחוד האמירויות הערביות, במסגרת יריד EXPO העולמי בנובמבר 2021. זאת במקביל לדיוקן על אליפות העולם, שייערך שם בין האלופ הנוכחי - מגנוס קרלסן מנורווגיה, לטוען לכתר - יאן נפומניאשצ'י מרוסיה.

סייבר

מקום ראשון x 6

שש נבחרות הסייבר של אקדמיית G.S.A הכפר הירוק זכו השנה במקומות הראשונים באליפות הארץ בסייבר התקפי - או בשמה הרשמי: תחרות קודגורו אקסטרם מבית היוצר של יחידה 8200. לאחרונה נערך טקס חלוקת הפרסים לשנה זו ולשנה שעברה, כשהמלגות לזוכים בחסות IBM חברת Citi והבינתחומי. זוהי לנו השנה החמישית ברציפות שאנו זוכים במקום הראשון. הפרסים מחולקים למקומות ראשון עד רביעי, וכאמור שש נבחרות שלנו זכו בפ

הזוכות ועוד. מלבד זאת עבורי, הדבר המעניין ביותר בטקס היה להיחשף לגיבורים השונים. כל אחד כתב על אדם אחר לגמרי מתחום פעילות שונה, גיל שונה, מקום שונה. היה מעניין מאוד לראות כיצד לכל אחד יש גיבור אחר, כיצד כל אחד מאיתנו כתב וביטא את עצמו בצורה מעניינת ושונה - אך עדיין כולנו ניצחנו והבאנו את החיבורים הטובים ביותר. יצאתי מהטקס ומההשתתפות בתחרות עם ידע רב על סיפורים וגיבורים שונים, שעוררו בי השראה ושאי יודעת כי אזכור לכל החיים.

שירה כהנא, י"ו/6

שחמט

הנבחרת נחצי גמר אליפות העולם

נבחרת השחמט של הכפר הירוק העפילה לשלב חצי הגמר באליפות העולם לבתי ספר. בשלב המוקדמות (שמינית הגמר), ששחקן בחודש דצמבר שעבר באמצעות האינטרנט, השתתפו קרוב ל-400 נבחרות בתי ספר מכל העולם, ומהן עלו 120 נבחרות לשלב רבע הגמר. 120 נבחרות אלה חולקו ל-15 בתים של שמונה נבחרות בכל בית. הנבחרת שלנו, ששיחקה בבית מספר 15, גברה על כל יריבותיה באופן משכנע ועלתה לשלב חצי הגמר.

בנבחרת הכפר, המורכבת מתלמידי כיתות ז'-י"א, משתתפים: נדב צמח, ט'1, גל שפי-רא, ז'7, אלון שוקרון, י'3, גל נאמן, ז'2, עידו אמיתי, ח'9, יובל אטר, ח'1, אריאל פישר, י"א13, בן מלכין, י"ו9, מיקה בר אינגל, ז'3.

בשלב חצי הגמר, שיתקיים בשבועות הקרובים, ישתתפו 30 קבוצות וגם הוא יסתיים בחק באמצעות האינטרנט, אך שלב הגמר

Team (GROUP O)	1	2	3	4	5	6	7	8	POINTS	TIE-BREAK
Sharjah Cultural & Chess Club (SCCC)		1	1	1	1	1	-	1	18	35
(Chess School of) Chess Club Triglav Krsko	0		0	1	1	1	0	1	15	24,5
Szombathelyi Sportiskola	0	1		0	1	1	0	1	15	28
Abu Dhabi Internacional Chess Academy	0	0	1		1	0	0	1	13	25
Instituto Iberia	0	0	0	0		0	0	1	9	15
Zoldliget Magyar-Angol Két Tanítási Nyelv Baptista	0	0	0	1	1		0	1	13	26,5
Green Village School, Israel	+	1	1	1	1	1		1	20	42
Arbor-School-Chess-Club	0	0	0	0	0	0	0		0	0

בילוי עם מעמד האצולה של הכפר

מי מפחד מפרות? ראיון עם מנהל הרפת על פעילותה וגם חוויה אישית

שמעניקה משמעות לעזרה ולנתינה, לצד משהו מיוחד: חוויה מאתגרת ומיוחדת + ארגון כלים לעתיד (ממש הכל כלול). לאורך כל השיחה דני חזר ושוב על כמה רבה האחריות ברפת, וכמה היא תורמת לכל אחד, כפי שאמר: "אחריות לוקחים, לא מקבלים".

עד כה הספקתי לבקר ברפת רק פעמים אחדות, אבל כל אחת מהן הייתה מיוחדת. לפני תחילת העבודה היה עליי להתמגן מכף רגל ועד ראש בכפפות, בסינר ובמגפיים כאילו אני רופאה במחלקת קורונה. טיפ קטן למתחילים – אל תצפו למגפיים במידה 37 וחצי, קחו בחשבון שזה יותר לכיוון 47 וחצי, ואם רוצים, אפשר לבוא עם עשרה זוגות גרביים גרוניים זה מעל זה. אחרי ה"שופינג" המטורף של מגפיים וסינרים ארוכים כאורך הגלות, ירדתי בדיוק בזמן לחליבת הצוהריים. שם בין התחמקות אחת לאחרת מצורכי הפרות, צריך לחטא את עטינה של כל פרה, לחבר אליה את מכונת החליבה, ולעודד אותה להביא עוד טיפת חלב, עוד ליטר, כדי שלפחות פעם אחת אנצח בהתעורבות על איזו פרה מניבה הכי הרבה חלב... לאחר החליבה מתפנים לעיסוקים מעט יותר מסריחים: שטיפה ומילוי מחדש של השקתות, שמהן לוגמות הפרות מים בגלונים. כשיש כל כך הרבה עבודה, הזמן ברפת טס. אחרי רגע אחד של עבודה אני מוצאת את עצמי רצה כדי לא לפספס את ההסעה. תלמידי כיתות ח' היקרים וגם ט' – אם יש לכם חרטות מהעבודה הנוכחית שלכם: אני פונה אל הלב שלכם ומבקשת שתאטמו את האף ובשנה הבאה תצטרפו אליי ואל כל הפרות (רבקה, דבורה, לבנה, רחל, לאה, כפרה ועוד עשרות פרות), וכפי שאמר דני בדיוק כה קולע: "תעברו לרפת – זה המסר".

אריאל טל מסינג, 9/

שנה חדשה, כולנו עלינו כיתה, שואלים את עצמנו איך נשרור בדיוק. גם אני עליתי לכיתה ט'. ומה מסמל את כיתה ט' בכפר טוב יותר מאשר עבודות המשק?

כל כך הרבה אפשרויות: גן ירק, חצה, מחלבה, חדר אוכל והענף המעט פחות זוהר – הרפת. מתברר שהרוב הגדול של תלמידי כיתתי מתחלחל מן המחשבה על עבודה ברפת, אז כאחת שלא בדיוק מבינה למה, טילפנתי לדניאל, בוגר הכפר שמנהל העבודה ברפת מהשיחה שלי איתו קיבלתי מספר תובנות.

ראשית שאלתי את דני, שאגב נמצא ברפת כבר 37 שנים, איך הייתה הרפת בעבר? לדבריו, הרפת הייתה הרבה פחות משוכללת ונוחה מהיום, אבל בכל זאת, לעבוד ברפת לאחר שעות הלמידה (להזכירכם עברו אז תלמידי הכפר יום-יום) היה החלום הוורוד של כולם. הרפתנים נחשבו לבני מעמד האצולה של הכפר. כמו כן מוסר העבודה היה גבוה מאוד – לילדים היה יותר חשוב ללכת לחליבה מאשר ללמוד למבחן. אני יכולה להבין למה.

לאחר ששמעתי על ילדים שפעם היו הרבה יותר חרוצים ומוכשרים מאיתנו, קיבלתי תמונה רחבה יותר על היתרונות בעבודה ברפת. דני סיפר שאנשים מפספסים את כל הטוב ברפת, רק כי לא הכי נעים שם. אז מה אתם מפספסים? ברפת יש הרבה אחריות והרבה סמכות, כיוון שעובדים עם יצור חי. לומדים לטפל ולהקשיב לצרכים של הפרות, לעבוד עם עג' לים בני יומם, לדאוג שכולם בסדר. ברפת – כל דבר שעושים הוא משמעותי. לפי הבנתי, רוב התלמידים מחפשים עבודות משק קלות שאפשר להשתמש מהן, אבל הרפת היא מחויבות,

שדה של נתינה

הגענו לסוף השנה הראשונה של פעילות ילדי השדה. כבר עברנו יחד שנה. לא ייאמן! הפעם רצינו לחלק את השפע החקלאי שאנחנו מייצרים בכפר הירוק בדרך קצת אחרת. התאגדנו כולנו יחדיו, קטפנו את המלפפונים העסיסיים והגדולים וביניהם גם פלפלים חריפים מהערוגות, מילאנו שקיות פלסטיק בתוצרת – הגענו לכמה עשרות שקיות, ובלבר שאותו אדם שיקבל את השקית המלאה, יתמלא בשמחת חיים. לאחר מכן יצרנו בשיתוף פעולה עם "חול" קים בשפע" שלט גדול, שקרא לכל מי שרוצה, לקחת שקית ולהשאיר לחבריו. לבסוף בבוקר של יום שישי אחד בחודש מאי נסענו לשכונת מצוקה בפתח-תקווה, ושם תלינו על גדר של גינה קהילתית את כל שקיות המלפפונים. בהמשך תרמנו עשרות שתילים לגינה קהילתית בשכונה, כדי שכל התושבים ייהנו מגינתם החדשה ומתוצרתה. אין ספק שהסיפוק בתרומתנו למען כל אורח שזקוק לעזרה בסביבה הקרובה או הרחוקה – עצום.

שחר סנדרס, י"ב/2

כבר מתגעגעים

הפנימיסטים בוגרי י"ב
מבלים את השבת
האחרונה שלהם בכפר
הירוק

תוכנית
10

גיבוש מיתולוגי

מופע מסיפורי המיתולוגיה היוונית הוא דרך נפלאה להתגבש בפנימייה

באו ממקומות שונים ברחבי הארץ רק כדי לצפות במופע. עליתי לבמה והרגשתי מדהים, האווירה הייתה כל כך כיפית, סוף־סוף עשינו זאת וכגדול. בתוכנית 10 הרגשתי שכל הקהל הוא משפחה אחת גדולה ואין סיבה להיות בלחץ. התגובות שהגיעו לאחר סיום ההופעה היו תגובות מרימות ומפרגנות. כיף גדול!

איך ההרגשה להרים הופעה מושקעת מול כל הקבוצה?

טליה: "התהליך שהרמנו בתקופת כל כך קצרה, איפשר לנו להתגבש כקבוצה אחת מאוחדת, עזרנו אחד לשני בקשיים שחווינו בדרך, והרגענו את חברינו ברגעי הלחץ לקראת המופע. 30 תלמידים שיחקו בהצגה והיה מופע מטורף".

אחד ממשתתפי ההצגה הוא יונתן שועלי.

יונתן, ספר על חוויה מהנה מההצגה?

"וואו, מאיפה להתחיל? יש יותר מדי חוויות שאין ספק שלא אשכח, אבל החוויה המרכזית הייתה לשחק בהצגה. הרגשתי שהתפ-קיד היה תפור בדיוק בשבילי והתנסיתי במשחק".

ספר לי איך היה לשחק עם הקבוצה ומול קהל? "היה מטורף, לא ציפיתי שיהיה כה מרגש ומגבש. אני חושב שהצגה באמת העצימה אותנו ונתנה לנו כלים לביטחון עצמי".

אנחנו רוצים להודות לצוות המדהים שלנו: ערן סומך המדריך, עדי בר אם הבית ויוגב הש"ש וכמובן, לאורי בר, הבמאי שלנו, שתמיד היו שם בשבילנו, ולכל מי שבא וצפה, פירגן ואהב, מעריכים מאוד.

שירה חייס, קבוצה ב'2, שכבה י'

בתחילת חודש מארס 2021 צוות הפנימייה פנה אלינו בנוגע לתוכנית 10 שנציג בתחילת חודש מאי.

תוכניות 10 מתקיימות מדי שבועיים, ובהן מציגים בפני כל חניכי הפנימייה הצגה מפוארת של כל הקבוצה.

פגשנו את אורי בר, הבמאי שאיתו ניהלנו שיח סביב נושא ההצגה שנבחר – סיפורי המיתולוגיה היוונית.

תהליך ההצגה הוא תהליך מורכב. בשבועות הראשונים למדנו את הטקסט, את ההעמדה על הבמה ואת מימיקות הפנים. במקביל בנינו תפאורה ותלבושות לכל השחקנים.

לאחר תקופת הקורונה חיכינו לאירוע. האתגר שהיה לכולנו הוא להגיע לכל החזרות, שהתקיימו בין הלמידה לבחינות והעבודות, ואכן הצלחנו להירדם לחזרות ולהעלות את ההצגה ההומוריסטית המדהימה, שאין אחד שלא אהב אותה – מורים, תלמידי פנימייה, תלמידי חוץ, עובדים, הורים ומדריכים.

זו השנה הראשונה שלנו בכפר, וחווית ההצגה לחה שהרגשנו בסוף התהליך הייתה אופורית. התחושה הייתה ש"חבל" שהתהליך נגמר כי ממש לאורך התקופה הבנו את המשמעות של עבודת הצוות והכיפיות בביצוע המשימה. אני חושבת שהתהליך המשמעותי שעברנו, היה כאשר הבנו שבשל התקופה יש מעט התרופפות. אי לכך התעשתנו מהר, הגברנו את המוטיבציה והוכחנו את עצמנו בהעלאת הצגה נפלאה מול עשרות תלמידים.

טליה שקד אבוקסיס, שחקנית בהצגה שזו שנתה הראשונה בכפר, מספרת: "בהתחלה הייתי מאוד לחוצה, במיוחד בהופעה מול ההורים שהרבה מהם לא הכרתי. הרגשתי שמצפים מאיתנו להופעה טובה ואפילו מצוינת. כל ההורים

עמ"ט: ציון לשבח בפסטיבל תכנות ארצי

כבכל שנה, גם השנה התקיים פסטיבל התכנות במדעי המחשב. לפסטיבל נרשמו בתי ספר מכל הארץ ומתוכם השתתפו כ-260 בתי ספר וכמובן, גם הכפר הירוק שלח נציגות מהעיר והמחוז. הפסטיבל התקיים ב-3.6.2021 בחסות ובשיתוף גורם גל וסלספורס, ובשונה משנים קודמות נערך בצורה מקוונת. מהכפר הירוק ניהשו לאירוע שני צוותים - צוות סקראץ', שהציג חמישה פרויקטים על טהרת המשחקים, וצוות פייתון, שהציג חמישה פרויקטים שכללו משחקים הרמיה של סירי ושילוב תוכנה למשחקים ברשת. במהלך הפסטיבל הציגו התלמידים את הפרויקטים בפני המהנדסים של גוגל. המהנדסים התלהבו מאוד מהרמה הגבוהה של הפרויקטים וציינו לשבח את רמת התלמידים.

יודעים מה עשינו בקיץ האחרון?

אמנם בית הספר של הקיץ שיום הכפר הירוק היה בגדר רשות, אבל רבים נענו להזמנה ובאו להשלים פערים לימודיים וחברתיים אחרי שנת הקורונה

אין ספק שעברה על כולנו, מורים, תלמידי דים ואנשי צוות כאחד, שנה שונה, מאתגרת, קשה, משתנה, מלמדת ודינמית ביותר. במהלכה למדנו באופן שונה מהרגיל, הפסקנו למשך תקופה ממושכת להגיע לבית הספר באופן פיזי, ואת רוב הלימודים ביצענו מרחוק, לבד, מול מסכי המחשב. עקב התקופה והשינויים התכופים, שעות הלימודים התקצרו, חלק מן השיעורים התבטלו ולצערנו, עקב התנאים שנוצרו בעקבות הקורונה, ההספק של לימוד החומר לא היה מקסימלי כבכל השנים, וגם הבנתו והפנמתו היו איטיות יותר ולא אידיאליות. הסיבה לכך היא שדרך המחשב חסרים התקשורת והשיח בין התלמידים לבין המורים, כמו שיש בכיתה בין כותלי בית הספר, שבה נמצאים פיזית. כל אלה הביאו את הכפר להוציא אל הפועל יוזמה מבורכת ולפתוח את שער בית הספר גם בקיץ. זה היה בית הספר של הקיץ, אשר היה פתוח לכל התלמידים מכיתות ז עד י"ב. כל מי שהיה מעוניין בכך, היה יכול להגיע לשיעורים וללמוד את החומר, להשלים נושאים שהחסירו או לחזק את ההבנה בנושאים שלא הוטמעו טוב. בית ספר זה גם היה בגדר רשות, כך שכל מי שהרגיש שלא מעוניין או שלא היה לו צורך בכך, היה יכול להחליט בשביל עצמו ולנצל את הזמן בחופש באופן אחר.

בית הספר של הקיץ נמשך במשך שבועיים, והיו בו שיעורי חזרה וחזקת הישגים במסגרת רבים, כגון מתמטיקה, פיזיקה, לשון, היסטוריה וכו'. במסגרתו היו שיעורים משוערים הבוקר עד שעות הצהריים המוקדמות, ובסוף היום אף ניתנה ארוחת צהריים לתלמידים שנשארו במשך כל אותן השעות ולמדו.

אני אישית לקחתי את שיעורי החזרה והחזקת הישגים במסגרת מגמת פיזיקה עם המורה יואב ירון (רכו המגמה). אין ספק שהשיעורים האלו תרמו להבנה שלי ועזרו לי לחזק ולבסס את החומר. עוד הרגשתי שהייתה אווירה לימודית, אף על פי שזה היה בית ספר בגדר רשות במהלך חופשת הקיץ. הרגשתי גם בטוחה לשאול שאלות אם לא הבנתי, והתרגול שהתבצע במסגרת השיעור עזר לי מאוד.

לסיכום, בית הספר של הקיץ היה עוד יוזמה מבורכת של הכפר למען התלמידים. הוא תרם ועזר לתלמידים רבים להתגבר על הקשיים השונים שעמדו בדרכם במהלך השנה הזו ולצמצם את הפערים שנוצרו בעקבותיה.

ברצוני להודות לתלמידים שהגיעו, השתתפו והפכו את בית הספר של הקיץ לחוויה מהנה ולימודית, וגם למורים שהגיעו בזמן החופשי שלהם, הכינו מערך שיעור, הגיעו לבית הספר כדי להעביר לנו את החומר ולעזור לנו להגיע מוכנים וטובים יותר לקראת שנה הבאה.

לורן יודיצקי, י"א/3

כך סיימנו את תשפ"א

רגע לפני החופש הגדול, הטיתניקים ארגנו
קמפינג אוהלים, היודניקים נהנו בתוכנית
"אני ישראלי", בשכבה י"א התקיימה פעילות
ODT תוססת והי"בניקים עטו רשמית את
גלימות הבוגרים הכחולות

"תמיד יש סיבה לחגיגה"

מוטב מאוחר מלעולם לא: נשף פורים שעמד בסימן שאלה, התקיים לבסוף סמוך לסוף השנה והיה מושלם

המשיך והתמיד במסורת של קיום נשף פורים והשקיע. היה נשף מהמם וכיף.
כולנו נהנינו והתרגשנו ושמחנו ביחד לקיים את נשף פורים המסורתי והמדהים, בעיקר אחרי שנה הזויה כמו זו שעברנו וברצוני להודות לכל האנשים שראגו לכך על אף כל המורכבות.

לורן יודיצקי, י"א/3

פורים שלא במועדו

השנה הקורונה איימה על החגיגה שלנו, ואכן היא נדחתה. אך הצוות המדהים של הכפר הצליח להציל אותה וחגגנו "פורים שלא במועדו".
הנשף היה מוצלח בדיוק כמו בכל שנה, חדר האוכל לא אכזב עם מטעמים נהדרים וכרגיל, היה מגוון מהנה של פעילויות. עשינו חיים במתנפחים ובמשחקים שהיו פזורים במגרש הכדור רגל של החטיבה, המשכנו לתה ופיתה דרזיות במאהל הכדורא בדשא הגדול. לאחר מכן זכינו בכמה פרסים במשחק הבינגו בבית ריושקה, ומי שהתעייף עזר לנו בחדרי השקט בבית רינה. לקראת חצות הגענו לרחבת הריקודים ולדיג'יי באולם הספורט, ומשם המשכנו לרגיעה וצפייה בסרט באודיטוריום הגדול.

בקיצו, מי שלא ראה פורים בכפר, לא ראה פורים מימיו.

אריאל מאיק ויונתן גלר, י"א/6

הכי פורים שאפשר

במהלך השנה האחרונה עברנו המון חוויות מדהימות, אבל מסיבת חג הפורים שהתרחשה בתשפ"א הייתה, לדעתי, הגדולה והזכורה ביותר מכולן. המתקנים המדהימים, המוזיקה, הסרטים, הריקודים, האוכל המעולה ומגוון הפעילויות האחרות שזכינו לחוות באותו לילה – יישארו בליבנו לעולמי עתה.
תודה ענקית לתלמידי שכבות ט'–י"א על עזרתם בחדר האוכל, ולצוות החינוך המדהים שלנו, שבלעדיו כל הפרויקט המדהים הזה לא היה מתקיים.
תודה למנכ"ל הכפר ד"ר קובי נווה (סיסקו) על העזרה בארגון הכולל וגם בהעלאת המורל, כשהסתובב מחופש ברחבי הכפר הירוק.

וכמובן תודה לכם, תלמידים נהדרים, שבאתם והתחפשתם למרות התאריך הלא שגרתי ועזרתם להפוך את המסיבה לחוויה בלתי נשכחת.

למרות הרהיטים, זכיתי כתלמיד בכפר הירוק להשתתף במסיבת חג פורים (בערך), שללא ספק הייתה חוויה של פעם בחיים לכל אחד ואחת מאיתנו.

יונתן מרלי, ז'/4

אין ספק שעברנו שנה קשה, שונה, דינאמית ומאתגרת ביותר. תחילתה בלמידה בקפסולות המ' בלבנות, ואז הגיע הגל השלישי שבקבוצותיו נשלחנו לסגר שבג' ללו, בעל כורחנו נאלצנו ללמוד מרחוק בבתיים, בישיבה ממושכת מול מסך המחשב בזום.

לאט-לאט התקרבה חופשת פורים. בתחילת החג היה אמור להתקיים נשף פורים המסורתי של הכפר, אך עקב נתוני התחלואה, כבר הבנו שזה לא יקרה וויתרנו על המחשבה שנוכח לחגוג אותו הפעם.

לבסוף, בחודש האחרון לקראת סוף השנה, שבו נקלענו גם למלחמה קצרה שבמהלכה מצאנו את עצמנו רצים למקלטים ומתקשרים לחברינו בין אזעקה לאזעקה, חזרנו ללמידה מלאה בבית הספר. באותה ההזדמנות הודיעו לנו שנשף פורים עומד להתקיים כרגיל, אך באיחור קל. גל השמחה ששטף את תלמידי בית הספר והמורים הורגש בכל מקום, וככל שהתאריך התקרב, כולם התרגשו ודנו בהכנות ובתחפושות שכולם עומדים לעטות ביום המיוחל (וללא מסכות...).

הערב התחיל בקבלת פנים, שבה כולם התקבצו, נפגשו זה עם זה, שיתפו בחוויות והראו את התחפושות השונות, המגוונות, המרהיבות והיפות שעטו. לאחר מכן כולם החלו להסתובב בין שלל האטרקציות השונות: המתנפחים, המזנונים המרהיבים והעמוסים בחדר האוכל, הדיסקו המקפיץ באולם הספורט, שידור הסרטים, הקריקי ועוד.

מנקודת מבטי ומתוך החוויה האישית שלי, אני יכולה לספר שהתרגשתי מאוד שהאירוע אכן קרה. שמחתי מאוד לראות את כל החברים שלי ללא מסכות ובעיקר לראות אנשים ולא חצאי פנים עטויות מסכות או בתוך קוביות קטנות במסך המ' חשב. שמחתי לשוב ולהיות באינטראקציה אמיתית, אותנטית וראויה עם אנשים, ללא המסך או המסכה אשר הפרידו בינינו במשך תקופת זמן כה ארוכה.

הסתובבתי עם החברים שלי, צחקתי עימם, דיברנו, רקדנו, אכלנו ובעצם, חיינו כמו שצריך, בלי כל המניעה וההגבלות והאיסורים שחיינו תחתיהם במשך השנה האחרונה.

נועם שגב, י"3: "הנשף האחרון היה הנשף הרביעי שלי בבית הספר, ולמרות החששות מקיומו שלא במועד – אין ספק שהוא היה עליז במיוחד. שמחתי לראות את כולם מחופשים, והאווירה הייתה חגיגית מתמיד – מהולה בתחושת ניצחון של 'אף על פי כן'. למרות השנה הקשה שעברה עלינו, לאחר הסגר והמבצע, ידענו לשמוח יחד ולהוכיח שבכפר הירוק תמיד יש סיבה לחגיגה."

רומי פלוצק, ח'/4: "חשתי תחושת גאווה עזה בבית הספר שלי, אשר למרות כל התנאים וכל השנה הקשה שעברה,

תודה לאימא אדמה

מהרפת ומהשדה: בכפר הירוק חוגגים את חג מתן תורה, השפע והקציר

חג השבועות בפתח ואיתו חגיגת השבועות המ' סורתית, חגיגה ראשונה בכפר לאחר שנת קורונה ואירוע שמצוין בכפר זה 70 שנה. חגיגת שבועות, חג השפע והקציר, היא שיא של שנה שלמה, שבה עומלים ועובדים במשקי הכפר השונים, במחלבה ובלול, בגידולי המשק ובשדות השופעים. כולם נערכים, מתכוננים ומתרגשים, הכול כרי להמשיך את המורשת, לחגוג את היכול השנתית, וליהנות מהתוצרים הנפלאים שאנו זוכים להם מדי שנה. תלמידי הכפר הירוק חונכו להכיר בחשיבותו ובתרומתו של הטבע לתהליך החינוך וההתפתחות האישי שלהם בכפר ושומחים על ההזדמנות להגיד תודה לאמא אדמה.

לרגל החג, ביקרנו ברפת ודיברנו עם דניאל אשר, רכז הרפת. דניאל למד בכפר הירוק, התגייס וחזר לרפת ביום השחרור. כשהיה תלמיד, עדיין עבד שבוע עבודה מלא, כי החקלאות הייתה משמעותית עבורו. בצעירותו הרפת נחשבה הכי 'יוקרתית' והיה סינון קבלה קשה. הוא מספר, כי ברפת קיבל חינוך לערכים, למד על עבודה עם בעלי חיים, וגילה שזה מקום בו לא ניתן לעשות קיצורי דרך.

היחס לפרות הוא אישי, לכל פרה יש גם שם וגם מספר תעודת זהות, וקיים פיקוח ארצי. דניאל מספר כי בעבר חלבו ביד: 'בשנת '88 הפכנו לבית הספר הראשון שעבר לחליבה טכנולוגית במכוונת מתקדמת. היום לכל פרה יש תג זיהוי,

נתונים ותפוקה, שמאפשר לרפתן לעקוב אחר המתרחש מכל מקום ובכל זמן. הכפר הירוק מתגאה ביכולת ייצור החלב שלו שמספקת כמיליון ליטר בשנה לכולנו - תושבי הכפר ומחוצה לו.

בכפר הירוק משתלבים תלמידי בית הספר והפנימייה בע' בודות המשק השונות. יואב אדירי מכיתה ט' מספר: "רציתי לעשות משהו משמעותי, סבא שלי עבד כאן במחזור הראשון

של הכפר". עדי פלג מכיתה ט' מצטרפת לשיחה ומשתפת: "הרפת זה הבית שלי, המקום שאני זוכה בו לשקט שלי. יש פה אווירה כיפית וחברים, למדתי מהי אחריות ואת החשיבות של עמידה בזמנים. אני חושבת שהרפת נותנת לי כלים לחיים". המשמרות, כך מתברר, לא פשוטות והעבודה קשה, קמים בשש וחצי, רבע לשבע כבר חולבים, משמרת ערב מתחילה ב-21:00 ונגמרת ב-23:30.

משם המשכנו למחלבת הבוטיק של הכפר. מיוסי בראון, מנהל המחלבה, שמענו: "אני בעסק כבר 40 שנים, כשהתחלתי זה מצא חן בעיניי כמו יצירה, מייצרים גבינות למגורים שונים, בעיקר לשוק הרוסי (גבינות מתוקות), גבינה גרוויניט, צפתית, חלומי ועוד. העבודה היא פיזית אך כיפית, אנו מייצרים 1,000 ליטר גבינה ליום, מוכרים בחנות בכפר ובחנויות בכל הארץ". מיקה נאמן, תלמידת כיתה י' בבית הספר, הוסיפה: "העבודה היא קשה, אבל שווה את זה, והצוות ממש נחמד ונותן לנו יד חופשית. אני וחברתי אוהבות למלא מכלים בגבינה, לסדר גבינות ולמלא פלפלים בגבינות. בחרתי בעבודה במחלבה משום שנראתה הכי מעניינת וכיפית ואני גם אוהבת לעבוד עם הידיים".

אנו אסירי תודה על ההזדמנות לחגוג את החג אחרי שנה לא פשוטה ומאחלים שנזכה לעוד הרבה חגיגות בשנים הבאות.

מיקה רוטברט ואריאל עוז

מילדות לבגרות

מוכנים למסע

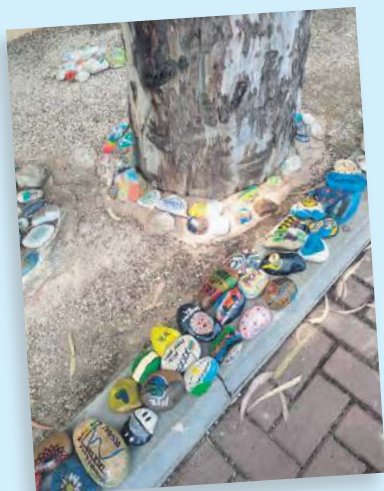
תלמידי כיתות ז' סיימו את המסע המשותף "מילדות לבגרות" בטקס מרהיב

סיום הטקס לווה בקטע של התיאטרון בשירת המנון הכפר הירוק. אומנם השנה הייתה מורכבת ורוב הזמן היינו בזום, אך למרות זאת הצלחנו. החל בשיעורי תרבות ישראל, דרך שיעורי ספרות עם פרויקט אבן דרך, שיעורי חינוך, כנסים, הרצאות ועד לאירועים כגון טקס זה. למדנו הרבה על בחירות, סולידריות והתבגרות. הטקס היה יפה מאוד והציג בצורה נפלאה את מה שלמדנו השנה.

אורי גפן, ז'4

בראשית הטקס תלמידי השכבה יצרו מיצג ענק ומקסים של מעגל סביב הדשא הגדול, כשברקע מפיקת האירוע, גלי, מקריאה את הטקסט "ובא לבום התמונות" של נועם חורב. לאחר הטקסט התלמידים חזרו למקומותיהם בזמן שההרכבים ניגנו את "יוצא אל האור" של אהוד בנאי. הטקס המשיך עם הקריינים, שהסבירו את סיבת קיום הטקס, החוויות מהשנה האחרונה, הצלילים והתובנות שעברנו גם בתקופת הקורונה וגם בכפר. לאחר מכן כל השכבה שרה יחד את השיר "הדרך שלך" של עידן עמדי.

טקס סיום המסע מילדות לבגרות של שכבה ז' נחגג בצורה שונה משנים קודמות. לא, לא היו מגבלות קורונה או חובת עטיית מסיכה. הפעם הטקס נחגג על במה חדשה ברשא הגדול. ביום הטקס התלמידים ומשפחותיהם הגיעו לכפר בשעה שש בערב והתכנסו ברחבת כיתות ז', שם למדו תלמידי השכבה בשנה האחרונה. לאחר מכן התקיימו שיחות פרידה והחליפו דברי תודה בין המכנים לתלמידים והוריהם. לאחר ארוחת ערב ישראלית קלה המשיכו כולם לטקס.

עכנו על זה

תלמידי הכפר ואנשי צוות ממליצים על ספרים וסרטים מעוררי מחשבה

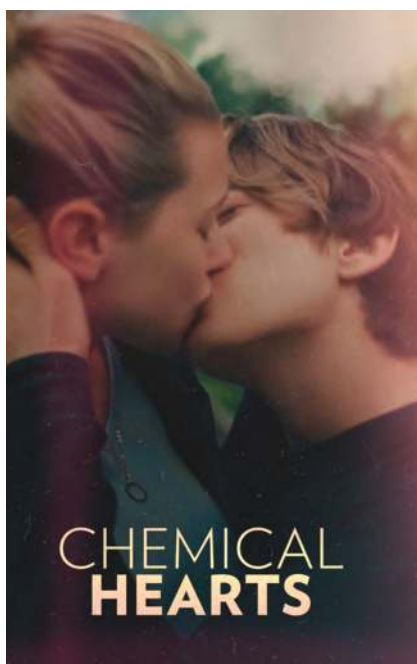
אז נכנסת גרייס לסיפור, נערה עם בעיית צליעה, די שתקנית עם עבר מסובך ולא ברור. הנרי מתאהב בגרייס ובאישיותה המסתורית, ומכאן הייתם מצפים לסיום קיטשי ורומנטי – אז זהו שלא. כי החיים הם לא סרט ולא תמיד הכול נגמר כמו שהיינו רוצים. לצערי, האהבה שלהם לא מתממשת כפי שהם קיוו. הסרט עוסק בכך שבוור זה מעבר לתחושה, זהו כאב של ממש, ומדבר גם על רגישות היתר שחשים מתבגרים רבים, לעיתים יותר ממה שניתן לשאת. הסרט מילא אותי בהשראה ונראה לי כמו "העיבוד" הכי טוב שראיתי עד היום למוח של נער מתבגר. הסרט מבוסס על ספר באותו השם מאת קריסטל סאת'רלנד.

מיקה רוטברט, י/12

פישו קינג

את הסרט פישו קינג בייס בשנת 1991 טרי גיליאם, שהיה בעברו מוכר יותר כשחקן בחבורת מונטי פייטון המופלאה. פישו קינג מדבר על אשמה ומה כוחה לחולל בנפש, לצד הפחד הקיומי. כתוצאה מהאשמה והצער מתפתחת חברות מיוחדת במינה.

מורה מכובד מאבד את אישתו בזמן שהם חוגגים במסעדה, כשעובר אורח פותח בירי על הסועדים. הסיבה לכך בעצם מתגלה די בתחילת הסרט וכמו בסרט טוב – שבו בניגוד לדמויות, הצופה כבר יודע מה קורה – מתפתחת מערכת יחסים מורכבת ודרמטית, שואבת ומהפנטת בין כל הדמויות והסביבה

הלבוות הכימיים

סרטו של הבמאי ריצ'רד טאן, שמשודר באמ"ן, מציג את סיפורם של בני נוער שנתקלים בפעם הראשונה באהבת אמת לסוגיה השו"נים. הסרט (באנגלית: Chemical Hearts) מלווה את הנרי, נער בן 17, שמעולם לא זכה לאהבה. להנרי היו חיים די רגילים, הוא היה תלמיד טוב ועורך בעיתון בית הספר.

דני קרוון

המלצה סרט קטן ונפלא מ"דוקאביב". הבמאי ברק היימן מביא את סיפורו של אומן ענק, שעבודותיו מוצגות ברחבי העולם. הסרט מעלה חיוך לכל אורכו, וכולל שיחות והגייגים של קרוון, תגובותיו והתנהלותו לשימור היצירות. נפלא.

ורדה קרין

אגדת חורבן

דרמה היסטורית בבימוי גירי דה, העוסק בחורבן הבית השני על ידי הרומאים. הסרט הייחודי עשוי מ-1,500 ציורים מפעמים של שני גאונים, לדעתי, דוד פולנסקי, ומיכאל פאוסט, ומכאן שהוא מאוד ויזואלי, יחד עם סיפור החורבן ונושא שנאת אחים – שנאת חנם. לרוץ לצפות.

ורדה קרין

התוסקות

סרט דרמה אמריקאי של הבמאי פול האגיס. הסרט זכה בשלושה פרסי אוסקר: הסרט הטוב ביותר, התסריט המקורי והעריכה. אף שזהו אחד מהסרטים המעולים שנעשו ב-20 השנים האחרונות, הוא אינו מוכר לרבים. הסרט, אשר עשוי כמלאכת מחשבת ממש ומתאר את המתחים הגזעיים והתרבותיים בארצות הברית, הוא חובת צפייה לכל תלמידי התיכון בישראל.

יוסי משען

ספרים

ומה עושים במצב שהאיוון הזה מופר. הספר מעלה את השאלות האלו, עונה על חלקן ואת חלקן משאיר פתוחות לפרשנות ולדעה האישית שלנו. הוא גורם לנו להעמיק בנושאים חשובים ורלוונטיים ביותר לחיים של כל אחד מאיתנו. זה החלק שהכי אהבתי בספר, לצד אופן הכתיבה שלו. ברגע שאתה קורא אותו, אתה לא מסוגל להפסיק שהוא מספר, מרותק ונבלע בתוך הסיפור שהוא מספר, בתוך השאלות שהוא מעלה. הקורא עובר את התהליך ביחד עם הדמויות בתוכו. מצד אחד אתה מבין את כל הצדדים, אך מצד שני אתה לא מצליח להבין, וכל פעם שם את עצמך בדמות אחרת, וכך מקבל את התמונה המלאה ומבין שככה זה גם בחיים שלנו, אף פעם אין רק צד אחד, אמת אחת, שקר אחד. החיים הם לא רק בצבע ובגוון וברובד אחד, בדיוק כמו בספר.

לסיכום, אני ממליצה לכל אחד ואחת מכם לקרוא את הספר המרגש, המעצב, המטלטל, המדהים, המיוחד הזה. הוא ישלח אתכם למסע ולחווייה, שאף יכולים לשנות הרבה מחשבות והשקפות בחיכם ולתת לכם פרופורציה אחרת על דברים ופרספקטיבה שונה לגמרי.

לורן יודיצקי, י"א/3

הכלב היהודי / אשו קרביץ

במהלך חופשת הקיץ קראתי מספר ספרים, ביניהם את הספר "הכלב היהודי" שכתב אשו קרביץ. עוד לפני הקריאה הספר עורר בי עניין רב, מכיוון שהוא מדבר ומספר על השואה, אירוע שחרוט עמוק בהיסטוריה של העם שלי, של המדינה שלי וגם באופן אישי, בקרב משפחתי. סיבה נוספת היא עובדה שהוא מספר מנקודת מבט של כלב בשואה – זווית לא קונבנציונלית ונפוצה בספרים, ועניין אותי לדעת כיצד

שומרת אחותי / ג'ודי פיקו

במהלך חופשת הקיץ קראתי ספרים רבים ואחד מהם היה הספר "שומרת אחותי". הספר עורר בי עניין רב עקב אותן השאלות המוסריות, הענקיות, המסובכות ואף הבלתי אפשריות אשר עולות בו. בסיטואציה הבלתי אפשרית המוצגת בספר, הילדה הבכורה במשפחה לקחה בלוקמיה

(סרטן הרם) והוריה הביאו לעולם ילדה נוספת רק כדי שתהיה תורמת אידיאלית לאחותה. בספר ניתן להבין כיצד כל אחת מהדמויות בסיטואציה (ההורים, הילדה החורגת והילדה התורמת) מציגה את נקודת המבט שלה ומצדיקה את טענותיה, וכאן עולות השאלות הקשות שבהן הספר גורם לנו להעסיק. מצד אחד איך הורה יכול לוותר על הילד שלו? מצד שני איך אפשר לעולל סבל כה רב לילד השני למען הראשון? איפה נמתח הגבול בהקרבה שניתן לעשות בין בני משפחה ולהבין שהגיע הזמן להפסיק? והאם באמת המטרה מקדשת את האמצעים ויש לעשות הכול למענה בכל מחיר?

קריאת הספר היא חוויה מורכבת, מטלטלת, עצובה, מרגשת, כואבת, עם רגעים קשים, מעלה קונפליקטים פנימיים וגורמת לחשוב על שאלות מוסריות חשובות, שבסופו של דבר לא רק רלוונטיות לספר, אלא יכולות להיות רלוונטיות גם לכל תחום בחיים שלנו. כך למשל הנושא העולה בספר, יחסי הורים-ילדים והמורכבות שלהם, גורם לנו לחשוב, ביחס לחיים שלנו אפילו, באיזו מידה ילדים צריכים להקשיב להורים שלהם וללכת עד הסוף עם רצונותיהם. גם ישנה העובדה שפעמים רבות הורים יכולים לשכוח שילדיהם הם גם אנשים אינדיבידואליים בפני עצמם, עם דעות, רגשות, תחביבים, השקפות, תחומי עניין ורצונות שונים מאלו של ההורים. ועולה השאלה איפה נמצא הגבול בין רצונות הילד לאלה של ההורה,

צויה שלו / צויה שלו

הרומן מגולל סיפור שמתחיל בשנות ה-40 בארץ ישראל. עטרה היא אדריכלית שימור המתגוררת בחיפה. לאחר מות אביה, היא מעוניינת להיפגש עם רחל, אהבת נעוריה וחברתו במסגרת מאבק מחתרת הלח"י כנגד הבריטים שחיו בירושלים. כתוב מצוין, מעבר מעניין בין הסיפורים האישיים ובין הנושא הלאומי. מרגש.

ורדה קרין

שירת סרטני הנהר / דליה אוונס

קאיה קלרק היא ילדת ביצות המתגוררת בכפר מרוחק בקרוליינה. סיפור מרתק על חייה של משפחה, יחסים וחינוך.

ורדה קרין

לכאוס ולכאב הנחשף מסצנה לסצנה. רובין ויליאמס בתפקיד מעורר השראה, ג'ף ברידג'ס מעולה כמו תמיד וקאסט משובח ומעולה של שחקני משנה. ידו המנצחת על כל זה של במאי לא שגרתי סוחפת את הצופים לדרמה קומית מצוינת, הנעה בין הדמיון למציאות, בין הכאב לנחמה והידיעה שכולנו רוצים ללכת לישון עם מצפון נקי ולו ללילה אחד, עירומים מול מיליון כוכבים.

פישר קינג מוקרן לעיתים בסינמטק. ניתן לרכוש את הסרט גם בפורמט d.

חגית זילברשמידט

עולם הזמן

במהלך חופשת הסוכות שהיתי בבירוק, ועל כן היה לי לא מעט זמן פנוי שבמהלכו למדתי וכמובן, קראתי ספרים וראיתי מגוון סרטים בנטפליקס ודרך מקורות צפייה שונים. אני ממליצה לכם לראות את הסרט "עולם הזמן" (In time), שניתן למצוא בנטפליקס. הסרט מספר על מציאות שבה בני אדם מהונדסים גנטית, כך שמבחינה פיזית (פנימית – איברים וחיצונית – מראה) הם מפסיקים להזדקן בגיל 25. בגיל הזה מופעל השעון שנמצא על ידיהם, אשר תקף רק לשנה אחת, עד שליבם יפסיק לפעום. בעולם הזה כל דבר שווה זמן: ארוחות, נסיעות, וגם עבור עבודה משלמים בזמן. אין ספק שהביטוי "זמן שווה כסף" (Time is money) מקבל משמעות כפולה. בעצם בעולם הזה אם אין לך אמצעים, אתה יכול למצוא את עצמך מסיים את חיך בגיל 25, לעומת זאת אם נולדת למשפחה "עשירה", אתה יכול לחיות לנצח.

הסרט מתחיל באזור זמן שבו האנשים עניים (בעלי מעט זמן) ומראה כיצד ניתן לשרוד שם. אחד מאנשים באזור זמן זה הוא וויל סאלאס (ג'סטין טימברלייק), שבתחילת הסרט חי בין שבוע לשבוע ולעיתים אף בין יום ליום. יום אחד הוא פוגש אדם מאזור זמן עשיר (עם מאות ואפילו עשרות אלפי שנים), שמסביר לו שבעצם יש מספיק זמן לכולם, ושולול את העקשות העשירים לחיות חיי נצח, גם העניים היו יכולים לחיות כמות זמן מספקת ברוגע ובשלווה.

למחרת בבוקר וויל קם כשהשעון על ידו מורה שנשארו לו עוד 116 שנים לחיות. הוא רואה כיצד האדם העשיר שהעניק לו את השנים שם קץ לחייו, וכאן הוא מחליט שהוא מעוניין להביא לשינוי ולצדק.

לורן יודיצקי, י"א/3

הופך את אותם הילדים בלית ברירה למ־תנקשים. אך מה קורה כאשר בתולת קורבן ומתנקש מתאהבים ומחליטים לצאת למסע נקמה בקהילתם?

בסוף הספר נחשף גילוי דרמטי, אשר הופך ומשנה את מה שחשב הקורא עד לאותה הנקודה, השתלשלות האירועים כבר אינה ברורה והסיפורים לפתע נשורים זה בזה עד בלבול. גם אייריס מודה: "אני עוברת על מה שכתבתי ויודעת שזה מטעה, לא בגלל מה שהעליתי על הנייר, אלא בגלל מה שה־שמטתי. מה שאיננו שם הוא בעל נוכחות, כמו היעדר של אור. אתם רוצים את האמת, כמוכן. אתם רוצים שאצטרף שתיים לשתיים. אבל שתיים ועוד שתיים לא יספקו לכם את האמת דווקא (...). הציפור החיה איננה סך כל עצמותיה".

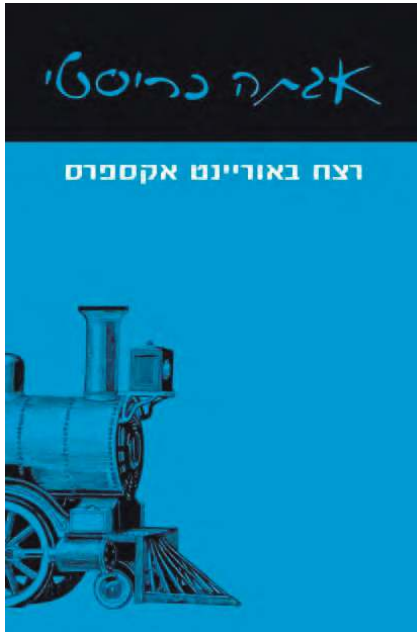
בהחלט קריאה מאתגרת, שמצריכה הרבה ריכוז, אך משתלמת. "המתנקש העיוור" הוא ספר שונה ומרתק.

מיקה רוטברט, י' / 12

והיום איננו כלה / צ'ינג'יס אייטמטוב

זהו אחד מהספרים הטובים שקראתי בחיי (וקראתי הרבה). הספר מתרחש בשנות ה־80 של המאה ה־20 בערבות הסארווק שבקזאח־סטן. מקום מרוחק ונידח זה הוא צומת רכבות, שבו מתגוררים אנשים שעובדים וחיים בתנאים קשים ביותר. סיפור המסגרת הוא מסע של יום אחד שעורך וידיגי בערבות קזחסטאן כדי לקבור את קונגפ המבוגר בבית הקברות העתיק "אנה בית" המרוחק. וידיגי יוצא למסע עם עגלה, טרקטורים, גמל וכלב. אולם הספר גם משלב סיפורים ואגדות על ערבות קזחסטאן וג'ינג'יס חאן, העבר הקומוניסטי, תקופת סטלין, המלחמה הקרה עם ארצות הברית והמרוץ לחלל. הספר עובר בין עבר, עתיד והווה באופן מרתק ועוסק במגוון גדול של שאלות אנושיות מהותיות, כגון: חיים ומוות, אהבה ושנאה, נאמנות ובגידה, מלח־מה ושלום, עושר ועוני ועוד. מעבר לסיפור המרתק עצמו, אופן הכתיבה והשימוש בשפה בספר פשוט נפלאים, וההנאה מובטחת.

עירית קלע אגוזי

ספרת). הספר, בעיקרו, הוא סיפור חייה של אייריס גריפן (שם נעוריה היה צ'ייס). הסיפור נפתח שנים רבות לפני שנולדה, עוד בתקופת סביה, ומספר על משפחה עשירה, שאט אט איבדה את נכסיה ומעמדה ככל שהתקדמה המאה ה־20. סיפור חייה של אייריס בעבר ובהווה כולל אירועים מרכזיים, כגון מות אימה בגיל צעיר, חינוכה שלה ושל אחותה לורה על ידי אומנת המשפחה, נישואיה הבלתי רצויים לאיש העסקים ריצ'רד גריפין בניסיון אחרון של אביה להצלת העסק המ־שפחתי, לידת בתה ואירועים נוספים. כל אלו משתלבים בסיפור חייה של אחותה הקטנה לורה, עד שכל ההשתלשלות הדרמטית של האירועים מובילה את לורה לשלוח יד בנפשה כשבוע לאחר תום מלחמת העולם השנייה. "המתנקש העיוור" אינו רק שם הספר, אלא הוא גם שמו של רומן, שפרסמה אייריס לאחר מותה של לורה, תחת שמה של אחותה. בחלק זה נפתח בפני הקורא סיפור חדש על רומן סודי בין גבר לאישה. הגבר מספר סיפור בהמשכים על קהילה בכדור רחוק אי שם בחלל, שם מעלים ילדות בתולות לקורבן וילדים יתומים נאלצים לתפור שטיחים עד לעיוורון מלא. מסע חיים טראומטי שבסוף

1984 / ג'ורג' אורוול

רומן בדיוני על עולם אפל בעתיד (שנת 1984), שנכתב בשנת 1948. בספר מסופר על עולם בו המפלגה שולטת על כל היבט בחייהם של אזרחיה. המפלגה עוקבת אחריהם בכל רגע נתון, כולשת אחרי חשודים, ומנה־לת את כל חייהם.

בעולם הזה נדרשת נאמנות אידאולוגית ללא סטייה קלה אחת, ואין הזדמנות לחיי פרט, חברות ואהבה. בעולם הזה ווינסטון, גיבור הספר, מרגיש שהוא לא חלק מן המ־ערכת, הוא חיי בפחד שיתגלה, אך מנהל רומן סודי עם עוד מתנגדת מפלגה. מעשה זה נחשב בגידה והתנגדות, והמפלגה על כזה דבר לא סולחת.

אריאל טל חסינג, ט' / 9

רצח באוריינט אקספרס / אגתה כריסטי

הכוונה היחידה של הבלש פוארו הייתה לחזור לביתו בלונדון. אך כשהרכבת שעליה הוא שוהה נתקעת באמצע בלילה על המס־לה, ובבוקר מתגלה שאיש אחד נרצח, הוא נקלע לתעלומת רצח מפתיעה. הרי אף אחד לא עלה לרכבת במהלך הלילה, מה שאומר שהרוצח הוא אחד מהנוסעים. בספר מתח מעולה אגתה כריסטי מכ־ניסה אותנו שוב בהצלחה לעלילה סוחפת ומעניינת שלא מאפשרת להניח את הספר לשנייה.

אריאל מאיק, י"ב / 6

המתנקש העיוור / מרגרט אטווד

בספר "המתנקש העיוור", מאת מרגרט אטווד, הקורא מדלג בין מספר עלילות שני־שורות בו. זאת, בנוסף לקטעי עיתונות אשר מופיעים בו לסירוגין ושמטרתם היא לבסס באופן אובייקטיבי עובדות ביחס לקטעי הזמן השונים (ללא גלישה לכתיבה רגשית או התייחסות לנקודת המבט של הדמות המ־

תהיה חוויית הקריאה. אין ספק שהוא אכן עמד בציפיות ההתחלתיות. חוויית הקריאה הייתה מרתקת, מר־גשת וסוחפת. הרגשתי שאני נוטלת חלק פעיל ונמצאת במסע המתואר בספר ועוברת אותו ביחד עם הדמות הרא־שית. במהלך הקריאה עלו בי רגשות שונים ומחשבות מגוונות. תהיתי לעצמי מה יעלה בגורל הכלב ומשפחתו ומה יוליד היום הבא. באמצעות הספר התחוללה בי סערת רגשות, שבמסגרתה הרגשתי עצב, כעס, שמחה, אכ־זבה, הקלה ועוד.

גם הנושא המרכזי העולה בספר חשוב מאוד ורלוונטי, והוא שחברות ונאמנות בין חברים היא ערך עליון הגובר על כל צרה ומכשול. הנושא שזור בצורה כה עדינה, אך בעלת משמעות, בתוך העלילה.

אירועי השואה מתוארים מנקודת מבטו של כלב, שהחל את דרכו אצל משפחה יהודית, אך לאחר האיסורים הרבים שהוטלו עליהם (בין היתר, גידול כלבים), הועבר לצד האויב, לנאצים. ומכאן בעצם העלילה מתגלגלת באופן מעניין ומדהים, אך ריאלי ומציאותי. וזה לרעתי, החלק שהכי אהבתי בכל חוויית הקריאה, שהאירועים הקורים בו הם ריאליים וכך גם האופן של התגלגלות והתרחשות הדברים.

אני ממליצה על "הכלב היהודי" לכל מי שמעוניין לקרוא ספר מעשיר, מלמד, מרגש, עוצמתי, ריאלי ומדהים ולהשתתף בתהליך ובחוויה מעצימים, המועברים דרך נקודת מבט שונה מכל מה שנתקל בו עד כה.

לורן יודיצקי, י"א / 3

דון קישוט / מיגל דה סרוואנטס

הספר מאת הסופר הספרדי מיגל דה סר־וואנטס ובתרגומו של חיים נחמן ביאליק מזמן לקוראים חגיגה כפולה: חגיגה של ספרות וחגיגה של עברית תנ"כית. הספר בתרגומו של ביאליק אינו נמכר בחנויות הספרים הרגילות, והמעוניינים לקרוא אותו יוכלו למצוא עותק מקוון באתר הספרייה הלאומית.

יוסי משען

נעליה
מסיימת
שנה בהדרת
שרי

חשיפה ראשונה

תלמידי נעליה מספרים על מקומות בישראל ועל עצמם

תלמידי כיתת נעליה עושים את צעדיהם הראשונים בעברית: דשה מינק: "אני ממש התרגשתי וקצת פחדתי מהכמות של האנשים שבאו לראות אותנו".

סופה: "אני התרגשתי, כי כולם חיכו לשמוע מאיתנו נאום בעברית שלנו, איך אנחנו מדברים ועל מה".

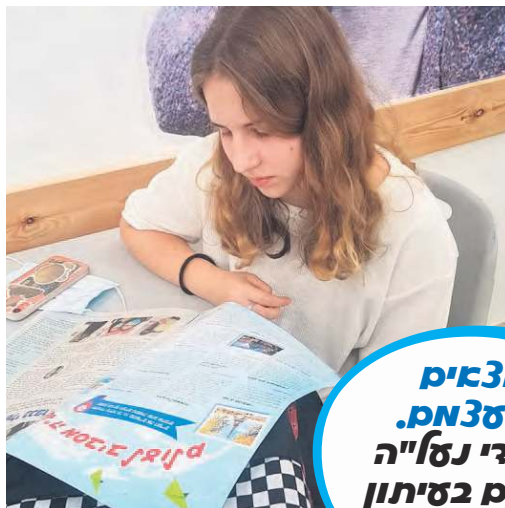
יורה ק: "אני הייתי לא בטוח שהמידע הזה יהיה מעניין לישראלים, כי הם גרים בישראל ויודעים הכול, אבל הם היו ממש מנומסים אלינו, הקשיבו לנו ואנחנו ממש מחשיבים את זה".

דריה חברטוביץ: "אני קצת התרגשתי, אבל הכול הלך כשורה. זה היה מאוד מהנה, מיוחד וכיף".

יארה גורדצקיה: "אני קצת התרגשתי כשכולם נכנסו לאודיטוריום, כי היו הרבה אנשים מהשכבה שלנו".

סוניה סרברניקובה: "הרגשות האלה הם מיוחדים. אני שמחה מאוד שהצלחתי להשתתף בפרויקט זה. שרנו, רקדנו, דיברנו הרבה עברית וזה היה נהדר. הרבה אנשים הגיעו, הם צחקו והקשיבו לנו. הם התעניינו והם מחאו לנו כפיים. זה היה מגניב. זה היה הפרויקט הראשון שלי, אז אני רוצה להגיד תודה לכל מי שהשתתף איתי, המורים והחברה שהגיעו, והכי חשוב, תודה רבה לשרי שעזרה לנו".

מרים: "אני שמחתי מאוד, כשראיתי את הקהל. אני רוצה להודות לכל התלמידים, המורים והצוות שלנו שבאו. הייתי רוצה לעשות עוד הרבה פרויקטים כאלה. תודה גם לשרי שעבדה איתנו קשה ולימדה אותנו".

חוצאים
את עמס.
תלמידי נעליה
קוראים בעיתון
הכפר

עושים חיל.
תעודות הצטיינות
לבוזרים
אנסטסיה ריבאוב
ואב פטרונין

אתם קואטים?
מציים
בפנטומימה את
הקליטה בישראל

על גבורה והנאה

סיפורי מלחמה ושבי בסוריה, מסלול מפרך ומרהיב ושכשוך קריר במג'רסה • תלמידי כיתות י' כובשים את רמת הגולן

לא היה מספיק "משוגע" לצאת ולהיכנע כך. לאחר שהגיע לתאי המעצר בסוריה ועבר תחקור, התברר כי הסורים לקחו אותו בשבי במחשבה שהיה טייס. לא היה להם כל כך מה לעשות בשיריון, זאת בשילוב הצגת עמדה פוליטית מומצאת, אשר מצאה חן בעיני החיילים הסורים – כל אלו זיכו אותו בתנאים טובים יותר בשבי. סך הכל בילה בשבי שמונה חודשים עד שהוחזר לארץ, רק שבשונה מהיום, אז לא זכו חיילי השבי לקבלת פנים חמה, אלא דווקא לכתף קרה ויחס מנוכר. הם נחשבו לחיילים חלשים ופחדנים, שלא נלחמו עד טיפת הדם האחרונה, וסבלו מיחס מזלזל וחוסר כבוד מצד המדינה בכל הנוגע לשיקום וטיפול בטרומות וכיוצא באלה. רק בשנת 1998 המדינה החלה להכיר באותם חיילים, אשר שבו מהשבי במהלך השנים, והיום חיילים אלו מתקבלים בחיבוק חם ואוהב, כמו באירוע חזרתו של גלעד שליט לפני עשור.

לישון כמו אינדיאני

את הלילה העברנו בלינה באוהלים אינדיאניים גדולים, בקרבת נחל אל על. למחרת השכ" מנו קום, ארוננו ארוחת צהריים ויצאנו לכיוון הר בנטל, ההר הגבוה ביותר באזור רמת הגולן (החרמון אינו נחשב בשטח רמת הגולן), שעליו טיפסנו. הטיפוס אמנם היה לא קל ודרש מאמץ, אך בהגיענו לראש ההר, זכינו לראות נוף מרשים ביותר. כאשר מביטים לצד אחד ניתן לראות את לבנון ואם נסובב את ראשינו לכיוון השני נוכל להתבונן בסוריה.

התחנה הבאה הייתה פגישה עם חקלאים מטעם מטעי אלרום, מהם שמענו על העיסוק החקלאי כיום והפרנסה ממנו, שממנת את חיי הקיבוץ. נוסף על כך התכברנו בתפוחים מן המטע. אני חייבת לציין, שתפוחים טעימים כמו אלו לא אכלתי מימי. כנראה, חלקכם לא יבין את התלהבותי, אך זו אני, וכן, תפוחים טעימים ממש יכולים לעשות לי את היום.

התחנה האחרונה שלנו הייתה שכשוך במים בשמורת המג'רסה שבנחל הקיבוצים. סיום רגוע ונחמד ליומיים עמוסים ורצופים בחוויות ובאתגרים כאחד. משם נסענו את כל הדרך חזרה אל הכפר, שם קיבל אותנו סיסקו בברכות שלום ובחיבוק גדול.

הטיול היה שילוב נחמד של למידה וטיול בטבע, שופע בחוויות מהנות עבור התלמידים, הרמת המורל לה היינו זקוקים אחרי שנת קורונה ובדיוק כשנגמרו החגים והשגרה כבר ממש כאן.

מיקה רוטברט, י" 12

שכבה י' יצאה לטיול שנתי באזור רמת הגולן ב-6 באוקטובר. זהו לא סתם תאריך, ביום זה לפני 48 שנה פרצה מלחמת יום הכיפורים, ולכן החליט הצוות החינוכי שטיול במקום בתאריך זה מומן שיח חשוב על המלחמה ההיא, המורשת וההיסטוריה של מדינת ישראל. על כן בחרו להקדיש משבצת זמן חשובה לעיסוק בנושא, שגם היה מוטיב חוזר בטיול. כמובן, את הטיול לא היה ניתן להתחיל לפני שסיסקו עבר בכל אחד מהאוטובוסים והעניק לכל ילד באופן אישי את ה"טוב הטעם" המפורסם, כמנהגו מאז ומתמיד, מחווה שתמיד מחממת את הלב ומזכירה לנו עד כמה היחס בכפר הוא אישי. לאחר מכן יכולנו לצאת לטיול.

הצפנו לכיוון רמת הגולן, נסיעה שאורכת מספר שעות. הנקודה הראשונה שבה עצרנו ושם גם החל הטיול שלנו, הייתה בנחל אל על, מאליעד עד לאבני איתן. "השחמט של הטבע: מפל שחור ומפל לבן", כך מכונה המסלול בפי רבים. הנחל מתהדר בסלעי בזלת ויוצר קניון עמוק באורך שלוש ק"מ ובו שני מפלים – המפל השחור והמפל הלבן. כקילומטר מדרום למפל הלבן פונה הנחל בפנייה חדה לצפון-מערב ונשפך לנחל סמך. המסלול כולל הליכה לאורך של שישה קילומטרים, אשר נמשכת מספר שעות, והמקום מרהיב ביופיו. אמנם ההליכה מעט מאתגרת וכוללת הרבה עליות וירידות, אך אם תעצרו לרגע תחת אחד מהאזורים המוצלים במהלך המסלול, או תביטו מטה מן הגדה העליונה של הקניון, תוכלו לראות נוף שאינו פחות מעוצר נשימה.

"המשוגע" מהבונקר

משם המשכנו לתל סאקי לפגישה עם יצחק נגרקר, שריון שנפל בשבי הסורי במלחמת יום הכיפורים. שמענו במשך שעה וחצי מרתקות את סיפורו של יצחק, שאף מוצג בסדרה "שעת נעילה". לאחר ימים בודדים אך לא פשוטים של לוחמה, מצא עצמו יצחק בתוך הבונקר שבתל סאקי, יחד עם 28 לוחמים נוספים, בזמן שגדוד סורי עומד מבחוץ ומאיים לחסל את כל מי שבפנים. בצעד אמיץ במיוחד, התנדב יצחק לצאת החוצה ולהסגיר את עצמו ובכך הציל את כל חבריו בבונקר. יצחק יצא בידיים מורמות וסיפר לחיילים הסורים, כי בתוך הבונקר נמצאים בסך הכל ארבעה אנשים (צוות טנק), שהשלושה הנותרים מתים והוא היחיד שנשאר חי. למרבה המזל בחרו הסורים להאמין ליצחק, אולי חשבו שאם היה לו גיבוי לוחמים בפנים,

טיול שנתי
שכבה י"א

תשפ"א: מים קרים בקיץ חם

לקראת סוף השנה טיילה שכבה י"א בצפון הארץ, וזו הייתה בחירה מצוינת לפתיחת הקיץ החם. הכיתות התפצלו למספר מסלולים: חצבני, עין טינה, מג'רסה ושמורת תל דן. אלו מסלולים מרהיבים, הכוללים הליכה במים ומעיינות לשכשוך קל. במסגרת המסלולים אכלנו ארוחת בוקר בריאה שהבאנו מהבית, ובהמשך היום התאספנו מחדש, כל השכבה, בכפר בלום למסלול רפ" טינג בקבוצות קטנות. סיימנו את היום בארוחת צהריים גדולה לפני הנסיעה הארוכה בחזרה לכפר. נהנינו מאוד! אריאל מאיק ויונתם גלר, י"א/6

סיור
לימודי

ביקור מטלטל

שכבת י"ב יצאה לסיור במוזיאון "יד ושם" בירושלים במ" חצית אוקטובר 2021. החוויה הייתה מטלטלת. במהלך הסיור הסתובבנו ברחבי המוזיאון, ביער שסובב אותו ובהיכלים השונים המקיפים אותו.

זכינו לראות שרידים ממחנות ההשמדה ומהגטו, פגשנו ניצול שואה ושמענו את סיפורי הפרטיזנים. החוויה הקשה, אך המעשירה הזאת גרמה לי להרגיש קרבה מיוחדת לניצולי השואה ולאלו שנספו, ועזרה לי להבין טוב יותר את הסיפור עצמו – מעליית הנאצים לשלטון ב-1933 עד לשחרור אושוויץ והניצחון על הנאצים ב-1945. אני שמחה שחוויתי חוויה שכזאת, ומבינה כעת עד כמה סיפור השואה באמת קרוב לליבי.

עדן כהן, י"ב/9

מורים בדרכים

הצוות
החינוכי
יצא לטיול
מהנה בסוף
תשפ"א

48 עצות

מה שקרה בטיול השנתי נשאר בטיול השנתי

סוף כל סוף, אחרי הניסיון המרגש אך המכאס לטיול שנתי בשנה שעברה, ואחרי הטיול השנתי בכיתה ז' למצדה שכבר הפך לחלום רחוק, יצאנו לטיול שנתי יומיים בצפון הצפוני: אנדרטת תל חי, הר ארבל, שיט בירדן, לינה בכפר בלום ועוד.

שכבה ט'

בשעה סבירה למדי, 08:00, יצאה שכבת ט' בשירה לטיול. התחלנו באנדרטת תל חי, שם, באופן מקרי, נתקלנו בחבורה גדולה של אנשים אשר שירתו בחיל רגלים במלחמת לבנון השנייה. מדריכנו רב-התושייה הצליח לשכנע אותם לספר לנו את סיפורם הקשה והמרגש. לפני שהמשכנו הלאה, צילמנו "סלפי" משותף. המשכנו לתל דן, שם טיילנו בין החורבות העתיקות שנשתמרו במצב מצוי, ובסיום המסלול הקצרצר התיישבנו בשולחנות הפיקניק ואכלנו את ארוחת הצהריים (תודה אמוש). אחרי המנוחה הקצרה שבנו אל האוטובוס והתחלנו להתרגש ברמה מטורפת – השיט בירדן הוא ממש עוד רגע, חמישה-שישה בסירה, בלי מורים, רק החבר'ה והמים! ודאי הבנתם כבר, שהיה כיף לא נורמלי. שטנו בסירות גומי, השפרצנו על חברינו, התחרינו מי שט מהר יותר, נרטבנו עד לשד עצמותינו, וכמובן, לא קפצנו למים.

הגענו אל אזור הלינה ומיד הקמנו את האוהלים (אף הצלחנו לעשות זאת במהירות) ורצנו להתקלח. באופן מפתיע, המקלחת אוששה אותנו, ומה שעוד יותר מפתיע, היה נקי להפליא באזור השירותים והמקלחת. בזמן ה"מנוחה" לא נחתי לרגע; התרוצצתי בין חברי, ניסיתי לשחק כדורעף, פלשתי לאוהלי חברים מכיתות אחרות וחקרתי את המתחם. אחרי ארוחת הערב כל כיתה התקבצה לפעילות. כיתתי בחרה בפעילות נוסטלגית של כיתה ג': נשיקה סטירה. כרגיל, אף אחד לא זרם, כי באמת נורא מפחיד להתנשק (על הלחי!!!!!!). אחרי הפעילות תפס יוזמה ילד מכיתתי, וערך מופע נפלא בנושא אפיית כנאפה. אל תאשימו אותנו, אחרי יום שלם עם הכיתה גם אני הייתי עורכת מופעים כאלה. כיוון שגם מורים קוראים את העיתון: רק אספר שמה שקרה בכפר בלום אחרי כיבוי האורות, נשאר בכפר בלום.

עכשיו אשאל שאלה, האם אי פעם התעוררתם אחרי לילה של שינה רחוקה, בשש בבוקר, לקול 400 שעונים מעוררים ומשרוקיות. כי אם לא, חכו! לטיול השנתי של כיתה ט'. אחרי שהתעוררנו (מה שלקח לפחות שעה), התארגנו וסידרנו את האוהלים והמזרנים.

המשפחה החדשה שלי

שכבה י"א

אחרי זמן רב שלא חווינו טיול שנתי כראוי, שכבת י"א זכתה לצאת לא-חרונה (כשני גושים נפרדים) לטיול השנתי המסורתי בניצנה, אך הפעם, עם טוויסט קטן: קבוצות מעורבות. יצאנו בפעם הראשונה לטיול לא ככיתה, אלא כקבוצות אנשים, שלא מאוד מכירים זה את זה, ונכפה עליהם בעל כורחם לבלות שלושה ימים יחד. להפתעתי הרבה, זה היה הטיול השנתי הכי מהנה שאי פעם חוויתי. זכיתי להכיר לעומק אנשים מדהימים שבחיים לא חשבתי שאכיר, אנשים שאפילו לא הייתי אומרת להם בשלום במסדרון, נהפכו לחברים הכי טובים שלי. בטיול התנסינו בפעילויות אתגריות, קטיפ רימונים, מסלול הליכה בנגב שכלל זחילה במנהרה צרה וחשוכה, לינה וארוחות משותפות ובעיקר כמות אדירה של צחוקים וחוויות. הפכנו מקבוצת ילדים אקראית למשפחה של ממש, וזה מדהים בעיניי. אני אסירת תודה על ההזדמנות להתגבש עם אנשים שלא הייתי זוכה להכיר בנסיבות אחרות, ושמחה שזכיתי לחלוק את החוויה המדהימה של הטיול המסורתי בניצנה עם המשפחה החדשה שלי.

רונה ניסן, י"א/5

סובב גליל

היה כיבוי אורות והלכנו לישון. בוקר המחרת החל בשעה 6:15. התעוררנו, התארגנו, אכנו ארוחת בוקר ונסענו לעכו, שם סידרנו בין חומות העיר, שמענו הסברים על העיר המעורבת – על הקשיים והאתגרים, וביקרנו במסגד ובשוק הסואן. אחר כך נסענו לביקור בכפר הדרוזי, שם אירחו אותנו יפה מאוד עם מאכלים דרוזיים והסבירו לנו על הדת הדרוזית ועל גלגול נשמות. הטיול היה מגבש ומלמד וחזרנו עייפים ושמחים.

אורי גפן, ח'/4

בבוקר 20.10 יצאה שכבת ח' לטיול השנתי. הטיול התחיל בנסיעה ארוכה באוטובוס לנחל כזיב, שם הסבירו לנו על המקום. ירדנו בגבעה התלולה עד שהגענו לנחל. המים היו קרים אבל התרגלנו אליהם בקלות יחסית. המשכנו ללכת, לפעמים בנחל ולפעמים ביבשה, עד שהתחלנו לעלות בחזרה לאוטובוסים. משם המשכנו לאכסניית אנ"א ללינת הלילה. במהלך הערב הייתה לנו ארוחה ופעילות שכבתית, ובשעה 22:30

שכבה ח'

כולנו ביחד!

"ארץ ישראל שלי יפה וגם פורחת" כתבה המשוררת דתיה בן דור, והטיול שלנו הוכיח את המשפט הזה. הכול התחיל בכך ששאלנו את המורה שלנו: "לאן מטיילים השנה?". ביום רביעי, 20.10.2021, כאשר כולנו מרוגשים, עלינו על האוטובוס והתחלנו במסענו. לאחר שתיים וקצת נסיעה הגענו לנחל צין שבדרום. ירדנו מהאוטובוסים והתחלנו ללכת. בדרכנו ראינו נופים מרשימים של מדבר, עצים, יענים ועוד צמחים שתצטרכו להגיע ולחקור בעצמכם. התרשמנו מאוד מנחל צין, ממש רצינו לטבול את רגלינו, אך למרות המראה המדהים של הנחל, חל איסור להיכנס אליו.

שכבה ז'

אני תוהה לעצמי, שאתם חושבים מהי נקודת הציון הבאה? חכו שתגיעו ותראו את נוף המסלול עין עברת. הנחל שליד עין עברת יוצר קניון צר ועמוק בסלע הקישון הרך והלבן – מראה מיוחד במינו. כאשר התחלנו במסלול, נתקלנו בצמחים מגוונים ובנופים מדהימים של המצוקים. כעבור דרך ארוכה ומפותלת הגענו כולנו לתצפית עין עברת. כולנו הבטנו בנוף בהתרגשות ובשמחה. הוקסמנו מאוד וגם הצטלמנו.

עכשיו אשאל אתכם שאלה: מי היה ראש המשלה הראשון של ישראל? אני מקווה שהי תשובה ברורה לכולם: דוד בן-גוריון. את מסענו המשכנו לצריף המגורים של בן-גוריון בשדה בוקר, ואני ממליצה לא לפסוח על הנקודה הזאת. על יד הצריף יש מוזיאון שהוצגו בו פעילויות דיגיטליות וסרטים על הנגב ועל בן-גוריון. במהלך הפעילות כיתתי התגבשה מאוד, עברנו בצוות ובעיקר נהנינו. בצריף בן-גוריון ראינו את חפציו האישיים, את ביתו והצלחנו להכיר טיפה יותר לעומק את ראש המשלה הראשון. כמו כן צעדנו לראות את קברו של בן-גוריון ולצידו קברה של אשתו פולה. כולנו הנחנו אבן וגם התרגשנו מהנוף המדהים הצמוד לקנה, שכלל רכסי הרים מדהימים בצבעי בו' וכתום.

הגיע הערב, ואז הגענו לחלק שהוא בלתי נפרד מהנוף המדברי – המאהל הברואי. שמענו הסבר מקיף על מנהגי הברואים, ובישיבה בדואית מסורתית לגמנו תה בדואי מתוק. סיימנו את היום בסעודה ובלינה במאהל.

למחרת העירו אותנו בשעה 4:20 לפנות בוקר כדי שנספיק לראות את הזריחה במצדה. אני מבינה שאתם חושבים שהשעה מוקדמת, קשה לקום, ואנו עייפים ומותשים, אך לאחר הגיענו למצדה, ובתום מסלול הליכה קצר, נתקלנו בנוף קסום של זריחה שגרמה לכולנו להתעורר. הירדהרתי לעצמי, כמה ארץ ישראל יפה. מהנוף הקסום של המצדה המשכנו לנחל דוד. כאשר הגענו לנחל, קרה משהו מצחיק ומשמח, כולנו שכחנו את סנדלי המים שלנו בבית וגם את בגדי ההחלפה, אך לא ויתרנו. כולנו נכנסנו אל תוך הנחל עם הבגדים והנעליים שלנו והשפרצנו זה על זה מים. לרגע שכחנו הכל ופשוט נהנינו כמו כשהיינו ילדים. לסיכום, או כפי שהבנתם, בטיול זה באמת ראינו את ארץ ישראל. הכרתי יותר לעומק את ארצנו ונהניתי מאוד בטיול הזה. אני בטוחה שכר לנו אספנו המון חוויות לחיים, התגבשנו, שמחנו ובעיקר נהנינו. אני גם חושבת שכולנו גרמנו לכל המראות היפים האלה להתקיים – כולנו ביחד. "מי בנה ומי נטע? כולנו ביחד!" דתיה בן דור.

מלודיה אלפרן, ז'7

הי"אלפים קטפו ונהנו בניצנה, תלמידת שכבות ח'ט' הצפינו, תלמידת שכבה ז' הדרימו, וכולם יחד הכירו עוד קצת את ישראל ונהנו עם החברים

בשטה

כרגיל, הנהלת הכפר התעלתה על עצמה ואירגנה לנו טיול מושלם. אני רוצה לסיים בתורה קטנה או בעצם ענקית, למורים, למדריכים ולשלל אנשי הצוות, שסבלו אותנו במשך כל הטיול, ולא זרקו עלינו אבנים. **אריאל טל מסינג**

בין הר לנחל

שכבת ט' יצאה לטיול שנתי בן יומיים בצפון הארץ. ביום רביעי 20.10. התחלנו בהר ארבל. הנוף היה מרהיב, והמסלול היה לרדת ממנו ברגל, תוך שימוש ביתדות בקטעים מסוימים. זה היה כיף מאוד.

משם המשכנו למעיין עין תינה, שם טבלנו במים ועשינו מסלול רטוב קצר, מרענן ונחמד. בסוף היום הגענו לכפר בלום ללינה באוהלים, שאותם הרכבנו בעצמנו, וישנו בקבוצות קטנות עם החברים.

למחרת השכמנו ב-6:00, התארגנו, אכלנו ארוחת בוקר ויצאנו באוטובוסים לאנדרטת האריה השואג. האנדרטה הייתה מרשימה מאוד וגם הנוף מכפר גל-עדי. המשכנו למסלול בתל דן, שם ראינו את שרידי חומות העיר העתיקה. את הטיול חתמנו ביעד שכולנו חיכינו לו מאוד – שיט קיאקים בכפר בלום. התחלקנו לקבוצות של שלושה-שישה תלמידים ושטנו בקיאקים בנהר הירדן. המים היו קרירים ונעימים והיה לנו כיף מאוד יחד. נהנינו מאוד בטיול ומחכים כבר לטיול הבא!

אלון שמתוני, ט'2

חיבור לנופי הארץ

יצאנו לטיול מאצבע הגליל עד לעמק יזרעאל. התחלנו בנסיעה אל אנדרטת האריה השואג בתל חי, ולאחר סיור קצר במקום המשכנו אל שמורת הטבע תל דן, שבה ראינו את נחל דן וטיילנו בין יובליו. לבסוף הגענו לקיאקי כפר בלום, שם שטנו בסירות על נהר הירדן הפסטורלי. ולנו בחניון הלילה של כפר בלום. למחרת השכמנו בשש כדי לארגן את האוהלים ולאכול ארוחת בוקר. לאחר מכן יצאנו לטיול רגלי בהר ארבל, שממנו נשקף יופיה של הכנרת וסביבתה הפורייה. לאחר המסלול נסענו להשתכשך בבריכות הכחולות של נחל הקיבוצים שבמעמק יזרעאל.

הטיול היה מהנה במיוחד ומגבש בין חברי הכיתה והשכבה. כל אחד ואחת צברו חוויות אישיות וחברתיות לנופי ארצנו היפה.

מאור שחורי, ט'3

בארוחת הבוקר הגישו שוקו, אז לא אתלונן עליה... אחרי שהכנו לעצמנו כריכים להמשך היום (מא' גר החטיפים הידלדל במידה רבה), נכנסנו במרץ לאוטובוס, שם נרדמנו כולנו עד שהגענו למסלול האתגרי בהר ארבל. אחרי הסברים מפורטים מפי המדריך, התחלנו את המסלול, שדי מהר הפך לפקק, כיוון שהחל החלק האתגרי – ירידה במסלול יתדות. בזמן שחיכינו שהכיתות האחרות ירדו, עשינו כמה תמונות מדהימות כשמאחורינו מנצנצת הכנרת במלוא הדרה, ואז התחלנו גם אנחנו לרדת במסלול. בתום החלק האתגרי המשכנו ללכת תחת השמש היוקרת, כשבמרחק מבהיקה הארץ המובטחת – האוטובוס. בהמשך אותו היום היינו אמורים לטייל במסלול המימי – המג'רסה, אך זה בוטל כיוון שהיו התראות על איכות המים. אל דאגה, בכפר מכינים תמיד תוכנית גיבוי, אז במקום המסלול, הלכנו להשתכשך בנחל הקיבוצים, שבו בריכת אבן עם מים קרירים ונעימים. אחרי משחק השפרצות סוער במים, טיפסנו החוצה על הגדה החלקלקה ואכלנו את הכריכים שהכנו. אמנם כישרון הכנת הכריכים שלנו אולי לוקה בחסר, אך אחרי יום כזה אכלנו אותם בשקיקה.

לא הספקנו לסיים את כל האוכל, וכבר אנחנו על האוטובוס, בדרכנו לכפר. 90 אחוז מוזמן הנסיעה חזרה הייתי שקועה בצפייה בנטפליקס, תוך התעלמות מוחלטת משאר העולם, אז אין לי ממש מה לספר על החלק הזה. רק אומה, שכשהכפר כבר היה קרוב, התחלנו כולנו לשיר בשארית הקול שנותר לנו בגרון, אחרי יומיים של צרחות, שירי מורל כיתתיים, וכאשר נכנסנו בשערי הכפר (הביתה), פצחנו באופן ספונטני עם שתי שורות מפה ושתי שורות משם, ולא בסדר הנכון של המנון הכפר.

אהבה בירוק

אוהבים אותך, סיסקו

בכפר ובעיר, בצפון
ובדרום, כאן, שם
ובכל מקום

תודה לסיסקו באהבה

שנה של 50 איוזכים

שנת הלימודים באמיס נפתחה השנה עם 180 תלמידים
מ-50 מדינות שונות בעולם • נאחל לכולנו שנת
לימודים בריאה ופורייה

**החלה
ההרשמה לשנת
הלימודים תשפ"ג**

המעוניינים מוזמנים
לשלוח מייל לכתובת:
maya@em-is.org

provide energy, food, and more.

When you understand that peace and sustainability as intertwined, it creates an opportunity to solve multiple problems at once. For example, in the Middle East, and specifically in Israel and Palestine, there are farmers who are making their doing the same of work in the similar natural conditions: the same climate, the same water, the same soil. This means they face the same challenges, such as growing date palms in highly-saline (salty) earth, or addressing the need to irrigate in a climate which receives minimal rainfall. There are lessons learned on each side that can be transferred and shared, and there is a continued opportunity for support that crosses the borders. Food production and distribution is one of the biggest challenges of our generation, with a rapidly growing population and climate change, and collaboration rather than conflict can solve some of the existing issues. In another example, we are facing a biodiversity crisis: protecting and conserving the planet's various species is essential for functioning ecosystems: "greater species

diversity ensures natural sustainability for all life forms".

It is also the diversity of our students at EMIS that creates a unique force, both for peace and sustainability. The school itself is an ecosystem that supports so many types of people who are from all over the world. Sitting in the classroom, or just hanging out and eating a meal together, creates a platform to blend multiple viewpoints, cultural practices, worldviews and experience.

The status of peace in the Middle East, and the political relationships, has a great impact on how natural resources are controlled. We live in a time where it is essential to manage natural resources in a sustainable way, because each decision today is affecting all the future generations. EMIS students are our future leaders, and an understanding of the relationship between peace and sustainability will transform conflict into solutions.

*Lindsey Zemler,
Green Up Coordinator*

Cardo reminds us we all are a strong and close-knitted community.

Familiar Faces and Places

The Visual Arts and Dance Department

Where is your favorite place on campus?
The art studio, of course!

Shlomit Kanfi,
Art Teacher

Dance Teacher

What is your favorite place on campus?
My favorite place on campus is the dance studio of course it's a space that invites physical and mental freedom, an invitation to explore the body and a space for fun.

Peace, Sustainability and Diversity

EMIS is not your average high school for many reasons – but one of the main aspects that set our school apart from other educational institutions is the school's mission: Education as a force for peace and sustainability.

Our mission guides us, keeps us focused on our priorities, and provides a set of values for the students to connect to as they shape their identities as young global citizens.

"I wanted to come to EMIS because of the awesome mission – I wanted to study at a school that has a mission, and the combination of peace and sustainable is so important" - Noa, Gemany/ Israel DPI

Our mission is solution-oriented:

We learn about the challenges, and the issues, and we explore different ways on how to be part of a positive change. Everyone has the power to make an impact, but we take it one step further. We aim to lead by example; we are on our own journey to promote sustainable living practices inside the school, such as reducing the use of

single-use plastic, and composting food waste. We are learning along the way through experimenting, problem-solving, and seeking wisdom from others. As we learn and try to "walk the talk" in our own community, we are promoting the importance of activism and advocacy on a wider level: how we can take our personal ideals and practices and make them reverberate further than the borders of our campus? This is part of our mission to be "a force" for peace and sustainability.

We promote positive change related to both peace and environmental sustainability as separate fields, but we also understand the connection between the two. As the world faces challenges related to security, peace, human rights, borders, migration and so much more – it is increasingly easy to identify the connection to the wellbeing of the natural environment. For example, access and control of natural resources is one of the most common causes of conflict, whether it's over land ownership and autonomy, the distribution of fresh water, or the rights to other natural resources that

SCHOOL FOR CHANGE
Introducing a New
Series:
"Familiar Faces and
Places"

Get to know
EMIS!

**Familiar
Faces and
Places**

Cardo

Once a week, students and
staff members gather all
together under the EMIS tree
for Cardo.

Coming from a school of
diversity, we all have different
backgrounds or future intents.

Green Up Day

help students explore their identities as activists. In the “Science and Technology” workshop, Dr. Tareq Abu Hamed gave a Zoom lecture on various environmental technologies (such as renewable energy), followed by a structured discussion and design challenge facilitated by the workshop leader, DP1 Talitha Santos. The “Education & Social Organizations” workshop, led by DP2 Xenia Kremer, hosted guest lectures by the mutual aid group ‘Culture of Solidarity,’ and the Track II Environmental Forum of the Arava Institute, before Xenia led the students in a simulation exercise to explore solutions for ecological issues related to the Dead Sea. The “Waste Management” workshop, led by DP2s, Lennie Savova and Maya Golan, inspired students to find new ways to live a lower-impact lifestyle.

After workshops, students and teachers participated in a “sustainability festival” and learned how to grow food from kitchen scraps, discussed environmental topics, calculated their carbon footprint and played fun games – such as a sustainability bingo and “the compost game” (facilitated by the Green Team!). All festival stations were run by students, and created by the 5-person student committee that planned the event.

For DP2s it was an exciting culminating opportunity, before their study leave begins, to explore the role of sustainability in a variety of working fields.

It was important to the organizers that the event be low-impact, to demonstrate that there are always opportunities to lower our ecological footprint. So, all the foods and drinks were organic, local and plant-based. The seasonal fruit available included oranges, clementines and apples from a local CSA, HaOrgani, as well as fresh mint for tea. Instead of the typical milk and sugar for coffee, alternative plant-based drinks and agave syrup were provided.

Lennie, a DP2 from Bulgaria, co-led a workshop called ‘Zero-Waste and Waste Management,’ “A significant moment I will retain from the event is that the students in my workshop demonstrated high participation and engagement with the issues of fast fashion, greenwashing and the zero-waste movement”.

“What I enjoyed about the event is that it finally brought the two parts of the EMIS Mission together – Peace and Sustainability. It showed that sometimes cooperation is possible over environmental issues when there are political disagreements between different actors”, says Xenia the facilitator of the ‘Education & Social Organizations’ workshop. Xenia, a DP2 from Germany, was part of the event planning committee and is currently the Co-Leader of Green Team, the student organization that promotes sustainability at EMIS.

The event concluded with a ceremony, in which students were awarded prizes for their innovation, creativity, and engagement during the workshops. The winners were presented with succulent plans to ‘green up’ their dorms or sustainable chocolate bars.

The event planners see this event as the basis for long-term tradition at EMIS. Lindsey, the Sustainability Coordinator who runs the “Green Up Program”, says that events like this are like planting seeds for long-term change. “We are interested in sharing our experience with schools around the world, and working on ways to disseminate ‘lessons learned’ so that our graduates or other high schools can use these activities to increase environmental awareness. We believe in starting locally, and expanding globally”.

Mor Gal-On

Pre IB social guide, Anthropology teacher, Deputy of boarding director

What is one thing any new student should know?
We are all on your side

Where is your favorite place on campus?
Parking lot next to the circus

Meitar Sorek, Social Guide

Maayan Agmon
Social Guide

What is your favorite memory from your time at EMIS?
I was a student myself, and I loved going to Ramat with friends on Thursdays

What is your favorite thing about EMIS?
The Mission

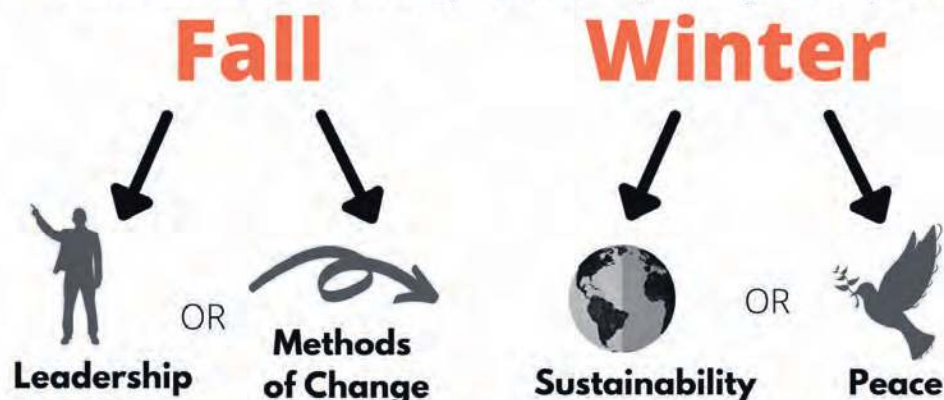
Manu, Social Guide

2021-22 EMIS Mission Course

DP 1 + Pre-IB: Sign up for at least 1 of 4 options this year

In both Fall and Winter the topics are run in parallel: you must pick 1

מתעוררים לשינוי

השנה במסגרת תוכנית הלימודים של אמ"ס, משימת בית הספר תלווה בקורס שיעניק ידע על מנהיגות ושינוי, שלום וקיימות. התלמידים יקבלו מרחב שבו אפשר להתנסות בסוגי מנהיגות, סוגי שינוי, סוגי שלום ותוכן של קיימות. מטרת הקורס לשמש השראה לתלמידים ולעורר בהם מוטיבציה לעשייה ולשינוי העולם.

On Thursday, February 18th EMIS held the biggest school-wide environmental sustainability event of the year. All grades participated in a variety of workshops and learned about the role of sustainability and environmentalism in the areas of; science, technology, art, education.

The event started with an inspiring Q&A session with Ministry of Foreign Affairs Ambassador, Gideon Bechar, who is the special envoy of sustainability and climate change for Israel. Students chose their area of interest and attended student-led workshops that lasted throughout the days, which included activities such as guest lectures, simulations, debates and discussions, and design challenges.

The school community learned about a range of topics such as sustainable living in an urban setting, the role of environmentalism in diplomacy, applications for sustainable technology and the basics of activism.

The "Environmental Art" workshop, led by DP1 Dana Kharaz, engaged students in hands-on methods to use creative ways to increase environmental awareness. Students gathered natural materials to incorporate them into art pieces that were displayed around the school. The "Activism" workshop, led by DP1 Dana Poliva, welcomed the organization "Green Course," to introduce tools for community organizing and campaigning, and Dana facilitated interactive activities to

Oded Rose

Founder of EMIS

Oded Rose is the founder of EMIS. He wanted to create a school where students would be the change and work towards a mission of peace and sustainability in the Middle East.

Hadas Gottlieb

School Principal

What is your favorite thing about EMIS?
My favorite thing about EMIS is the diversity and being able to meet new people from all around the world.

Ben Dvash

Boarding Director

What the staff says about Ben:
"Ben is always there for the students"
"Ben loves nature"
"Ben is taking care of us 24/7"

Familiar Faces and Places

The Boarding Staff

WHAT IS THE 'GREEN UP' PROGRAM?

WE EMPOWER YOUTH AS LOCAL AND GLOBAL LEADERS IN CONNECTING PEACE AND ENVIRONMENTAL SUSTAINABILITY

WE CULTIVATE **CHANGE-MAKERS**;
CONNECT YOUTH THROUGH A GROWING **NETWORK**;
PROMOTE **SUSTAINABLE CHOICES** & PRACTICES; &
INFLUENCE **KEY ISSUE AREAS** IN POLICY & MANAGEMENT.

THE GREEN UPDATE

Ein Gedi Nature Reserve, Israel: Mission Week March 2021

**A SCHOOL FOR CHANGE:
SUSTAINABILITY IS OUR MISSION!**

This spring has been an exciting time for EMIS students; it came with new opportunities to explore the world outside the campus, new growth and life in the garden, and a time for the seniors (DP2) to make their impact on the school! And of course, for the students to soak up the EMIS experience! Keep reading to learn what we have been up to this semester!

ב ע ר א כ ר ה א

What is one thing any new student should know?
We are all here for you!

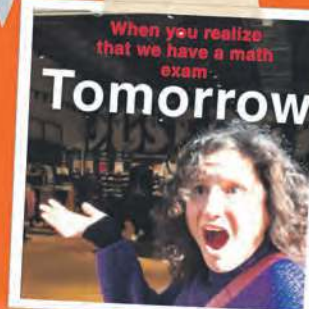
Gal Shochet,
School Counselor

Familiar Faces and Places

The Math
Department

What are you looking forward to this upcoming school year?
Seeing the DP2's and meeting the new DP1's!

Shelli Wild,
Math teacher and Math Co-ordinator

Math
Teacher

What are you looking forward to this upcoming school year?
Meeting my students, learn from them, teach them, be inspired by them

GREEN HUB UPDATES

Teachers took the lead: new Green Hub projects

Cultivating healthy soil, upcycling, and construction!

HomeBiogas installation

We installed a biogas system, a technology that converts organic waste into renewable energy (cooking gas) and fertilizer for the garden. It will be used for social events (think vegan cooking workshops and tea parties with fresh herbs!) as well as education lessons (applying physics, math, ecology and more!)

HOW TO BE A GREEN EMIS-ER:

By the Green Team

1. Use your reusable EMIS water bottle to fill water from the many water fountains. Don't buy throwaway plastic water bottles!
2. Take the opportunity of eating in a dining room to try out a vegetarian or vegan diet! Now that you have new food choices in front of you and people around you to discuss it, give it a try! This is one of the most important ways to reduce individual ecological impact!
3. Compost! Our campus has two ways to convert your food waste: organic compost piles and biodigestion. Collect your food scraps and meal leftovers and create energy and fertilizer for the garden.
4. Grow your own food locally! EMIS has an expanding garden with a great selection of herbs for cooking and tea, and vegetables for salad. You can take part in reducing "food miles" and promoting a more sustainable food system.

Familiar Faces and Places

The Coordinators

Hannah Wenger

DP -IB Coordinator and English teacher

Where is your favorite place on campus?

The bookshelves under the stairs

What are you looking forward to this upcoming school year?
Dynamic, eye opening and interesting political conversations

Jaime Miguel Nieman,
Pre-IB coordinator & Global Politics teacher

Einat Hari

CAS Coordinator,
Social Coordinator,
Hebrew Teacher

What are you looking forward to this upcoming school year?
Meeting new students and seeing returning students

"WHEN IT COMES TO ENVIRONMENTAL ISSUES PEOPLE USUALLY FOCUS ON CONFLICT AND FORGET ABOUT THE NATURE AROUND THEM; WE SHOULD UNITE TO MAKE THE ENVIRONMENT SUSTAINABLE."

-DANY, ETHIOPIA (SOPHOMORE)

WHAT HAVE WE BEEN UP TO LATELY?

Planting trees: we took part in creating a "climate-friendly" forest in a neighboring town.

Ate what we grew: student-led workshops to prepare meals with garden ingredients.

Hands-on creation: built garden beds, installed drip irrigation, litter pick-up and more!

Real-world inspiration: saw examples of sustainable living and technology around Israel.

"COOPERATION OVER ENVIRONMENTAL ISSUES IS POSSIBLE EVEN WHEN THERE ARE POLITICAL DISAGREEMENTS."

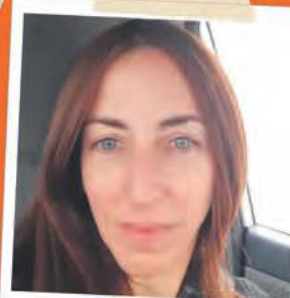
-XENIA, GERMANY, (SENIOR)

"It the diversity of the students at EMIS that creates a unique force, both for peace and sustainability."

Jason Levy
English Literature and Religion teacher

What is your favorite thing about EMIS?
The students and the diverse way they think and view the world.

Denise Zaidman,
Spanish Teacher

What is your favorite memory from your time at EMIS?
EMIS' first MUN conference was a great memory. Also, last year's 'Olive Day' was memorable. Now I think of it, every year 'Mission Week' is amazing. I seem to have a lot of good memories.

SUMMER AND FALL 2021

Many hands-on learning moments in our "Green Hub" for students, teachers and visitors

Mission Course: leadership and activism as mandatory curricula

Inspiration through art

Student activism campaigns with partner schools in the region and globally

Administrative initiatives to "green up" the school from the inside out

New Green Hub elements, including solar energy panels!

פרויקט "אואזיס" בגמר העולמי באבו־דאבי

ובאזורים שבהם אין גישה לחשמל. כיום חיים בעולם יותר מ-2.5 מיליון אנשים ללא גישה למים נקיים. הפרויקט של אמיס יכול לספק פתרון נגיש ופשוט, השואף לעזור ברמה הארצית, היבשתית והעולמית.

אירוע הגמר יתקיים ביום שני, 17 בינואר 2022, במרכז האירועים הרשמי של דובאי, כחלק משבוע הקיימות המתקיים בעיר "Abu Dhabi Sustainability (Weel ADSW)".

חשוב לציין, שהקבוצה הצליחה להעפיל לגמר בתחומה יחד עם עוד שני בתי ספר בלבד מכל המזרח התיכון, וזה כשלעצמו מקור לגאווה גדולה. נאחל להם בהצלחה.

התלמידים לפתח מכשיר הטפלת מים המשתמש בלחות הקיימת באוויר. המכשיר אינו מצריך מקור אנרגיה זמין, ובאופן זה מאפשר שימוש גם במדינות

במהלך השנה האחרונה השתתפה כיתת הפיזיקה של EMIS בתחרות העולמית "פרס הקיימות על שם זאיד". באוקטובר האחרון, עם 900 מועמדים מבית ספר שונים בעולם, לאחר תחרות קולחת ואינטנסיבית, הצליחה קבוצת התלמידים של אמיס לעלות לגמר מבין המשתתפים הרבים מכל העולם. התחרות, שהחלה את דרכה אי שם בשלהי 2008, היא מיזם יוקרתי של איחוד האמירויות, שנועד לקדם פתרונות משמעותיים, חדשניים ומעוררי השראה בתחומי שונים, כמו רפואה, תזונה, אנרגיה, מים והשכלה. כיתת הפיזיקה של אמיס פיתחה פרויקט ייחודי בשם "אואזיס", בליווי המורה בוב רויץ'. בפרויקט הצליחו 12

Familiar Faces and Places

The Sustainability Team/Garden

EMIS THE SCHOOL FOR CHANGE

Lindsey Zemler

Sustainability Coordinator & Pre-DP ESS teacher

Where is your favorite place on campus?
The 'Green Hub' of course - I love picking fresh herbs (like mint or verbena) for morning tea

Familiar Faces and Places

The Language Department

EMIS THE SCHOOL FOR CHANGE

Daniele Saffar

French teacher and mentor

What is your favorite thing about EMIS?
The variety of people and the constant activity.

"הכפר בשבילי הוא סלע מוצק, הוא האהבה שלי"

לפני 53 שנה נכנסה נאווה רבש לראשונה בשערי הכפר הירוק בחניכה וקשרה עם המקום קשר בל יינתק. בשנה הבאה תפרוש לגמלאות מי שהפכה ברבות השנים לאם הבית הראשית, למנהלת ולמורה

"הייתי בקבוצה עם מיקי קס. אחד מהדברים המצחיקים שקרו לנו, היה ערב אחד, כשלא הייתה תוכנית 10, ומיקי פשוט העלתה אותנו לבמה עם תלבושות ואילתרה תוכנית 10, והיא הייתה מצחיקה ומעולה. יש לי הרבה סיפורים, זו תקופה ארוכה ומעולה. אני רוצה לספר לך סיפורים שממחשים על הכפר. כשהייתי חניכה, עבדתי בלול והייתי אחראית על העופות. זו הייתה שבת נסיעות וכל העופות חלו. אני ועוד חמישה חניכים והמדריך שלנו נשארנו בכפר והזרקנו חיסון לעופות כדי ימותו. זה לא קורה בכל מקום, רק בכפר הירוק". עיתון הכפר חוגג 13 שנה לקיומו, מה השיבות בעיניך?

"זה אחד הרברים הטובים ביותר שיצר הכפר, אני מחכה בקוצר רוח כל פעם שהעיתון יוצא. משמח אותי לראות את התלמידים מתלבים וקוראים בו. זו מזכרת מדהימה. היום בהיותי מורה הפעילות שלי יותר מצומצמת ואני שמחה מאוד לקרוא ולשמוע על דברים שקורים ונעשים בבית הספר ובפנימייה. העיתון משאיר אותי מעודכנת כל הזמן".

בשנים האחרונות המורה איהב הייתה חברתך הטובה גם בכפר וגם מחוצה לו, ספרי על תרומתה לכפר הירוק.

"איהב התקבלה כחברה בצוות המורים כשהייתי רכזת חדשה, בשנה הראשונה שלי. קיבלתי עשרה מחנכים חדשים וחמודים, וכבר בפגישה הראשונה נוצר קליק. הקשר הלך והתעצם. היא אדם מיוחד מאוד, מחנכת מסוג אחר מזה שאנחנו מכירים, מחנכת שמעבירה ומקנה לילדים ערכים שהיו חשובים לה מאוד, של מוסר, של ערך עבודה, של להסתכל תמיד קדימה.

"כשעזבתי את תפקידי כרכזת, היא עזבה את החינוך, אולם נשארו בקשר אישי. היא מאוד מאוד חסרה לי. בשבוע שעבר חגגתי יום הולדת. כל שנה חגגנו יחד בבית קפה ברמת השרון, והשנה ישבתי לבה, הרמתי כוסית והרגשתי כאילו היא איתי. אני מנסה להעביר את מה שהיא האמינה בו, כל פעם שאני כועסת או חשה רגש שלילי, אני חושבת עליה ונוזרת בחיוך שלה. היא תמיד חייכה. אני מנסה ללכת עם החיוך הזה לאורך כל הדרך".

מה את מאחלת לשנת הלימודים הבאה בהתחשב בעובדה שהקורונה עוד איתנו? "אני מאחלת שנוכח להיכנס לכיתות, לראות את התלמידים, להרגיש ולאהוב אותם, בתקווה שלא תהיה קורונה. ההנחה שלי היא שאם הקורונה 'תרים ראש', נוכל לה. מאחלת שנה טובה ומאושרת עם פתיחת שנת תשפ"ב".

אריאל מאיק, י"ב/6

נאווה רבש

"הייתי בקבוצה עם מיקי קס. אחד מהדברים המצחיקים שקרו לנו, היה ערב אחד, כשלא הייתה תוכנית 10, ומיקי פשוט העלתה אותנו לבמה עם תלבושות ואילתרה תוכנית 10, והיא הייתה מצחיקה ומעולה"

ששומר על צביונו המיוחד.

"הכפר בשבילי הוא סלע מוצק, הוא האהבה שלי! אין יום שאנחנו לא מדברים בשיחות הביתיות על הכפר. יש לו השפעה חזקה מאוד על כולנו. השנה, כסמל לסיום תקופה גדולה, החלטנו כל המשפחה שבערב ראש השנה נחגוג כולנו בכפר, כדי לסגור מעגל. אני חושבת שהוא תמיד יהיה הבית שלנו, כמו שהוא משמש להרבה אחרים. היום אני סבתא לחמישה נכדים, איתם אני הולכת בשדות הכפר, מן הסתם לקבוצה ט' או לחדר האוכל, ונוזרת בהיותי ילדה בת 14 שבכתה ורצתה לחזור לבית ההורים, אך כולם ידעו שהכפר הוא המקום בדיוק בשבילי. אני לא חושבת שיש משהו יותר טוב ומעולה מהמקום הזה". תרצי לשתף באנקדוטות קצרות מתקופתך בתלמידה או מורה בכפר?

רבש עם אחיותיה

"בפעם הראשונה הגעתי לכפר

הירוק כחניכה ב-1968. הייתי בת 14 והגעתי לקבוצה ט'. בזמנו הגיעו לפנימייה בכיתה ט' ולא ב'ז', כך מספרת נאווה רבש. לדבריה, הסיבה לכך הייתה שהיא נולדה במושב ואביה רצה לתת לה ולאחיה חינוך יותר טוב, שכן בדומה להיום, באותם הימים הכפר נחשב למקום מעולה. לאחר שלוש שנים הגיעו גם אחיותיה התאומות לפנימייה ושנתיים מאוחר יותר הצטרפה אחותה עינת.

רבש מוסיפה שהחיבור לכפר מתחיל בכלל עוד קודם: "אמא שלי, שנפטרה לפני שנה, הגיעה לארץ מלוב ונלקחה יחד עם שאר ילדי העולים אל הכפר על מנת לקבל חינוך טוב בחקלאות. אני עצמי למדתי שם ארבע שנים וב-1986 חזרתי לשנה אחת להיות מוריה בפנימייה. ב-1990 חזרתי לכפר בתור אם בית ראשית, ומאז אני שם".

את גרה בכפר הרבה שנים, איך עברת מהפנימייה לתחום הלימודי?

"לאחר 14 שנה שבהן הייתי אם בית ראשית, רציתי שינוי ועברתי לתחום בית הספר. בזמן שבחטיבת הביניים היו שלוש כיתות, אני ואריה ניהלנו יחד את החטיבה, והיא הייתה כמו פרח שהתחיל לצמוח. חניכתי בעיקר כיתות של ילדי פנימייה. הייתי רכזת שכבה המון שנים ובשנתיים האחרונות אני עוסקת רק בהוראת תנ"ך".

לאור שנותיך בכפר ופעילותך החינוכית, אילו מסרים חינוכיים חשוב לך להמשיך להעביר?

"אני חושבת שהמסר החינוכי הראשון הוא זה שהכפר מעביר – ולפיו לכל אחד יש זכות להיות מי שהוא ואיך שהוא. אנשי הצוות בעצם כל הזמן תומכים ומחזקים ועוזרים לו להתפתח. יש משהו בערך הכרת השונה, זה שהמחנכים והמורים מכירים את הילדים ועוזרים להם, זה משהו יוצא דופן בכפר. לא לחינם אני רואה הרבה תלמידים, שהחיבור והאהבה שלהם לכפר הם לא מובנים מאליהם. הכפר חילחל עמוק לתוכנו והטמיע בנו ערכים של מוסר ועבודה. בזמני כחניכה אנחנו התלמידים עבדנו כל יום, וכשהכפר הלך והתפתח, גדל כל הזמן, לא פעם שאלתי את סיסקו מה נעשה עם ענף העבודה? למרות כל השינויים בעולם ובארץ, עדיין מרגישים בכפר את הערך של מסירות ועבודה.

"בשנה הבאה אני יוצאת לפנסיה, ברצוני להעביר מסר לכולם, עובדים ותלמידים כאחד, שימשיכו לשמור על הכפר כמו שהוא, לשמור על הקיים למרות הקדמה וההשתנות – קדמה עם המחשבים והטכנולוגיה, שמירה על הירוק והחיות. כיף לראות את הכפר

"למרות השימוש הנרחב בטכנולוגיה ליצירת קשר, צריך לראות את הנשמה ולהרגיש את הקשר האנושי"

דינה שולמן, יועצת הכפר הוותיקה, מספרת כיצד הגיעה למקצוע, כיצד השתנה תפקידה בזמן הקורונה ואיזה מענה הציעה בתקופה זו, ומה מרגש אותה אחרי כל השנים בכפר הירוק

דינה שולמן

בה היא מרתקת, מעניינת, חשובה ובעיקר מתגמלת. יש לי תחושת סיפוק עצומה מביצוע העבודה הזו, שבה אני באמת יכולה להקשיב לאנשים ולעזור להם, בעיקר לצעירים שאצלם עדיין יש המון שאלות; הם מעורבים, ניינים לדעת מה קורה וחושבים על כל מה שקורה מסביבנו בצורה שונה משלי, וזה מרתק ומשכיל לראות את זה ולהקשיב לך. יש לי גם תלמידים עבר, שהיום הם כבר הורים לילדים ועד היום שומרים איתי על קשר. זה מרגש אותי מאוד וזהו הסיפוק הגדול ביותר."

כיצד לדעתך ייראה מקצוע הייעוץ בשנים הבאות? ומה את מייחלת שיקרה?
 "אני מאחלת שהמקצוע הזה לא יאבד את האנושיות שלו, הוא עובד על קשר בין בני אדם ואני מקווה שככה הוא יישאר. למרות העובדה שאנחנו משתמשים בטכנולוגיה ובדרכים כאלה ואחרות כדי ליצור את הקשר, בעיקר כרגע בתקופת הקורונה – זום, ווטסאפ ושיחות טלפון – צריך לראות את הנשמה ולהרגיש את הקשר האנושי, וזו ליבת העניין. אין שום מחקר שמראה שאנשים יכולים ללמוד ולהתפתח ולצמוח בלי שמצבם הנפשי תקין והצרכים הנפשיים והרגשיים שלהם באים על סיפוקם. אני מקווה שהמקצוע הזה ימשיך להתרכז בבני אדם ובצרכים שלהם."

לורן יודיצקי, י"א/3

כולם הבעיות והמצב והפתרונות שונים. אני גם תמיד באה בשמחה לעבודה, אני חושבת שבאמת התמזל מזלי, כי אף לא יום אחד התחרטתי על התחום והעבודה שבחרתי לעסוק בהם, כי זו עבודה מעניינת ומרתקת, זו עבודה עם אנשים צעירים, שיש להם המון שאלות ושום דבר עוד לא מובן מאליו, וגם הגיוון בכפר גדול מאוד, כך שיש באמת מכל הקשת והצבעים והצורות. אני חושבת שגם היכולת להיות בקשר הזה עם אנשים צעירים ולעזור להם היא חשובה."

האם יש סיפוק לעבוד במשך שנים רבות במסגרת הכפר במקצוע זה?
 "חד משמעית כן, העבודה שאני עוסקת

באוניברסיטה בכלל התחלתי ללמוד משהו אחר לגמרי, ושם מצאתי משהי שסיפרה לי על נושא החינוך המיוחד. התאהבתי ברעיון ובעשייה, והתחלתי את דרכי כמורה טיפולית. עברתי בכך כמה שנים טובות, ואז שינו את כיוון ואופי ההוראה של החינוך המיוחד ופחות התחברתי אליו, ולכן סיימתי את עבודתי בתחום זה ועברתי לייעוץ."

האם העבודה הייתה אינטנסיבית לאורך כל שנות עבודתך בכפר ומדוע?
 "כן, תמיד העבודה בתחום הזה אינטנסיבית ולא היה לי בה יום אחד משעמם. לכל אחד יש שאלות ובעיות בחייו ודברים שהוא לא בטוח בהם ומרגיש שיכול להתייעץ ולדבר עליהם, וכפי שכולנו שונים, כך אצל

דינה שולמן, יועצת בית הספר, כלל לא התכוונה לעסוק בתחום הייעוץ, אבל מפגש מקרי באוניברסיטה הביא אותה לחשב מסלול מחדש. בריאיון היא מספרת על הדרך לייעוץ, על ייעוץ בזמן הקורונה ועל רגעים מיוחדים בעבודה.

אנחנו כבר למעלה משנה וחצי עם הקורונה, ספרי בבקשה על תקופה מאתגרת זו בעבודתך עם התלמידים?

"למדנו ועברנו כמו כל העולם, תוך כדי זה נחת עלינו בהפתעה מוחלטת ללא שום הכנה או התרעה מוקדמת, חשבנו שזה משהו זמני, שידעך וייעולם בסופו של דבר. בהתחלה המשימה העיקרית הייתה להסביר לאנשים שזה זמני, שחשוב להישמע להנחיות כדי שנוכל להשאיר את הקורונה מאחורינו, אך לצערנו, הבנו שהקורונה הולכת להישאר לעוד תקופת זמן לא ידועה, ולכן רוב אופן העבודה שלנו עומד להשתנות. עיקר העבודה נהיה לשמור על קשר עם תלמידים ועם הצוות ולברוק בכל מיני דרכים איך אנשים מרגישים, איך הם מתמודדים עם המצב, מה הצרכים והקשיים שלהם ואיך אפשר לתת להם את המענה הטוב ביותר לך. נוסף על כך היינו צריכים להבין איך אפשר להגיע לכמה שיותר ילדים בתקופה כזו מנותקת ורגישה. הבנו שעלינו לשמור בעיקר בתקופה הזו על הקשר עם התלמידים, כי היעדרו מקשה על כולם. על התלמידים, המורים, ההנהלה וכולי. במהלך התקופה הזו שעות העבודה שלי הצטמצמו מאוד, ועיקר עבודתי היה להיות זמינה 24/7 לתלמידים ולכל מי שצריך ייעוץ ועזרה."

מקצוע הייעוץ חשוב ומשמעותי מאוד בכפר, לצד תלמידי הפנימייה והחזן. מתי וכיצד התחלת לעבוד עם תלמידים וצוותי ההוראה?

"האמת שהגעתי לזה בגיל מאוד מוקדם, לא חלמתי על העבודה הזו. תחילה הכיוון שהייתי מעוניינת לעסוק בו היה עיצוב ואומנות וגם דברים אחרים לגמרי. איכשהו התגלגלתי באופן די מזורז לעניין הייעוץ."

"במהלך תקופת הקורונה שעות העבודה שלי הצטמצמו מאוד, ועיקר עבודתי היה להיות זמינה 24/7 לתלמידים ולכל מי שצריך ייעוץ ועזרה"

"הכפר הוא מקום שבו אפשר להרגיש ביטחון להתבטא"

אומרת המחנכת, המורה הוותיקה לספרות וסגנית המנהלת ד"ר נורית שלם, ומתכוונת לא רק לחופש הביטוי, אלא לתמיכה הרחבה והמענה המדויק לכל תלמיד מצד הצוות החינוכי • שמענו גם על מעורבותה בתחום ההתאמות בחינוך המיוחד כמנהלת התחום בתיכון

להעביר לתלמידים?

"אני חושבת שדבר ראשון, שחשוב בעיקר בגילים של התיכון בנושא החברתי, הוא להיות אנשים טובים, שרואים את הזולת ורגישים לצרכיו, לדעת לכבד ולראות את האנשים סביבנו, המורים, החברים ובכלל, בעיניים טובות של הבנה והכלה. על רקע הקשיים החברתיים, השיימינג והקטע החברתי שיכול להיות שלילי ופוגע, בעיקר עם הרשתות החברתיות. אני אישית עובדת על כך בכיתת החינוך שלי ובכל כיתה שבה אני נמצאת. גם בתור מורה מקצועית, אני מתנהלת כמחנכת שלהם, אני עובדת איתם על עקרונות החינוך ועל הנושאים בספרות באותה מידת דגש ומתן תשומת לב. עיקרון נוסף שבו אני דוגלת הוא התמדה והשקעה במשימות כדי להצליח, להגשים ולממש את היכולות. זהו לא דבר ברור מאליו, יש עליות וירידות ומצבים שבהם זה נלקח ממך – קור רונה למשל – הממחשים כמה הקטע הזה יכול להיות קשה, ולכן חשוב לעבוד עליו ולהבין את החשיבות שלו, בעיקר לאלו שזה לא בא להם באופן טבעי. ולבסוף, הערך של הכרת תודה. לדעת להעריך את מה שיש לך, כי זה לא מובן מאליו, וגם להעריך ולהכיר תודה על מה שנותנים לך ועושים בשבילך, אם אלו ההורים, המורים או החברים. עניין הכרת התודה אינו ברור מאליו ויש להתמיד בו ולהביאו למודעות, כי לעיתים קרובות שוכחים אותו וניתן לקחת דברים כמובן מאליו ולאבד את זה. כשיש לך משהו, אתה לא מבין מה הערך שלו עד שאתה מאבד אותו, ואז אתה מכיר תודה עליו ומתחרט על שאיבדת אותו, אך כבר מאוחר מדי. כמובן, ישנם עוד ערכים רבים שעליהם עובדים כל הזמן – התנהגות טובה חברית ואזרחית, נתינה, הקשבה, הכלה ועוד".

אין ספק שכל מי שמספר עלייך, תלמידי הווה ועבר, מספרים על הקשר והיחס החם, הקשוב, המכיל והמקבל בינך לבינם. תוכלי לספר מהו הסוד החינוכי לכך?

"יש לי קשרים מדהימים עם תלמידים שלימדת, תלמידי עבר, תלמידי הווה, כולל הכיתה הנוכחית שלי, שעל אף השנה והתקופה הקשה שאת רובה העברנו בזמן נקשרנו מאוד. גם עם בוגרים שכל הזמן מבקרים, ובהמשך אני עוזרת להם מעבר לבית הספר, אנחנו נשארים בקשר והם יודעים שהם

המגיעות להם בבגרויות.

"יש לי הרבה כובעים בבית הספר ואני נהנית מאוד לשלב בין החינוך ההוראה לתפקידים הניהוליים. אני גם מורה לספרות, מלמדת הרבה שנים לבגרות ואוהבת ללמד, כי המקצוע עוסק בחיים ובנשמות שלנו, ובלי לשים לב אנחנו לומדים לחדד את החושים שלנו, לראות אנשים, להתמודד עם סיטואציות ולראות את עצמנו".

כמחנכת וסגנית מנהלת התיכון, מהם המסרים והערבים החינוכיים שאת הכי דוגלת בהם ומאמינה בהם, ושאותם את מעוניינת

נורית שלם

שמיים וארץ, כי לילד יש יכולות ורק התנאים מגבילים אותו ומונעים ממנו להשיג את ההישגים שתואמים את הרמה שלו, אז הוא זכאי להוכיח את עצמו ואנחנו כאן נלחמים על כך. זה משפיע מאוד על הדימוי העצמי שלו, מעלה את הביטחון והמוטיבציה ואת הרצון להמשיך ללמוד, להתמיד ולהצליח.

"מלבד זאת אני מנהלת ומארגנת את ההשתלמויות של כל המורים בבית הספר כדי לתת מענה לצורכיהם וגם מטפלת בעור לים חדשים הזכאים לשעות עזרה ולהתאמות

זה שלושה עשורים שנורית שלם מגיעה בוקר-בוקר לכפר הירוק ומקדישה את עצמה למען התלמידים וצורכיהם הייחודיים. מתי ומאין הגעת ללמוד ספרות בכפר הירוק?

"במקור אני ירושלמית והגעתי ללמד בכפר הירוק מכיוון שעוד בירושלים עסקתי בנוער בחינוך מיוחד ובשילובו בבית הספר. גם בכפר היו כיתות שילוב, כך שהמשכתי את פועלי כאן. מאז כבר כ-30 שנה אני נמצאת בכפר הירוק ועובדת יחד איתו את כל השינויים והתהליכים שהוא עבר במהלך השנים הללו".

במהלך שנותייך בכפר את מחנכת כיתות, מלמדת את מקצוע הספרות ומו-

בילה ומנהלת את נושא החינוך המיוחד בחטיבה העליונה.

תוכלי לספר על החוויה ועל מעשייך בתחום זה?

"אני עוסקת קודם כל בחיינו. במשך כל 30 השנים האלו ועוד בירושלים אני מחנכת, זה הערך המוסף שלי. אני אוהבת מאוד

את עבודת החינוך ולא הייתה שנה אחת, ללא תלות בשאר התפקידים שהיו לי בבית הספר, שלא חנכתי. אני באה עם המון אהבה וזה יוצר את הקשר המיוחד שלי עם הנערות והנערים ותורם לתלמידים ולי כאחד. אני מרגישה שהאהבה הדדית מאוד. נוסף על כך במשך שנים אני סגנית מנהלת התיכון ומתחילת דרכי פיתחתי כאן את המודעות וההכרה בנושא לקויות למידה וחינוך מיוחד, שילוב ילדים על הרצף, ילדים עם לקויות שמיעה וראייה, עד היום. התעסקתי בפיתוח המודעות גם אצל המורים ליישום של ההתאמות לאותן לקויות למידה, שלצדך, זהו לא דבר ברור מאליו, אפילו היום עם כל ההתקדמות. השנה כבר קלטנו 20 ילדים על הרצף האוטיסטי הנפשי ועם אתגרים נוספים בתיכון. קלטנו מספר דומה גם בחטיבה, ויחד עם איילה בר צוות השילוב המופלא אנחנו דואגות לכל תלמיד ותלמידה. אני גם מנהלת את נושא הליווי וההוראה שלהם וכמו כן אחראית על ההתאמות לבגרויות ויישומן. יחד עם רכות ההתאמות מלי נוימן אנחנו ממש נלחמות על כל ילד וילדה שיקבלו את ההתאמה שהם זכאים לה, כדי שיוכלו לממש את מלוא הפוטנציאל שלהם. זהו הברדל של

"הסוד הוא להסתכל על הילדים בגובה העיניים"

34 שנים גדושות עשייה חינוכית וחברתית חלפו מאז הגיע איציק שריג
להדריך בפנימייה. השנה, לצד פרישה הדרגתית לגמלאות, הוא ממשיך לחנך
שתיים מכיתות נעל"ה

**"הדבר הנכון ביותר הוא שתלמיד ייצא
מהכפר קודם כל כבן אדם אמפתי, עם חמלה,
ערכי, בן אדם שאכפת לו מהחברה והמדינה,
ואחר כך בא נושא הלימודים"**

מה אתה מאחל לכפר לכבוד שנת הלי-
מודים החדשה על רקע חזרת הקורונה?
"קודם כל שהקורונה תסתיים, שנוכל
להגיע לבית ספר וללמד פנים אל פנים
ושנוכל ליהנות. שהתלמידים יוכלו ליהנות
משנות הנערות שלהם בצורה הטובה ביותר.
לכפר אני מאחל שימשיך להתפתח ובעיקר
אני מקווה שימשיך לשמור על רוחו שהיא
דבר, שלדעתי, מייחד אותו לעומת בתי
ספר אחרים."

אריאל מאיק, י"ב/6

"הסוד הוא להסתכל על הילדים בגובה
העיניים להבין את הבעיות שלהם, להיות
אמפתי כלפיהם, אבל מצד שני לשמור
על המטרות שהצבת לעצמך. אם זה נושא
של למידה, יש דברים שאדם צריך ללמוד,
אבל יש דרכים נוספות להעביר חומר, כמו
המחשה אישית, סיפורים, חוויות אישיות
שמקרבים את הילדים לחומר הלמידה.
הם מתחברים לחומר גם בעזרת דוגמאות
מהחיים על ההיסטוריה היותר קרובה. לקרב
את ההיסטוריה דרך ההווה."

שנים רבות עבדת עם תלמידי

פנימייה, מדוע נמשכת לעבודה איתם?
"את דרכי בכפר הירוק התחלתי בפני-
מייה, עוד לא בכפר, כאשר לימדתי הוראה.
חלק גדול מהחיים שלי לפני שלימדתי, עסק
בהדרכה בקיבוצים, כך שזה היה טבעי מאוד
להמשיך הלאה לכיוון פנימייה. זה היה
אתגר לעזור ולתת כתף, כמו שאומרים."

אילו כיתות אתה מלמד?
"למעשה השנה יצאתי לפנסיה, אפשר
לומר, אני מלמד במשרה חלקית רק את
נעל"ה כיתות י"א וי"ב, בהשוואה לשנים
קודמות שלימדתי חמש-שש כיתות."
מה היה תפקידך הראשון בכפר? תוכל
להשוות בין הכפר אז והיום?

"הגעתי לכפר ב-1987 והתפקיד הראשון
שלי בכפר היה הדרכה. נכנסתי להדריך
את השכבה הכי צעירה בכפר, חמישית,
ולמדתי קצת היסטוריה ואורחות. אפשר
להשוות קודם כל את נושא הגודל. אם
מתייחסים לכפר על כל אנשיו הוא גדול
מאוד היום. כשסיימתי להדריך, הפנימייה
הייתה בשיאה, והיו כ-500 תלמידים ו-20
תלמידי חוץ. כמו כן רוב התלמידים היו
תלמידי פנימייה, שאיתם זו עבודה של
24 שעות, בניגוד לתלמידי חוץ שאיתם
השעות פחותות."

אילו ערכים אתה מנחיל לתלמידיך?
"אני חושב שהדבר הנכון ביותר הוא
שתלמיד ייצא מהכפר קודם כל כבן אדם
אמפתי, עם חמלה, ערכי, בן אדם שאכפת
לו מהחברה והמדינה, ואחר כך בא נושא
הלימודים. בזמנו היה גם נושא העבודה,
החינוך לעבודה, לאחריות. אלה הדברים
שאנחנו עובדים עליהם מאז ועד היום."
אתה נחשב למורה ששומר על קשר
טוב עם תלמידים, מה הסוד?

**"אנחנו ממש
נלחמות על
כל ילד שיקבל
את ההתאמה
שהוא זכאי**

**לה. זה משביע מאוד על
הדימוי העצמי שלו, מעלה
את הביטחון והמוטיבציה
ואת הרצון להמשיך ללמוד,
להתמיד ולהצליח"**

יכולים לפנות אליי בכל דבר שהם צריכים.
הם חוזרים חזרה אליי, ויש להם תחושה של
בית. הסוד לכך לדעתי הוא הרבה מאוד
אהבה, הקשבה, הכלה, הבנה ומענה לצורך
מיידי של כל אחד, אם זה בשיחה, בלימודים,
בייעוץ, בכל דבר ותחום בחיים, לתת תחושת
ביטחון שיש על מי לסמוך ויש למי לפנות,
ובעיקר אהבה."

מה דעתך על ערך העיתון בכפר ועבודת
הכתבים והעורכים?

"אני חושבת שהעיתון מדהים וכרוך בעבור
דה עצומה שורדה קרין, האחראית על העי-
תון, והכתבים והעורכים משקיעים בו והוא
בעל חשיבות רבה. למשל שיקוף המציאות
בכפר, שיקוף כל מיני זוויות של החיים בכפר.
העיתון יוצר רצף של ההתפתחות ההיסטוריה
של השנים האחרונות בכפר."

"זה דבר מדהים, שדרך העיתון אפשר
ללמוד על החיים בכפר לאורך השנים, על
האנשים, התלמידים, המורים, על כל מה
שקורה, ולדעתי, כשקוראים את העיתון בא-
מת לומדים מה זה הכפר הקסום והמיוחד
הזה. כמה הכפר רב-גוני ורב-תרבותי ומקום
פתוח להביע בו עמדות, מחשבות ולהגשים
חלומות. הכפר הוא מקום שבו אפשר להרגיש
ביטחון להתבטא. בכל פעם שיוצא העיתון,
אנחנו בשיעור חינוך פותחים את העיתון
וקוראים בו יחד, רואים כתבות של חברים
ומדברים על הכתבות השונות. לדעתי זה
דבר חשוב לעשות בכל כיתה וכך לתת
לעיתון את המקום המגיע לו ואת החשיבות
שלו לכולנו."

לורן יודיצקי, י"א/3

המקרה השמח שלי

מנהלת התיכון עירית יצחק הגיעה ללמד בכפר לפני 33 שנה, פשוט כי זה היה המקום הכי קרוב שבו חיפשו מורים • מאז הצמיחה דורות של תלמידים תוך שמירה על ערכי העבודה החקלאית הקרובים לליבה

עירית
יצחק

בודדים. היא מספרת שבמסע הראשון חלקו חברי המשלחת מהכפר הירוק אוטובוס עם תלמידי דים מבאר-שבע בשל מספרם המצומצם. היא רואה את הקושי במסעות, אבל גם את התרומה הגדולה שלהם לכל אדם. בהקשר זה היא מספרת על תלמיד לא יהודי שיצא איתה למסע בפולין, ואמר שכל אדם באשר הוא אדם חייב לצאת למסע כזה, על מנת שדבר כזה לא יקרה שוב. היא מוסיפה בצער, שהעולם היום מלא בשואות, וכאשר זה לא נוגע אלינו, אנו נוטים להעלים עין. כאלו הם בני האדם – אגואיסטים.

על תחום ההוראה בבתי הספר בעתיד היא מציבה סימן שאלה גדול. היא מקווה שיקנו יותר כלים ללמידה עצמית, מבלי לשכוח לרגע את הגורם החברתי – בין תלמיד למור (ניתן לציין כי יצחק לא הסכימה לראיון טלפוני או בזום, רק פנים אל פנים, על מנת לשמר את הקשר הבין-אישי הזה). היא חושבת שבעתיד חייבים להקנות כישרונות רלוונטיים לחייהם של התלמידים, למשל תקשוב. בית הספר צריך להקנות לתלמיד כלים אשר יעזרו לו בחיי היומיום. מעבר לכך בני האדם צריכים להתעורר ולשים לב שכדור הארץ שלנו בועה לצאת מן הבעה שבה אנו חיים ולהבין שהזמן לשינוי הוא עכשיו.

מהם הערכים המובילים אותך מבחינה פדגוגית וחינוכית?

"ישנם שלושה ערכים שמהווים נר לרגליי: אמון, כבוד והערכה. שלושת הדברים הללו קודמים לכל. לאחר מכן מגיעה כל הפדגוגיה, שיח בין אדם לחברו שמתבצע בכבוד, בגובה העיניים ובהבעת אמון, זה הבסיס לכל – דרך ארץ קדמה לתורה".

רונה ניסן, י"א/5

"כשהגעתי, הכפר הורכב מתלמידי פנימייה בלבד, ולתלמידים אלו סיפק בית, משפחה וערכים. היום הכפר גדול פי חמישה, פרץ לכיוונים אחרים ומוביל בחדשנות, יצירתיות ואקטיביזם חברתי"

גם ערכים ודרך ארץ, דבר שמבחינתי, הוא בעדיפות ראשונה. שנית, האווירה. הצבע הירוק מקנה המון רוגע ושלווה (כפי שניתן לשים לב גם מן העציצים הרבים במשרד – ר"נ). האווירה הירוקה והפתוחה, עם צרחות הטווסים והחיות, מאפשרת המון חופש ויצירתיות. ושלישית עומדים התלמידים המצוינים שמגיעים לכפר, טענה שכמובן עומדת בפני עצמה.

יצחק הייתה מן היוזמים של המסעות לפולין בכפר הירוק. כששמעה על התוכנית שמארגן משרד החינוך, נערכו רק מסעות

משפחה וערכים. זה היה מקום מדהים לאותה קבוצת תלמידים, וסיפק לה המון אנרגיה. היום הכפר גדול פי חמישה אם לא יותר. הוא פרץ לכיוונים אחרים ומוביל בחדשנות, יצירתיות ואקטיביזם חברתי. אך גם אחרי כל השינוי, עדיין משמש עברי הכפר כמקור לסיפוק ולאנרגיה, אמנם בצורה אחת מאוחר, אבל הבסיס נשאר.

מהו סוד ההצלחה של הכפר הירוק בכל מודיו?

"בראש ובראשונה עומד הצוות החינוכי. המורים אשר מעבר לחומרי הלימוד מקנים

עירית יצחק נמצאת בכפר זה 33 שנים. כיום היא מנהלת התיכון, רכות תרבות ומורה לחקלאות. לכפר היא הגיעה די במקרה – "תאונה שמחה שכזו", לברירה. היא לא בחרה ללמד דווקא פה, אבל המקום היה קרוב ונוח, ורק בדיעבד הבינה לאיזה מקום מדהים נכנסה. "פשוט הגעתי, אהבתי מה שראיתי וקיבלתי החלטה, שהתבררה כנכונה מאוד", היא מסבירה.

עירית התחילה את דרכה כאן כמו"ר רה לביוולוגיה ולמתמטיקה, וכיום מלמדת חקלאות. לברירה, חקלאות היא התשוקה האמיתית שלה, מתמטיקה היא לימדה בשל מחסור במורים, אך כאשר היה צורך במורים לחקלאות, עירית, אשר באה מהתחום, קפצה מיד על ההזדמנות ומלמדת את המקצוע עד היום.

"הכפר השתנה ב-180 מעלות מאז הגעתי ועד היום. כשהגעתי, כפר הורכב מתלמידי פנימייה בלבד, ולתלמידים אלו סיפק בית,

עליזה
בשור

"קיבלתי בית ספר עם פחות מ-400 תלמידים, וכשסיימתי את תפקידי היו מעל 1,700"

רגע לפני הפרישה, עליזה בשור, מורה נערצת לביולוגיה
ובעבר מנהלת בית הספר השש-שנתי, מספרת על דרכה
הארוכה בכפר • ריאיון פרידה חגיגי

"מה שהוביל את האג'נדה שלי היה, שכדי
להגיע למצוינות, צריך צוות שמצליח להתנהל
מול אוכלוסייה מאתגרת ומסוגל להגיע איתה
להישגים. צוות כזה יעשה זאת על אחת כמה
וכמה עם תלמידים מצוינים"

"הכפר הירוק הוא הבית שלי
והולך להיות לי קשה מאוד להיפרד ממנו",
כך אומרת לי עליזה בשור, שבתום שנות
חינוך, הוראה וניהול רבות בכפר, פורשת
לגמלאות.

כתלמידת הכפר, לראיין אותה היה אירוע
מרגש, מסוג הראיונות שאתה מצפה להם בה-
תרגשות. הניצוץ בעיניה והרגש שמלווה את
סיפורה ממלאים את הלב ומזכירים לכולנו
עד כמה ברי מזל אנחנו להיות תלמידי הכפר
ולזכות להתחנך על ידי אנשים כמו עליזה.

איך הגעת לכפר?
"היינו משפחה צעירה מקיבוץ געש, ורציתי
לגור בכפר. היה אז צורך במורים לביולוגיה ולכן
קיבלו אותי בתור מורה ושכנה. כבר בשנה הרא-
שונה קיבלתי חינוך כיתה והגשה לבגרות של
כיתות י"ב. איתי היו לאה בר ז"ל ועירית יצחק
וביחד היינו הצוות שהרים את מגמת הביולוגיה
(או מדעי החיים והחקלאות), יחדיו השתלכנו
והתאהבנו בכפר ובנינו את מגמת הביולוגיה
המפוארת שאנו מכירים כיום. בשנתי העשירית
מונית למנהלת בית הספר השש-שנתי, כיהנתי
בתפקיד במשך 12 שנים. קיבלתי בית ספר עם
פחות מ-400 תלמידים, וכשסיימתי את תפקידי
היו מעל 1,700 תלמידים.

"ככפר האינטימי של אז לכל אחד היה תפ-
קיד ובחיים ההוליסטיים של הכפר התנהלנו
כמשפחה גדולה וכללנו פעילויות חברתיות
רבות של הסגל החינוכי. כשנבחרתי לתפקיד
המנהלת, הייתי מורה צעירה, אבל הצוות
תמך בי בצורה בלתי רגילה. הייתי חסרת
ניסיון, אך בשיתוף פעולה עם ההנהלה וסיסקו
הצלחנו לעשות שינויים משמעותיים. מה
שהוביל את האג'נדה שלי היה, שכדי להגיע
למצוינות, צריך ראשית צוות שמצליח לה-
תנהל מול אוכלוסייה מאתגרת ומסוגל להגיע
איתה להישגים. צוות כזה יעשה זאת על אחת
כמה וכמה עם תלמידים מצוינים. שנית הכפר
היה מיועד לאוכלוסייה מהפריפריה, ילדי
מהגרים ועולים, אבל כדי שיוזכו לסביבה של
מצוינות, יש צורך לחשוף אותם לאוכלוסייה
שבחוץ, שתמשיך אותם איתה ותסייע להם
להגיע להישגים. 'פתיחת השערים' של הכפר
לסביבה החיצונית והחיבור וההיטמעות עם
הסביבה החיצונית, מעצם היותו בועה מסור-
גרת, הייתה משמעותית ונכונה. הכול נעשה
תוך שמירה על סט הערכים והמסורות של
החברה הפנימית, והם מה שהפכו את הכפר
לבית הספר למצוינות שהוא היום."

בהקשר לתוכניות הפרדגוגיות שהובילה,
מספרת עליזה, כי הבסיס היה פרויקט בגרות
אלפיים. מאחוריו עומדת התפיסה, שיותר אח-
ריות וסמכות עוברת לבית הספר ולסגל המור-
רים. "הועברו שלושה מבחני בגרות חיצוניים
לבגרות פנימית. קיבלנו את הוכחות והסמכות

לכך והובלנו יחד, אני והסגל, את
השינוי. הערכה שונה מובילה לשינוי
הפרדגוגי, ההערכה הסופית מכתובה
את דרך הלמידה של כל הלימוד
מהיום הראשון בגן הילדים ועד למ-
בחן המסכם. הדבר הכי חשוב הוא ההון
האנושי של בית הספר, קודם כל המורים שני-
שאים, בזמן שתלמידים באים והולכים. צריך
לטפח אותם, להעצים ולתת להם הרגשה שהם
משמעותיים מאוד עבור המערכת. מה שקובע
בסופו של דבר זה התקשורת האישית של הת-
למיד עם המורה. לתפיסתי כמנהלת, המורים
היו הכיתה, ראיתי אותם והתייחסתי באופן
אישי לכל אחד, הכרתי אותם לעומק וכך הם
התנהלו אל מול כיתות הלימוד שלהם."

מה יחסך לעיתון בית הספר?
"עיתון בית הספר משמש כיום חיבור בין
כל המגזרים והקהילות של הכפר, הורים,
תלמידים וסגל יחדיו. כמו כן העיתון ממתג
את בית הספר ומאגד בתוכו את זיכרונות
השנים שעברו."

מה את מתכננת ליום שאחרי הפרישה?
"אחרי שאפרוש אני רוצה להמשיך ללמד
ולהנחות מנהלים וזמני הפנוי יוקדש ללמידה
של היסטוריה וספרות, שתי אהבות הגדולות
שלי."

היה תענוג לראיין את עליזה ומרתק לש-
מוע על תרומתה הרבה לכפר ולבית הספר. זה
מדהים איך לכל איש צוות - מורה, מנהלת
או יועצת - יש תרומה כל כך גדולה לדרך
שעשה בית הספר. רק המחשבה על אלפי
התלמידים שעברו דרך עליזה בדרכם לחיים
האמיתיים מעוררת בי השראה, השראה
להיות חלק ממשוה כל כך גדול ועוצמתי.

תודה לך, עליזה, תמיד תהיי איתנו בלב
ובמחשבות. השארת חותם בכל פינה ונגעת
בכל אחד ואחת מאיתנו בדרכך המיוחדת. את
עולם ומלואו של ידע, חוכמה, רגישות ודרך
ארץ והכול נעשה בכזאת ענווה. תמיד רצית
את הטוב ביותר עבורנו והרגשנו זאת בכל
מקום שבו פעלת, יצרת והשתתפת. מקווים
שגם אנחנו הצלחנו לשמח, לרגש ולהיות
משמעותיים עבורך.

מיקה רוטברט, י" 12

"מציאות מטרופוליט, שבה ניסיון איכשהו לשמור על השפיות"

כבר 39 שנה היועצת שושי גלס היא חלק בלתי נפרד מהכפר הירוק • רגע לקראת פרישתה לגמלאות, מספרת מי שמנהלת את צוות היועצות והעו"סיות בכפר על האתגרים שהציבה המגפה

שושי
גלס

בזמן הקורונה, כשהחינוך למעשה עבר מהכיתה לבית הפרטי של התלמידים, ידיה של שושי גלס, מנהלת את צוות היועצות והעובדות הסוציאליות בכפר הירוק, מלאו עבודה.

"זו תקופה מאתגרת מאוד ולא פשוטה לתלמידים, להורים, לצוותים החינוכיים וגם לי. התגלו הרבה מאוד קשיים אצל תלמידים, שלא נכנסו לזרם, הרבה קשיים רגשיים, הרבה ילדים שניתקו קשרים עם חברים. להרבה ילדים היו קשיים בלימודים עקב הלימוד מרחוק שגרמה לקשיים בריכוז ובהבנה של חומר בלמידה מרחוק ופתחה פתח לפיתויים, למשל כשאתה בתוך החדר שלך או אתה יכול לעשות דברים אחרים והראש יכול לגלוש למקומות שונים לגמרי ולא להיות בשיעור", היא מספרת ומוסיפה, "ראינו ילדים רבים שירד להם מצב הרוח וכאלה שנמצאו בתוך סיר לחץ משפחתי. כל הסדר החברתי השתנה, והסגרים סגרו לא רק פיזית, אלא גם רגשית ונפשית את כולנו. לכל הרבה הזה ניסיון – אני וכל הצוות שלי – איכשהו לעזור."

כיצד פעלתם?

"הושקעה מחשבה רבה כיצד לעזור לכל מי שזקוק ומרגיש צורך. היו המון שיחות עם ילדים, מורים והורים, שפנו בבקשת עזרה, הרבה תמיכה בצוות החינוכי, הרבה הפניה לעזרה מבחוץ לתלמידים, חשיבה רבה יחד עם הצוות, המחנכים, המדריכים ואמהות הבית, איך אנחנו יכולים לעזור דרך שיחות בטלפון, בזום וגם פנים אל פנים.

"אגב, התקופה הזו לא נגמרה לגמרי. אני חנו רואים עד היום הרבה מאוד סימנים של קשיים, כך שאני מקווה שהשנה נצליח ללמוד ללא סגרים ובדורדים, אלא למידה רציפה, טובה ונכונה. הקושי הכי גדול, לדעתי, היה לתלמידי כיתות ז' – הם היו כאן במשך פחות מחודש, לא הספיקו להכיר כלום או זה את זה, לא ידעו שיש חברים אחרים."

"אני לא רואה בהתחסנות בבית הספר שום בעיה, ההפך, אני בעד מאוד, כי זה יקל על ההורים ועל התלמידים שהחיסון זמין ואין צורך לטרוח ולקבוע תור ולפנות לכך זמן מעבר למסגרת הזמן הפנויה שלהם"

ולקבוע תור ולפנות לכך זמן מעבר למסגרת הזמן הפנויה שלהם. כמו כן התחסנות בבתי הספר תגביר את כמות המחסנים ואני אישית לא רואה הבדל בין זה לבין חיסונים אחרים. בעיקר בגלל שמדובר בקורונה, אני חושבת שאנחנו צריכים להיות ערבים זה לזה בחברה בארץ ובעולם."

מה את מאחלת שיקרה בשנה הקרובה?
"אני מאחלת לעצמנו, שגם אם הקורונה תחלוף או לא, שנחזור להיות חיים שפויים ונורמליים, ושכולנו נשקם בהצלחה את כל השברים שנוצרו במהלך השנה וחצי האחרון. נות אצל כל אחד מאיתנו. אנחנו הרי שונים זה מזה, אז התקופה הזו גם פגשה כל אחד מאיתנו במקום אחר. דבר נוסף שהטריד אותי השנה מאוד, הוא מה שקרה בחברה ובארץ, כל הפילוג וההסתה. אני מקווה שהטונים הצורמים האלו והפילוג ילכו ויתמעטו ואולי יום אחד גם יעלמו. ואני גם מאחלת שנוכל לטייל ברחבי העולם ולראות מקומות חדשים, ללא החשש הבריאותי."

מה חשיבות העיתון בעיניך?
"לעיתון יש חשיבות קודם כל בכך שהוא קיים ופעיל ובעצם זה שהוא מקור נוסף לדעת מה קורה בכפר לא במתכונת הודעות יבשות וטכניות ורשמיות, אלא משהו עם יותר לב, רגש, דעה ונשמה. העיתון הוא משהו אישי יותר ועקב כך הוא בעל חשיבות יקרה מפז, ויש בכך גם משהו מדליק מאוד, שיש מקום התבטאות נוסף של תלמידים שמועבר לכך לם. ואני חייבת לציין שבאמת כל הכבוד לזרדה על ההתמדה המדהימה שלה, בעיקר בתקופת הקורונה עם האתגרים, אז באמת שאפו! וגם כל הכבוד לכתבים שעוברים עימה בשיתוף פעולה ומבטאים את עמדתם ודעתם בשלל נושאים."

לורן יודיצקי, י"א/3

אני לא מכירה הרבה מקומות שבהם העבודה המשותפת כה מפרגנת ואוהבת ועם כל כך הרבה נתינה ואכפתיות. זה לא שאין חילוקי דעות לפעמים, זה נורמלי, כמו בכל מקום, אבל איכשהו יש בכפר משהו שמשרה אווירה, שגם חילוקי הדעות ברוב המקרים הם מתוך מקום טוב ומפרגן ומכבד. זה משהו שאני מרגישה חזק מאוד, ויהיה לי קשה לוותר עליו. "אני עוברת כאן כבר 39 שנה, ראיתי הכל – את הכפר ותלמידיו ומוריו בכל הגלגולים, הצורות והצבעים. במשך השנים עשיתי וחי וייתי ונהניתי, וזו זכות גדולה מאוד אחרי כל כך הרבה שנים לקום בבוקר, ליהנות ממה שאתה עושה ולהרגיש תחושה של משמעות. זה כלל לא מובן מאליו."

מה עמדתך בנוגע להתחסנות תלמידים בבתי הספר? האם מדיניות זו עומדת בניגוד לחיסונים שונים שניתנו במהלך השנים?

"אני לא רואה בכך שום בעיה, ההפך, אני בעד מאוד, כי זה יקל על ההורים ועל התלמידים שהחיסון זמין ואין צורך לטרוח

זה, לא ידעו מה זה הכפר הירוק וישר נשלחו הביתה.

"לכל אחד יש קשיים בפן האישי, ולא צריך לשכוח שגם הצוותים החינוכיים והמורים היו בבית עם ילדים קטנים ותוך כדי טיפול בהם גם לימדו בזום. יש לציין, שהצוותים החינוכיים פשוט מלאכים – כל מה שעשו פה המנהלים, היועצות, המורים, המחנכים זו פשוט עבודת קודש בעיניי. הכפר התארגן כל כך יפה, וכל פעם היו רעיונות חדשים. הרי לא הכרנו את הפטנט הזה שנקרא קורונה, אז כל פעם התגלחנו על הזקן של עצמנו, כל פעם למדנו דבר חדש וכל פעם ניסיון דברים חדשים. הסיטואציה השתנתה כל הזמן וההוראות גם הן, ובקיצור מציאות מטרופוליט, שבה ניסיון איכשהו לשמור על השפיות של עצמנו, ומתוכנו על השפיות של הילדים."

מה הייתה ההתמודדות מול צוותי ההוראה, ההנהלה והחינוך?

"מכיוון שהשנה אני מסיימת את עבודתי כאן, אחד מהדברים שהיו לי הכי קשים זה אובדן תחושת השייכות והקשר עם אנשים.

מי אני?

מזהים את אנשי הצוות?

[illegible]

